

**Divadelná Nitra 2001 sa koná pod záštitou
veľvyslancu Delegácie Európskej komisie
v Slovenskej republike Waltera Rochela,
ministra kultúry Slovenskej republiky Milana Kňažka
a primátora mesta Nitra Jozefa Prokeša**

**Divadelná Nitra 2001 is being held under the auspices
of Ambassador, Head of Delegation of the European Commission
in the Slovak Republic Walter Rochel,
Minister of Culture of the Slovak Republic Milan Kňažko
and Mayor of the City of Nitra Jozef Prokeš**

Ambicioznosť, Gracióznosť, Cudnosť, Tolerancia alebo Animálnosť, Gurmánstvo, Cynizmus, Tyránia – rôzne by sa dalo pohrávať s písmenkami, ktoré tvoria súčasť výtvarného dizajnu X. jubilejného ročníka Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra. Aký genetický kód si vlastne človek prenáša ponad tisícročia?

Ikona doyena svetovej drámy na plagáte je nielen odkazom na duchovné dedičstvo ľudstva, ale aj vyjadrením dramaturgickej skladby programu uplynulých ročníkov festivalu. Dnes v ňom však prevažuje súčasná dráma a pokial' ide o klasiku, tak iný velikán – Čechov. Poznali nás obaja do morku kostí, do hlbky duše. Pokial' ide o Shakespearea, ten z festivalu nevymizol, otvára sa ním rad prezentácie diel mladých režisérov v divadlech na Slovensku.

Kultúrna výmena na linke Východ – Západ pokračuje objavovaním nových mien európskej rézie, často sú to vychádzajúce hviezdy.

Festival už tradične prezentuje novú krajinu. Tentoraz sme po ňu zašli za oceán. Tak má festival šancu k 20 štátom európskym pridať už druhý z amerického kontinentu.

V tomto čase plnom úvah o osude sveta sa aj my zamýšľame nad budúcnosťou festivalu. Nad jeho plánmi, ale aj možnosťami naplniť ich. Perspektívy? Napokon, taký podtitul niesol prvý ročník.

Po priaznivých začiatkoch sviatkov tvorivosti, otváraní okien i dverí do okolitého geopriestoru nastali pre festival roky boja o existenciu. Až posledné obdobie prinieslo obrat k lepšiemu. Či ide o náhodu alebo prísľub zmeny podmienok pre toto najväčšie divadelné podujatie na Slovensku, ukáže budúcnosť.

Vždy sme vás, hostí, na tomto mieste programového katalógu vítili. Tak vitajte a nájdite pre seba inšpiráciu v Nitre ešte po dlhé roky.

Darina Kárová, zakladateľka a riaditeľka festivalu

Ambition, Gracefulness, Chastity, Tolerance, or Animality, Gluttony, Cynicism, Tyranny - one could play in many ways with the letters which form part of the art design of the 10 jubilee edition of the Divadelná Nitra International Festival. What genetic code does one carry over the centuries?

The icon of the doyen of the world drama on the poster is not only a reference to the spiritual heritage of mankind, but also an expression of the dramaturgic structure of the programme during the previous editions of the festival. However, it is contemporary drama which prevails today, and as far as classics is concerned it is another giant - Chekhov. Both of them knew us to the very marrow of our bones, to the very depths of our soul. And as for Shakespeare, he has not disappeared from the festival, he opens the sequence of presentation of young directors in theatres all over Slovakia.

The cultural exchange on the East – West line continues by discovering new names of European directors, who are often rising stars.

The festival traditionally presents a new country. This time we have found it beyond the ocean. Thus the festival stands a chance to supplement the 20 European countries by the second country from the American continent.

At this time full of reflections about the destiny of the world we have also been reflecting on the future of the festival. On its plans, and the possibilities to achieve them. Perspectives? After all, that was the subtitle of the first edition.

After the favourable beginnings of this feast of creativity, opening up of windows and doors to the surrounding geographical space, the festival started struggling for survival. It has only been recently that the situation has changed for the better. Only future will show whether it has been a coincidence or a promise of changed conditions.

At this point of the programme catalogue we have always been welcoming you, our guests. So welcome again and may you keep finding inspiration for yourselves in Nitra for many years to come.

Darina Kárová, festival founder and director

**Ahoj, festivalový tím Divadelnej Nitry,
pod Zoborom sa schádzame každoročne radi a s napäťom očakávaním, ako sa vám Festivalík vyvíja. A veruže sa vyvíja a rastie do krásy. Má už svojvýrazný profil, charizmu a príťažlivosť.**

Napríklad zameranie na mladých tvorcov: to je skutočne dobrý nápad. Na iných festivaloch prevláda tvorba "zabehnutých" celebrit, na vašom sledujeme, ako si počinajú "vychádzajúce hviezdy". Viaceré z nich spoznávame najprv v Nitre a potom ich stretávame aj inde v Európe, kde svoj a váš kredit potvrdzujú. Vstupujete skrátka do široko založenej aktivity vyhľadávania a podpory mladých talentov, vytvárate pre ne stabilné miesto stretnutia sa a prezentácie a na mape Európy tak výraznou farbou zakreslujete miesto, kde sa píšu dejiny. Raz niekto určite spíše, kol'ko prelomových inscenácií a nevšedných uměleckých osobností Nitrou "precestovalo".

Alebo múzickosť a družnosť festivalu. Výstavy, filmové projekcie, konferencie a besedy, "off" program s pohľadmi na stále zaujímavé aktivity amatérov a netradičných zoskupení - a všetko to pristrihnuté na človečiu mieru, žiadna záplava artefaktov a sprievodných podujatí, ktorá by sa nedala obsiahnuť.

Tých desať rokov rýchlo ubehlo v starostiah o základné prežitie festivalu. Budúcnosť asi nebude ružovejšia, pokial' ide peniaze, ale rastlina je už pevná a zakorenená, už by uhynút' nemala.

Tak teda dňiam symbolickú čašu a pripíjam tímu Divadelnej Nitry na ďalšie úspechy.

Soňa Šimková.

predsedníčka predstavenstva Asociácie Divadelná Nitra

Hello, Divadelná Nitra festival team,

we like to meet each year below Zobor with tense expectation how your little festival has been developing.

And it has been growing nicely and getting more and more handsome. It already has its own strong profile, charisma and attraction. For example its focus on young theatre makers - that is indeed a good idea. At other festivals the work by renowned celebrities predominates, while at yours we can observe how the rising stars are doing. We meet many of them in Nitra first and then encounter them elsewhere in Europe, where they confirm their own and your credit. In short, you are involved in the broadly based activity of search and support for young talents, you create a stable place for them for meetings and presentation and thus you mark the map of Europe in a distinct colour with the spot where history is written. No doubt sometime someone will write how many breakthrough productions and unusual arts personalities passed through Nitra.

Or the all-roundedness and the friendliness of the festival. Exhibitions, film screenings, conferences and talks, the off programme looking at the ever interesting activities of amateurs and non-traditional groupings - all that cut to a human size, not a flood of artefacts and accompanying events which could not be embraced.

Those ten years passed quickly amid worries about the very survival of the festival. The future is not likely to be easier in terms of funding, but the plant has taken root and it stands firm, so it should not die off any more.

So let me raise the symbolic glass and wish the Divadelná Nitra team more success.

Soňa Šimková

Chairman of the Board of Divadelná Nitra

programme

◊	Section - Presentation of young director's productions in theatres in Slovakia
F	Section - Presentation of European Films
OT	Old Theatre
DAB	Andrej Bagar Theatre
UKF	University of Constantine the Philosopher

Friday 28th Sept 2001

17:30 - 21:00

Andrej Bagar Theatre, Nitra, Slovakia
William Shakespeare

Hamlet

Directed by Róbert Alföldi, Hungary ◊

22:00 - 23:30

Revue Theatre in Midtime - Contemporary Theatre Association, Association Divadelná Nitra

DOSKY 2001

Annual Theatre Awards Ceremony 2000/2001
(Admission by invitation)

DAB Big Stage

Saturday 29th Sept 2001

9:30 - 13:00

Divadelná Nitra Association
Festival on the Road to Europe
International conference

Nitra Museum

11:00 - 12:40

Spain, France, 1999

All about my Mother

Directed by Pedro Almodóvar F

15:00 - 16:40 22:00 - 23:40

co-production of Formal Theatre & Baltic House Theatre, St Peterburg, Russia based on novel by Sasha Sokolov

School for Fools

Directed by Andrey Moguchy

15:00 - 16:15 22:00 - 23:15

GUnaGU, Bratislava, Slovakia
Karol Vosátko, Viliam Klimáček & company

English Is Easy, Csaba Is Dead

Directed by Karol Vosátko

18:00 - 20:45

Klicpera's Theatre, Hradec Králové, Czech Republic
Anton Pavlovich Chekhov

Three Sisters

Directed by Vladimír Morávek ◊

24:00

Discussion with the producers of the day's performances

UKF Film Club

OT

OT Tatra

OT Buffet

DAB Big Stage

Sunday 30th Sept 2001

10:30 - 13:00

Theatre Institute, Bratislava

Contemporary Slovak Drama III

The presentation of infrastructure and development of new theatre scripts in Great Britain

OT Tatra

10:00 - 12:20

Denmark, France, Sweden, 2000

Dancer in the Dark

Directed by Lars von Trier F

UKF Film Club

14:00 - 17:10

Jókai Theatre, Komárno, Slovakia

Peter Shaffer

OT Hall

Amadeus

Directed by József Czajlik ◊

18:30 - 21:00

Centre Dramatique National de Normandie/Comédie de Caen, Caen, France

Anton Pavlovich Chekhov

DAB Big Stage

The Seagull

Directed by Eric Lacascade

22:00 - 23:20

Theatre Astorka Korzo '90, Bratislava, Slovakia

Heiner Müller

DAB Studio

Quartet

Directed by Soňa Ferancová ▽

24:00

Discussion with the producers of the day's performances

DAB Café

Monday 1st Oct 2001

10:00 - 11:50

France, The Netherlands, Belgium, 1998

Train de Vie

Directed by Radu Mihaileanu F

UKF Film Club

14:00 - 17:00

Andrej Bagar Theatre, Nitra, Slovakia

August Strindberg

A Dream Play

Directed by Gintaras Varnas, Lithuania ◊

Hommage à set designer Aleš Votava

DAB Big Stage

18:30 - 20:20

Slovak National Theatre - Drama Ensemble, Bratislava, Slovakia

David Harrower

Knives in Hens

Directed by Silvester Lavrik ◊

OT Hall

21:00 - 24:00

Thália Theatre, Budapest, Hungary

Franz Xaver Kroetz

DAB Studio

Desire

Directed by Tamás Ascher

DAB Café

0:30

Discussion with the producers of the day's performances

Hamlet

Hamlet

William Shakespeare
William Shakespeare

Piatok 28. 9. 2001, 17.30 - 21.00, DAB velká scéna
Friday 28th Sept 2001, 17:30 - 21:00, DAB Big Stage

Divadlo Andreja Bagara, Nitra, Slovensko

Andrej Bagar Theatre, Nitra, Slovakia

Preklad / Translation: Jozef Kot, Úprava textu a výber hudby / Adaptation of the text and selection of music:

Róbert Alföldi, Dramaturgia / Dramaturgy: Svetozár Sprušanský,

Pohybová spolupráca / Choreographic co-operation: Attila Király, Scéna / Stage design: Kentaur,

Kostýmy / Costume design: Andrea Bartha, Rézia / Directed by: Róbert Alföldi

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Hamlet: Marek Majesky, Claudio: Marcel Ochránek, Gertrúda: Daniela Kuffelová, Duch / Ghost: Igor Šebesta, Polónius: Adela Gáborová, Laertes: Erik Pet'ovský, Ofélia: Miloslava Zelmanová, Horatio: Marián Labuda ml. Jr., Rosencrantz: Klaudia Kolembusová, Guildenstern: Juraj Hrčka, Marcellus: Peter Gecík, Bernardo: Stanislav Pitoňák, Prvý hrobár / First grave-digger: Ol'ga Hudecová, Druhý hrobár / Second grave-digger: Andrej Rimko, Kráľ hercov / King of the players: Igor Šebesta, Herci / Players: Miroslav Ballay, Nad'a Danielová, Eva Eliášová, Ján Grešo ml. Jr., Marián Hlavatý, Ivana Chobotová, Juraj Iléčko, Erich Kühn, Lucia Nováková, Peter Oravec

Pokúsil som sa na javisku divákom predstaviť akýsi rodinný príbeh. Osobne ma dnes nezaujímajú spoločenské alebo univerzálné súvislosti tejto Shakespearovej hry. (...) Myslím si, že dnes je veľké množstvo mladých ľudí, ktorí zaraď zostali bez otca. A to ešte vo svete, ktorý je založený na veľmi podivuhodných pravidlach. Nás svet funguje nesmierne čudne. Vykoľajene. A mladí ľudia si mnohorakými spôsobmi skúšajú nájsť v tomto svete vlastnú cestu a miesto. Tak, aby prezili, aby sa im pritom darilo...

Dnes existuje generácia tridsiatnikov, ktorí vyrostli pri veľmi silnom otcovi. Alebo skôr pod jeho rukou a dohľadom. Tohto otca môžeme vnímať ako socializmus, stranu, alebo aj vlastného konkrétneho otca. Zraza otec zomrel. Vrhl sa na nás sloboda. A my hľadáme spôsoby, ako sa postaviť na nohy. Ako sa môžeme stať sami sebou. (...)

Róbert Alföldi, režisér inscenácie

Alföldi poňal svojho Hamleta ako drsný boj o moc medzi vladárskymi klanmi, ktorých spôsoby sa významne nelišia od súčasného podsveta. Na povrchu však dvoru kráľa Claudiovládne technokratická elegancia: sivé, dobre padnúce obleky, u dám doplnené sexy korzetmi, luxusnými červenými rukavičkami až po lakte. Kreácie Andreja Barthy sú na tých správnych miestach ľahko pverzne, arrogančne a nesmierne elegantné. V rovnakom štýle sa nesie scénografia d'ál'sieho stáleho člena Alföldiho tvorivého tímu, ktorý si hovorí Kentaur: hranú striednosť, ktorou presvitá arrogancia moci, stleskujú vysokánske mury obložené masívnymi kvádrami sivého kameňa, na pohľad kompaktné, postupne odkrývajúce tajné dvere a priezory. Keď na tieto neporušené steny Kráľovského Majestátu nastrojila Hamlet sprejom svoje Byť a či nebyť, zamrazilo to viac a dôraznejšie, ako sebažufalejší ľudský výkrik.

Keďže Hamlet svoj život v inscenácii začína až končí napojený na počítač, mohol by sa nitriansky variant príbehu dánskeho princa interpretovať aj ako interaktívna computerová hra. Ako hrdinov pobyt v neskutočnej, virtuálnej realite. To však nič nemeni na sile myšlienok, citov a väsni, ktoré ho sprevádzajú. Tá je veľmi, veľmi skutočná.

Martina Ulmanová, divadelný kritik, Mosty, 3/7/2001

Alföldiho režijná koncepcia je pozoruhodne dôsledná, rešpektuje ducha a v podstate aj literu Shakespearoveho textu. V nej má každá zložka svoju vymedzenú úlohu. Niet tu malých postáv, sú tu len odlišne štrukturované dramatické situácie s rozdielnymi výrazovými prostredkami, a práve v nich sa buduje dynamika inscenácie, jej údernosť a pointovanie.

Dagmar Podmaková, divadelný kritik, Práca, 18/6/2001

Róbert Alföldi (1967)

V roku 1991 absolvoval štúdium herectva na Vysokej škole divadelného a filmového umenia v Budapešti. Stal sa hereckým protagonistom najmladšej generácie jedného z najslávnejších maďarských divadiel Vígzínház. Ako herec sa predstavil v úlohách: Figaro, Richard III., Macbeth, Raskolníkov, Rómeo, Orin, Amadeus a d'ál'sie.

Od roku 1995 sa začal venovať divadelnej režii. Jeho inscenácie sa zúčastnili festivalov v Čechách, Rumunsku, Nemecku a získali niekoľko domácich divadelných ocenení. Na festivale Divadelná Nitra mohli diváci vidieť inscenácie: Čajka, Kupec benátsky a Búrka.

V roku 2000 sa ako herec rozlúčil s Vígzínházom a v súčasnosti je hercom a režisérom na voľnej nohe.

Výber z divadelných režii: Tristan a Izolda, Búrka (Vígzínház), Colombína a Phaedra (Pesti Színház), Čajka, Banditi, Kupec benátsky, Figarova svadba (Budapesti Kamaraszínház), Skrotenie zlej ženy (Várszínház Gyula).

Pripravované projekty: Svätá Jana, Sen noci svätojánskej, Macbeth a hostovanie v New York Workshop Theatre.

I have tried to introduce on the stage a kind of family story. I personally am not interested at present in the social or universal connections of this play by Shakespeare. (...) I think that today there is a large number of young people who suddenly find themselves without a father. And this happens in a world which is based on very weird rules. Our world works in an incredibly strange way. Out of joint. And young people have been trying in a number of ways to find their own way and place in this world. In order to survive, to do it with success...

Today there is a generation of thirty-year-olds who grew up with a very strong father. Or rather, under his hand and supervision. We can perceive this father as the communism, the party, or one's own concrete father. Suddenly the father dies. We have been invaded by freedom. And we are looking for ways to stand on our own two feet. To become ourselves. (...)

Róbert Alföldi, director of the production

Alföldi has understood *Hamlet* as a tough struggle for power between ruling clans, whose methods are not substantially different from today's underworld. However, on the surface the court of king Claudio is dominated by technocratic elegance: grey, well-fitting suits, complemented by sexy corsets for the ladies, *de luxe* red gloves up to the elbows. The creations of Andrea Bartha are slightly perverse, arrogant and incredibly elegant at the right spots. The stage set by another permanent member of Alföldi's creative team, who calls itself Kentaur, is in the same vein: pretended sobriety, through which the arrogance of power shows, is incarnated by the tall walls panelled with massive blocks of grey stone, seemingly compact, gradually revealing doors and peepholes. When Hamlet sprays these intact walls of the royal grandeur with his To Be Or Not To Be, it sends a shiver down one's spine with a greater impact than the most hopeless human cry.

Since Hamlet starts and ends his life in the production at a computer, the Nitra variant of the Danish Prince's story could also be interpreted as an interactive computer game. As a stay of the hero in an unreal, virtual reality. However, that does not change at all the power of the ideas, emotions and passions which accompany him. That power is more than real.

Martina Ulmanová, theatre critic, Mosty, 3/7/2001

Alföldi's directing approach is admirably consistent, it respects the spirit and in fact also the letter of Shakespeare's text. Each component plays its own role. There are no minor characters, only dramatic situations structured in a different way with different means of expression, and it is in them that the dynamics of the production, its impact and its final point are built.

Dagmar Podmaková, theatre critic, Práca, 18/6/2001

Róbert Alföldi (1967)

In 1991 he graduated in Acting at the Theatre and Film University in Budapest. He became a protagonist of the youngest generation at Vígzínház, one of the most famous Hungarian theatres. He acted Figaro, Richard III, Macbeth, Raskolnikov, Romeo, Orin, Amadeus and other roles.

Since 1995 he started with theatre directing. His productions participated in festivals in the Czech Republic, Romania, Germany and they have won several theatre awards at home. The following productions could be seen at the Divadelná Nitra Festival: *The Seagull*, *The Merchant of Venice* and *The Tempest*. In 2000 he parted with Vígzínház as an actor and at present he is a free-lance actor and director.

A selection of plays he has directed at various theatres: *Tristan and Isolde*, *The Tempest* (Vígzínház), *Colombina and Phaedra* (Pesti Színház), *The Seagull*, *Banditos*, *The Merchant of Venice*, *The Marriage of Figaro* (Budapesti Kamaraszínház), *The Taming of the Shrew* (Várszínház Gyula).

Projects under preparation: *St. Joan*, *A Midsummer Night's Dream*, *Macbeth* and a guest appearance at the New York Workshop Theatre.

Divadlo Andreja Bagara, Nitra, Slovensko

Andrej Bagar Theatre, Nitra, Slovakia

Preklad / Translation: Jozef Kot, Úprava textu a výber hudby / Adaptation of the text and selection of music:

Róbert Alföldi, Dramaturgia / Dramaturgy: Svetozár Sprušanský,

Pohybová spolupráca / Choreographic co-operation: Attila Király, Scéna / Stage design: Kentaur,

Kostýmy / Costume design: Andrea Bartha, Rézia / Directed by: Róbert Alföldi

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Hamlet: Marek Majesky, Claudius: Marcel Ochránek, Gertrúda: Daniela Kuffelová, Duch / Ghost: Igor Šebesta,

Polónius: Adela Gáborová, Laertes: Erik Pet'ovský, Ofélia: Miloslava Zelmanová, Horatio: Marián Labuda ml./Jr.

Rosencrantz: Klaudia Kolembusová, Guildenstern: Juraj Hrčka, Marcellus: Peter Gecík,

Bernardo: Stanislav Pitoňák, Prvý hrobár / First grave-digger: Ol'ga Hudecová, Druhý hrobár / Second grave-digger:

Andrej Rimko, Kráľ hercov / King of the players: Igor Šebesta, Herci / Players: Miroslav Ballay, Nad'a Danielová,

Eva Eliášová, Ján Grešo ml./Jr., Marián Hlavatý, Ivana Chobotová, Juraj Iliečko, Erich Kühn, Lucia Nováková,

Peter Oravec

Pokúsil som sa na javisku divákom predstaviť akýsi rodinný príbeh. Osobne ma dnes nezaujímajú spoločenské alebo univerzálné súvislosti tejto Shakespeareovej hry. (...) Myslím si, že dnes je veľké množstvo mladých ľudí, ktorí zrazu zostali bez otca. A to ešte vo svete, ktorý je založený na veľmi podivuhodných pravidlach. Nás svet funguje nesmerne čudne. Vykoľajene. A mladí ľudia si mnohorakými spôsobmi skúšajú nájsť v tomto svete vlastnú cestu a miesto. Tak, aby prezili, aby sa im pritom darilo...

Dnes existuje generácia tridsiatníkov, ktorí vyrastali pri veľmi silnom otcovi. Alebo skôr pod jeho rukou a dohľadom. Tohto otca môžeme vnímať ako socializmus, stranu, alebo aj vlastného konkrétnego otca. Zrazu otec zomrel. Vrhla sa na nás sloboda. A my hľadáme spôsoby, ako sa postaviť na nohy. Ako sa môžeme stať sami sebou. (...)

Róbert Alföldi, režisér inscenácie

Alföldi poňal svojho Hamleta ako drsný boj o moc medzi vladárskymi klami, ktorých spôsoby sa významne nelisia od súčasného podsveta. Na povrchu však dvoru kráľa Claudia vládne technokratická elegancia: sivé, dobre padnúce obleky, u dám doplnené sexy korzetmi, luxusnými červenými rukavičkami až po lakte. Kreacie Andrej Barthý sú na tých správnych miestach ľahko poverzne, arogantné a nesmerne elegantné. V rovnakom štýle sa nesie scénografia dľaľšieho člena Alföldiho tvorivého tímu, ktorý si hovorí Kentaur: hranú striednosť, ktorou presvitá arogancia moci, stelesňujú vysokánske mury obložené masívnymi kvádrami sivého kameňa, na pohľad kompaktné, postupne odkrývajúce tajné dvere a priezory. Keď na tieto neporušené steny Kráľovského Majestátu nastriecka Hamlet sprejom svoje Byť a či nebyť, zamrazi to viac a dôraznejšie, ako sebazáfalejší ľudský výkrik. Keďže Hamlet svoj život v inscenácii začína aj končí napojený na počítač, mohol by sa nitriansky variant príbehu dánskeho princa interpretovať aj ako interaktívna computerová hra. Ako hrdinov pobyt v neskutočnej, virtuálnej realite. To však nič nemení na sile myšlienok, citov a vásní, ktoré ho sprevádzajú. Tá je veľmi, veľmi skutočná.

Martina Ulmanová, divadelný kritik, Mosty, 3/7/2001

Alföldiho režijná koncepcia je pozoruhodne dôsledná, rešpektuje ducha a v podstate aj literu Shakespeareho textu. V nej má každá zložka svoju vymedzenú úlohu. Niet tu malých postáv, sú tu len odlišne štrukturované dramatické situácie s rozdielnymi výrazovými prostredkami, a práve v nich sa buduje dynamika inscenácie, jej údernosť a pointovanie.

Dagmar Podmaková, divadelný kritik, Práca, 18/6/2001

Róbert Alföldi (1967)

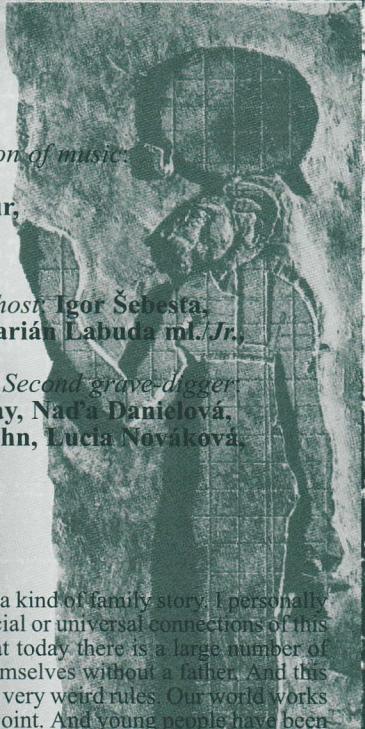
V roku 1991 absolvoval štúdium herectva na Vysokej škole divadelného a filmového umenia v Budapešti. Stal sa hereckým protagonistom najmladšej generácie jedného z najslávnejších maďarských divadiel Vígzsínáz. Ako herec sa predstavil v úlohách: Figaro, Richard III., Macbeth, Raskolníkov, Rómeo, Orin, Amadeus a ďalšie.

Od roku 1995 sa začal venovať divadelnej režii. Jeho inscenácie sa zúčastnili festivalov v Čechách, Rumunsku, Nemecku a získali niekoľko domáčich divadelných ocenení. Na festivale Divadelná Nitra mohli diváci vidieť inscenácie: Čajka, Kupec benátsky a Búrka.

V roku 2000 sa ako herec rozlúčil s Vígzsínázom a v súčasnosti je hercom a režisériom na voľnej nohe.

Výber z divadelných režii: Tristan a Izolda, Búrka (Vígzsínáz), Colombina a Phaedra (Pesti Színház), Čajka, Banditi, Kupec benátsky, Figarova svadba (Budapesti Kamaraszínáz), Skrotenie zlej ženy (Várszínáz Gyula).

Pripravované projekty: Svätá Jana, Sen noci svätojánskej, Macbeth a hostovanie v New York Workshop Theatre.

I have tried to introduce on the stage a kind of family story. I personally am not interested at present in the social or universal connections of this play by Shakespeare. (...) I think that today there is a large number of young people who suddenly find themselves without a father. And this happens in a world which is based on very weird rules. Our world works in an incredibly strange way. Out of joint. And young people have been trying in a number of ways to find their own way and place in this world. In order to survive, to do it with success...

Today there is a generation of thirty-year-olds who grew up with a very strong father. Or rather, under his hand and supervision. We can perceive this father as the communism, the party, or one's own concrete father. Suddenly the father dies. We have been invaded by freedom. And we are looking for ways to stand on our own two feet. To become ourselves. (...)

Róbert Alföldi, director of the production

Alföldi has understood *Hamlet* as a tough struggle for power between ruling clans, whose methods are not substantially different from today's underworld. However, on the surface the court of king Claudius is dominated by technocratic elegance: grey, well-fitting suits, complemented by sexy corsets for the ladies, *de luxe* red gloves up to the elbows. The creations of Andrea Bartha are slightly perverse, arrogant and incredibly elegant at the right spots. The stage set by another permanent member of Alföldi's creative team, who calls itself Kentaur, is in the same vein: pretended sobriety, through which the arrogance of power shows, is incarnated by the tall walls panelled with massive blocks of grey stone, seemingly compact, gradually revealing doors and peepholes. When Hamlet sprays these intact walls of the royal grandeur with his To Be Or Not To Be, it sends a shiver down one's spine with a greater impact than the most hopeless human cry.

Since Hamlet starts and ends his life in the production at a computer, the Nitrian variant of the Danish Prince's story could also be interpreted as an interactive computer game. As a stay of the hero in an unreal, virtual reality. However, that does not change at all the power of the ideas, emotions and passions which accompany him. That power is more than real.

Martina Ulmanová, theatre critic, Mosty, 3/7/2001

Alföldi's directing approach is admirably consistent, it respects the spirit and in fact also the letter of Shakespeare's text. Each component plays its own role. There are no minor characters, only dramatic situations structured in a different way with different means of expression, and it is in them that the dynamics of the production, its impact and its final point are built.

Dagmar Podmaková, theatre critic, Práca, 18/6/2001

Róbert Alföldi (1967)

In 1991 he graduated in Acting at the Theatre and Film University in Budapest. He became a protagonist of the youngest generation at Vígzsínáz, one of the most famous Hungarian theatres. He acted Figaro, Richard III, Macbeth, Raskolnikov, Romeo, Orin, Amadeus and other roles.

Since 1995 he started with theatre directing. His productions participated in festivals in the Czech Republic, Romania, Germany and they have won several theatre awards at home. The following productions could be seen at the Divadelná Nitra Festival: *The Seagull*, *The Merchant of Venice* and *The Tempest*. In 2000 he parted with Vígzsínáz as an actor and at present he is a free-lance actor and director.

A selection of plays he has directed at various theatres: *Tristan and Isolde*, *The Tempest* (Vígzsínáz), *Colombina and Phedre* (Pesti Színház), *The Seagull*, *Banditos*, *The Merchant of Venice*, *The Marriage of Figaro* (Budapesti Kamaraszínáz), *The Taming of the Shrew* (Várszínáz Gyula).

Projects under preparation: *St. Joan*, *A Midsummer Night's Dream*, *Macbeth* and a guest appearance at the New York Workshop Theatre.

Škola hlupákov School for Fools

vizuálne dojmy
visual impressions

podľa románu Sašu Sokolova
based on novel by Sasha Sokolov

Sobota 29. 9. 2001, 15.00 - 16.40, 22.00 - 23.40, SD
Saturday 29th Sept 2001, 15:00 - 16:40, 22:00 - 23:40, OT

Vítaz veľkej narodnej divadelnej ruskej ceny Zlatá maska 2001 (cena tracie), ceny za Najlepšie predstavenie v Petrohrade 2000 Zlatý bod.

Predstavene Škola blážnov vzniklo podľa rovnomenného románu ruského spisovateľa Sasu Sokolova. Hlavnou postavou je chlapec, žiak osobnej školy pre slabomyselné deti, ktorý trpi rozštiepením osobnosti. Je schopný veľmi výrazne vnímať krásu sveta a musí znášať krutý systém školského života. Predstavenie má d'aleko od politiky či spoločenských problémov. Je to predstavenie o láske, slobode, kráse, zene, o učiteľovi.

Konflikt a zápas dvoch rozporných svetov v jednom človeku a zároveň ambícia dosiahnuť harmóniu sa "zliali do jediného aktu". Strach a zároveň pôžitok z potreby otvoriť dvere do tmavej komnaty pamäti, kde sa potulujú tie nezabudnutých dojmov a obrazov. Čas sa celkom pomiatol.

Niest' sa v člnku po dokonalej rieke, počúvať kukučku a zrazu sa premeniť na vodnú aliu, už nepatriť ani do nijakej školy, ani do nijakého domu, patriť iba prírode a samému sebe.

Andrey Moguchy, režisér predstavenia

Dobrému divadlu sa dá porozumieť bez slov.

Herci Formálneho divadla vedia povedať a vytvoriť všetko a pridať k tomu čosi zo seba. Nikdy sa nestratia v trikoch (radšej ich sami starostivo robia). Sú presvedčení, že divadlo je to, čo sa odohráva za našim chrbtom, keď sa pokúšame porozumieť, aký je zmysel nezmyslu. Sú presvedčení, že tí, ktorí chcú od divadla niečo získať, či už sedia alebo stoja na vyrovnaných sedadlách, si zaslúžia iba školský amatérsky koncert. Tento koncert však predvadzajú natoľko pravdivo, až sa zdá, že očakávania tých, ktorí "zisk" čakajú, to uspokojilo...

Olga Abramovič, 3/7/1998

Andrey Moguchy (1961)

Absolvoval v roku 1989 na Katedre činohry a rézie Leningradského kultúrneho inštitútu. V tom istom roku založil nezávislú činohernú skupinu Formálne divadlo. Počas niekol'kých rokov existencie divadla sa v ňom vypracoval jedinečný systém dramatickej improvizácie. Divadlo sa každý rok zúčastňuje na medzinárodných festivaloch, ktoré sa konajú v Rusku a v zahraničí. Od roku 1995 divadlo účinkovalo v Nemecku, Dánsku, Poľsku, na Slovensku (Divadelná Nitra 1993), v Slovinsku, Holandsku, Francúzsku, vo Veľkej Británii, Fínsku, Rumunsku a Maďarsku. V roku 1992 A. Moguchy riadil projekt ruso-amerického divadla. V roku 1995 dostal pozvanie, aby učil na hereckej škole DIE ETAGE (Berlín, Nemecko). O svojej práci hovorí:

"Pre mňa je veľmi dôležitým bodom hmatateľný herc. A to je práve východisko, hoci ma často klasifikujú ako vizionára a formalistu, ktorý tvorí predstavenia zo svetla, zvuku a hercov v akýchsi abstraktných konštrukciách. To je však iba zovnajšok. Len skutočný herc je dôležitý - jednotlivec, ktorý môže vytvoriť svoj vlastný skutočný výraz."

Skúšame a nacvičujeme iba preto, aby sme sa oslobodili od vlastných cieľov a stereotypov a aby sme uvoľnili svoje vedomie. Človek s uvoľneným vedomím môže robiť zázraky. Mojim cieľom je dať od samého začiatku hercov taký podnet a postaviť ho do takej situácie, aby mohol v pokoji nechať niečo vyrásť. Ja mám v tomto procese iba pomôcť a zaznamenať ho, doviest' ho k prísnemu vystavanému výsledku... Hovoríme s divákmi o asociatívnom jazyku. Odmiemame jasné zápletky a pokúšame sa ovplyvňovať obecenstvo iba divadelnými prostriedkami, zapájame ho do čohosi nepochopiteľného a prebúdzame jeho predstavivosť."

Winner Of High National Russian Theatre Award "Golden Mask" (prize of press), 2001, Best performance of St. Petersburg of 2000 "Golden Spot" Award.

The performance "School for fools" was created under the same novel of the Russian writer Sasha Sokolov. The main character is the boy, a pupil of the special school for feeble-minded children who suffer by bifurcation of the person. He is one who can feel extremely the sharp beauty of the world, and is put in the cruel system of school-life. But the performance is far from politics and social problems. It is a performance about love, freedom, beauty, a woman, a teacher.

The conflict and struggle of two contradictory worlds in one man and the same time, aspiration to find harmony, "having merged in a uniform act". Fear and simultaneous pleasure from a necessity to open a door in a dark room of memoirs; where the shadows of forgotten impressions and images are wandering. The time is confused.

To be floating in a boat on a perfect river, to listen to a cuckoo and suddenly turn into a water lily not to belong anymore to a school or a house, but to belong only to nature and to yourself.

Andrey Moguchy, director of the performance

"Good theatre is understandable without the words."

Formalny Theatre's Actors can say and make everything and add to it something from themselves. They will never get lost in the tricks (they prefer to make them themselves carefully). They believe that the theatre is what is happening beside our back, when we try to understand the sense of the nonsense. They are sure that those who want to receive something from the theatre, whether sitting or standing in the even line chairs, deserve only the schools amateur concert. But they perform this concert with such a truth, that it seems that those who wait are satisfied...

Olga Abramovich, 3/7/1998

Andrey Moguchy (1961)

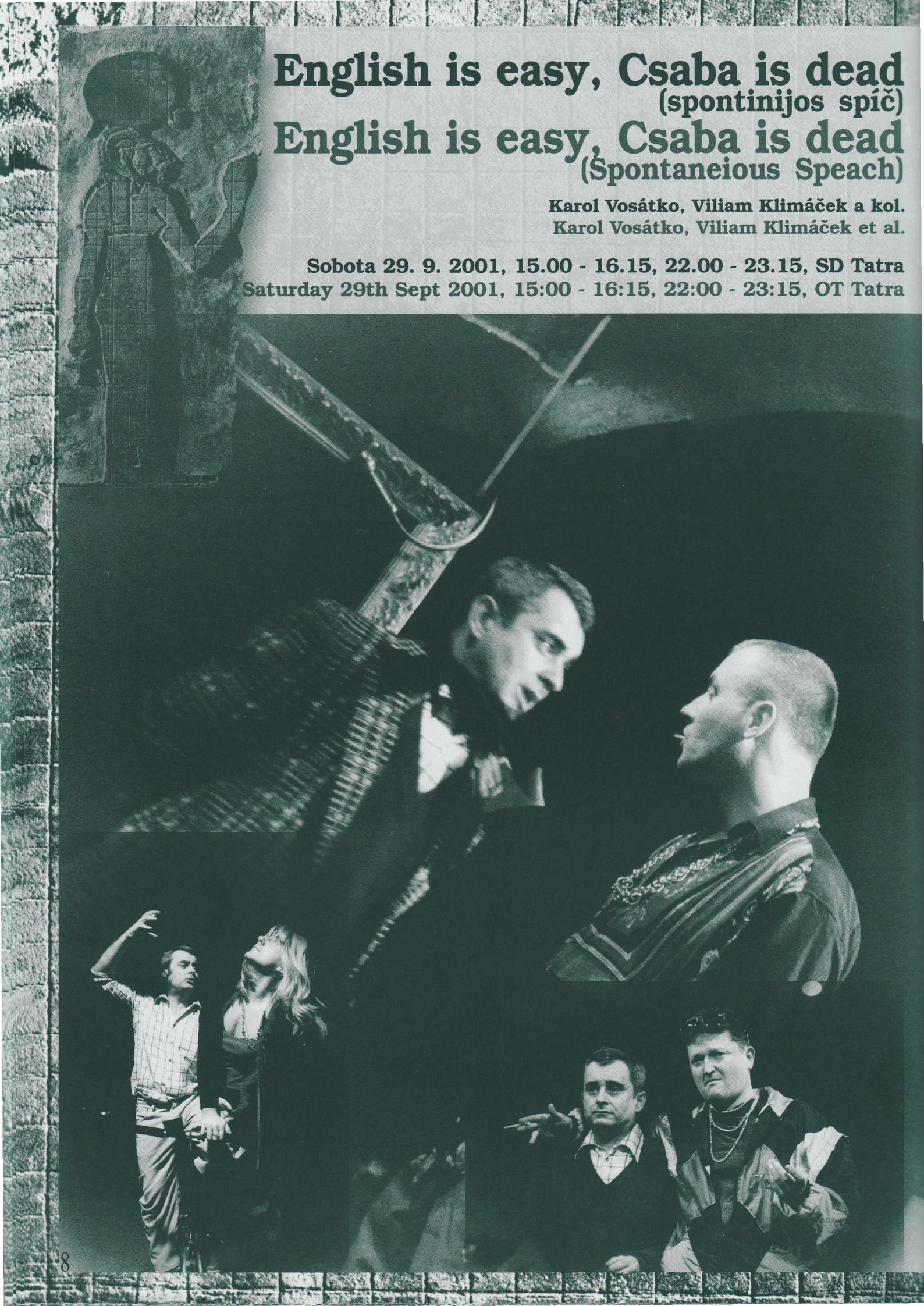
Graduated Leningrad Culture Institute (drama acting and directing department) in 1989. The same year he established an independent drama group "Formalny Theatre". In several years of this theatre's existence the unique system of drama improvisation was worked out. Every year this theatre participates in international festivals, taking place both in Russia and abroad. In years since 1995 the theatre performed in Germany, Denmark, Poland, Slovakia (The Festival Divadelna Nitra 1993), Slovenia, Holland, France, Great Britain, Finland, Romania, Hungary. In 1992 A. Moguchy participated as a director in the "Russian-American Theatre Project". In 1995 A. Moguchy was invited to teach in DIE ETAGE acting school (Berlin, Germany). He is speaking about his own work:

"The point of substantial actor is very important for me. And this is the starting point. Though it's often I am classified as a visionary and a formalist, who makes performances from light, sound and actors in some abstract constructions. This is a husk indeed. There is only an essential actor is important, an individuality who can make his own actual expression. We are doing rehearsals and training only to free ourselves from our own aims and stereotypes and to make a consciousness slack. One who has a slacked consciousness is able to make a miracles. My purpose is to give an actor from the beginning such an impulse and to put him in such a circumstances he can grow something not being in a hurry. I just have to help and record this process, lead it to the strict constructed result... We speak with the audience on the associative language. We refuse a clear plot and try to influence the audience only by theatrical instruments, involving it to something incomprehensible and wake up its imagination."

Koprodukcia Formálneho divadla a Divadla Baltský dom, Petrohrad, Rusko
Co-production of Formalny Theatre & Baltic House Theatre, St. Petersburg, Russia

Scéna a kostýmy, riežia / Stage and costume designer, Director: **Andrey Moguchy**
Obsadenie / Cast: **Alexandr Mashanov, Dmitri Vorobev, Denis Shirko, Natalia Jukovskaja, Svetlana Smirnova, Viktoria Rotanova, Irina Kuznetzova, Vadim Volkov, Andrey Tenetko**

English is easy, Csaba is dead

(spontinijos spíč)

English is easy, Csaba is dead

(Spontaneous Speach)

Karol Vosátko, Viliam Klimáček a kol.
Karol Vosátko, Viliam Klimáček et al.

Sobota 29. 9. 2001, 15.00 - 16.15, 22.00 - 23.15, SD Tatra
Saturday 29th Sept 2001, 15:00 - 16:15, 22:00 - 23:15, OT Tatra

GUnaGU, Bratislava, Slovensko

GUnaGU, Bratislava, Slovakia

Scéna / Stage design: Marek Ormandík, Kostýmy / Costume design: Renáta Ormandíková
Hudba / Music: Michal Kaščák, Slavo Solovic, Rézia / Directed by: Karol Vosátko

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Miki: Peter Sklár, Roby: Peter Batthyany, Edo: Viliam Klimáček alebo / or Ivan Macho,
Učiteľ chémie a matematiky / Chemistry and Mathematics Teacher: Igor Adamec,
Rádový mafián / Rank-and-file Mafioso: Róbert Maduna, Paula - Mikiho sestra / Paula - Miki's
Sister: Martin Vanek, Kulturistka / Female Body Builder: Megy Fajtová

Autorské divadlo, nedeformované skostnatenými inscenačnými konvenciami a národným divadelným akademizmom, je v neustálom samospáde experimentu obsahu a formy. Aj najnovšia inscenácia divadla GUnaGU: English is easy, Csaba is dead je učebnicovým príkladom použitia novej inscenačnej metódy "spontánneho prejavu" (angl. spontaneous speech; z toho skratka "SS"). Ide o novú metódu inscenovania, pri ktorej herci nevedú dialógy na základe presne naučeného literárneho textu, ale snažia sa o spontánny herecký prejav (samozrejme v intenciách vybudovanej postavy, vzájomných vzťahov a situácií vytvárajúcich príbeh hry).

Karol Vosátko, autor a režisér inscenácie

To, že English is easy a Csaba is dead, odkazuje na dva príznaky "ducha doby": na angličtinu sme si zvykli rovnako ako na správy o aktivitách mafie. Výberom témy nadviazalo divadlo GUnaGU na svoje predchádzajúce výpovede o dobe a súčasníkovi, pri ktorých sa rovnako uplatňovala karikatúra a zveličenie.

Dagmar Kročanová-Roberts, Javisko, 1/2001

Klimáček a Vosátko zachytili javy krúžiace nad našimi hlavami. Slovenské, ale aj širšie, stredoeurópske. Pozorne počúvali a jemne glosovali. Divadlo GUnaGU popri Stoke a novozaloženom Združení pre súčasnú operu vychádzala z autentických postrehov dneška.

Silvia Hroncová, Divadlo v Medzičase, 3-4/2000

Áno, je v tej metóde aj značný kus paródie, ale pod parodickou šupkou sa skrýva množstvo presne odpozorovaných detailov zo správania sa protagonistov bratislavskej mafiánskej society. V herectve šiestich páнов z GUnaGU je prítomný výrazný "brechtovský gestus": ich ostro rezané figúry sú až "neorealisticky" verné a pritom mrazivo zábavné!... Herci si na postavách mafiánov tak zgustli, že do nich prenikla a z nich aj vyžaruje vábivá rozkoš zla.

Martin Porubjak, Svět a divadlo, 1/2001

Karol Vosátko (1962)

Vyštudoval VŠMU v Bratislave, odbor divadelnej rézie. Pracuje pre rôzne médiá ako režisér. Trojnásobný držiteľ slovenskej Grammy za hudobný videoklip roka. V divadle GUnaGU režíruje od roku 1993. Pre jeho prácu je typické postmoderné spájanie štýlov a žánrov, vychádzajúce z fragmentárnej vizuálnej poetiky hudobných klipov. Využíva kombinuje hudobnú a vizuálnu skratku s dôrazom na autorský text. Hra English is easy... vznikla podľa jeho metódy nazvanej "spontaneous speech" a rýchlo sa stala kultovým predstavením divadla GUnaGU.

Theatre d'auteur, which has not been distorted by petrified staging conventions and the national theatre academism, is in a constant free fall of experimenting with the content and the form. The latest production by the GUnaGU Theatre English Is Easy, Csaba Is Dead is a textbook example of using a new staging method of spontaneous speech (abbreviation "SS"). It is a new staging method where the actors do not conduct dialogues based on exactly memorised literary text, but they strive for spontaneous acting expression (within the brief of the given character, mutual relations and situations that make up the story of the play).

Karol Vosátko, author and director of the production

The fact that English is easy and Csaba is dead refers to two signs of the "spirit of the times": we have got used to English in the same way as to news about Mafia activity. By selecting this topic, GUnaGU Theatre has built on its previous statements about the time and the contemporary people, which also applied caricature and exaggeration.

Dagmar Kročanová-Roberts, Javisko, 1/2001

Klimáček and Vosátko captured phenomena circling above our heads. Slovak and also wider European. They have been listening attentively and have been taking subtle note. The GUnaGU Theatre, together with Stoka and the newly founded Association for Contemporary Opera, is based on authentic observations of today's life.

Silvia Hroncová, Divadlo v Medzičase, 3-4/2000

Yes, the method does contain a substantial chunk of parody, but that layer of parody hides a number of exactly observed details from the behaviour of the protagonists of the Bratislava Mafia. The acting of the six gentlemen from GUnaGU contains a marked Brechtian gesture, their sharply clear-cut figures are almost neorealistically truthful, and at the same time chillingly amusing... The actors love the Mafia characters so much that they have absorbed - and that they now emanate - the tempting pleasure of evil.

Martin Porubjak, Svět a divadlo, 1/2000

Karol Vosátko (1962)

He graduated in Theatre Directing at the Academy of Music and Dramatic Arts in Bratislava, has been working as a director for various media, has won the Slovak Grammy for musical video clip of the year three times already. Since 1993 he has been directing in the GUnaGU Theatre. What is typical for his work is the post-modern linking of styles and genres, based on the fragmentary visual poetics of musical clips. He makes balanced combinations of musical and visual abbreviation with an emphasis on an authored text. The play English Is Easy... has originated in accordance with his "spontaneous speech" method and it has soon become a cult performance of the GUnaGU Theatre.

Tri sestry Three Sisters

Anton Pavlovič Čechov
Anton Pavlovich Chekhov

Sobota 29. 9. 2001, 18.00 - 20.45, DAB veľká sála
Saturday 29th Sept 2001, 18:00 - 20:45, DAB Big Stage

Nás príbeh sa začína jedného slnečného jarného dňa. Zdanlivá epizóda z rodinného života v jednom provinčnom meste sa totiž veľmi ľahko môže stať vynímečnou a nervy drásajúcou udalosťou. Hrdinovia Čehovových hier sa dostavajú do situácií tragickej aj komických... A práve v týchto chvíľach treba spozornieť.

Karel Tománek, dramaturg inscenácie

Hra je o banálnych situáciách, ktoré sú akoby obyčajné a všedné a ukazuje groteskosť ľudského údelu. Čehov si sám prial, aby sa jeho hry uvádzali ako vaudeville, ako niečo divoké a komické, čo text Troch sestier a potrebujete.

Groteskosť príbehu a situácií akcentujeme na akomisi osudovom javisku, na ktorom nám v úvode niekto slíubi, že to, čo sa odohrá, bude veľká zábava. Ale potom sa hrá o ľudských životoch trochu zbabrancích a trochu nešikovných, dosť podobných tým našim. A tým, že sa tomu smejeme, vysmievame sa vlastne sami sebe.

Vladimír Morávek, režisér inscenácie

Výrazná štylizácia, expresionistický úškrn a jedovatá farebnosť scénografických prvkov charakterizujú Morávkovo Čehova.

Jan Kerbr, Lidové noviny, 19/3/2001

Tandem Morávek a Tománek obnažil dialógy na samú kostru, ale škrty ctia zmysel, atmosféru aj poriadok vzťahov. Pritom nič nemenia ani neprepisujú a všetko je vykreslené ako u Antona Pavloviča... Tým divákom, ktorí prišli na "dobre známe" Tri sestry, sa najskôr môže úprava javiť ako brutálna. Jej ostrie totiž orezalo aj mnohé klasickej výstupy, ktoré sú vychutnávané ako čehovovské lahôdky a sú príležitostami pre veľké herecké talenty. Morávek však zo súboru nemodeluje bezduché bábky. Jeho poňatie smeruje k presnej a detailnej premyslenej súhre súboru, k skratke a výraznej štylizácii.

Zdeněk A. Tichý, publicista, MF Dnes, 10/4/2001

Všetko na scéne sa odohráva v rytme dominujúceho tanga. Premiestňovanie postáv v dňoch a týždňoch je zároveň naplnením choreograficky prísneho, život vyznačujúceho poriadku, ktorému sa chtia - nechtiac nikto nedokáže vzoprieť. Ubiájúci smútok a beznádej z prítomnosti! (...) Len mimoriadne vyspelý súbor dokáže naplniť expresívne romantickú koncepciu bezo zbytku. A Divadlo roka z Hradca Králové to v Troch sestrách naplno preukázalo.

Jiří P. Kříž, kritik, Právo, 21/3/2001

Na Morákove Tri sestry nemožno uplatňovať psychologický ani pravdepodobný meter, postavy sú obrazne nadsadené. Demonštrujú trápnosť a zbytočnosť, ako aj ich dôsledky: cynizmus a zlobu. (...) Morákov naturel vlečie svojho nositeľa aj celý súbor k extrémom, k drsnému zveličeniu pre drsnú dobu.

Věra Ptáčková, kritik, Divadelní noviny, 17/4/2001

Vladimír Morávek (1965)

Jedna z najvýraznejších osobností súčasného českého divadla. S jeho tvorbou sa účastníci festivalu Divadelná Nitra môžu stretnať pravidelne už od roku 1992.

Morávek ukončil JAMU v Brne, pôsobil v Divadle Husa na provázku, hostoval v divadlech v Ostrave, Brne a Prahe. V súčasnosti je interným profilovým režisériom Klicperovho divadla v Hradci Králové, ktoré sa po uplynulé roky stalo Divadlom roka.

Režijná tvorba posledného obdobia: G. Rijnders, K. Steigerwald: Divadlo ako mor, A. P. Čehov: Tri sestry, projekt Zo života obludného hmyzu (Klicperovo divadlo, Hradec Králové), F. M. Dostoevskij, L. Dodin: Nežná (Mestské divadlo, Karlove Vary), G. Puccini: Tosca (Opera Národného divadla, Praha), W. Shakespeare: Richard III. (Divadlo Globe, Praha).

Our story starts one sunny day of spring. This is because what seems to be an episode of family life in a provincial town can become an extraordinary and drastic event. The heroes of Chekhov's plays find themselves in both tragic and comic situations... And it is in these very moments that one has to pay increased attention.

Karel Tománek, dramaturg of the production

The play is about banal situations, which seem ordinary and everyday, and it shows how grotesque the human destiny is. Chekhov himself wanted his plays to be staged as vaudevilles: as something wild and comical, which is needed by the *Three Sisters* text.

We highlight the grotesqueness of the story and the situations on a kind of stage of destiny, on which someone makes a promise to us at the beginning that what is going to happen, will be great fun. But then the play is about human lives a bit messed up and a bit clumsy, quite similar to our own. And by laughing at it, we in fact laugh at ourselves.

Vladimír Morávek, director of the production

Morávek's Chekhov is characterised by a marked stylisation, expressionistic sneer and scathing colourfulness of the scenographic elements.

Jan Kerbr, Lidové noviny, 19/3/2001

The Morávek and Tománek team has revealed the dialogues to their very skeleton, but the cuts do honour the sense, atmosphere and the order of the relationships. At the same time they do not change anything or rewrite anything and everything is depicted just as it was in Anton Pavlovich... The spectators who have come to see the "well known" *Three Sisters* may initially view the adaptation as brutal. This is because its cutting edge has slashed many classical scenes which are enjoyed as Chekhov specialities and provide an opportunity for great acting talents. However, Morávek does not fashion spiritless puppets from his company. His perception is aimed at exact and thoroughly premeditated interplay of the company, abbreviation and distinct stylisation.

Zdeněk A. Tichý, MF Dnes, 10/4/2001

Everything on the stage happens to the rhythm of the dominating tango. The characters move through days and weeks following at the same time a choreographically strict order, marking life, against which, willingly or unwillingly, no one is able to rebel. The depressing sadness and hopelessness of the present moment. (...) It is only an extraordinarily mature company that can fill the expressive romantic concept to the very edge. And Theatre of the Year from Hradec Králové showed that boldly in its *Three Sisters*.

Jiří P. Kříž, Právo, 21/3/2001

Neither the psychological yardstick, nor the probability yardstick can be applied to Morávek's *Three Sisters* - the characters are figuratively exaggerated. They demonstrate embarrassment and uselessness as well as their consequences: cynicism and evil. (...) Morávek's nature drags him and the whole company to extremes, to tough exaggeration for a tough time.

Věra Ptáčková, Divadelní noviny, 17/4/2001

Vladimír Morávek (1965)

One of the most distinct personalities of the contemporary Czech theatre. Participants of the Divadelná Nitra Festival have been able to see his work on a regular basis ever since 1992.

Morávek graduated from JAMU in Brno, he worked in the Theatre Goose on the String, he made guest appearances in theatres in Ostrava, Brno and Prague. At present he is internal profile director of Klicpera Theatre in Hradec Králové, which has in the previous years become Theatre of the Year.

Plays he has directed recently: G. Rijnders - K. Steigerwald: *Theatre as Plague*, A. P. Chekhov: *Three Sisters*, project *The Ugly Insect Play* (Klicpera Theatre in Hradec Králové), F. M. Dostoevsky - L. Dodin: *The Gentle Spirit* (Karlov Vary Municipal Theatre), G. Puccini: *Tosca* (Opera of the National Theatre in Prague), W. Shakespeare: *Richard III* (Globe Theatre in Prague).

Klicperovo divadlo Hradec Králové, Česká republika

Klicpera Theatre, Hradec Králové, The Czech Republic

Preklad / Translation: Leoš Suchářípa, Úprava / Adaptation: Vladimír Morávek,
Karel Tománek, Dramaturgie / Dramaturgy: Dr. Karel Kladivo Effatha, Karel Tománek
Pohybová spolupráca / Choreographic Co-operation: Radek Balaš
Hudba / Music: Pavel Horák a iní "Mladí bozi z roku 1983", and other "Young Gods of 1983"
Scéna / Stage design: Martin Chocholoušek, Kostýmy / Costume design: Sylva Zimula
Hanáková, Rézia / Directed by: Vladimír Morávek

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Andrej Prozorov / Andrei Prozorov: Filip Rajmont, Natália / Natalia: Simona Babčáková,
Ol'ga / Olga: Martina Nováková, Máša / Masha: Kateřina Holánová, Irina: Marcela
Holubcová, Fiodor Kuligyn: Jiří Zapletal,
Alexander Veršinin / Alexander Vershinin: Lubor M. Novotný, Veršinová / Vershinina:
Marie Kleplová, Nikolaj Tuzenbach / Nikolai Tuzenbach: David Steigerwald, Vasilij Solený
/ Vasili Soleny: Václav Veselý, Ivan Čeputykin / Ivan Chebutykin: Jan Mazák, Alexej
Fedotik: Jiří Klepl, Vladimír Rode: Alexandr Gregar, Ferapont: Marek Zákostelecký,
Anfisa: Martina Eliášová, Protopopov a Bobík: Radomil Vávra, Roman Úsvit / Roman
Dawn: Pavel Horák a / and Miroslav Štolfa, Václav Trunec, Charlotta: Andrea Marečková,
Dievčatká / Girls: Vanda Bromová, Terezie Hůlková, Barbora Bebrová, Patricie Hýbnerová

Amadeus

Amadeus

Peter Shaffer
Peter Shaffer

Nedela 30. 9. 2001, 14.00 - 17.10, SD sála
Sunday 30th Sept 2001, 14:00 - 17:10. OT Hall

Let us enter Shaffer's text for a couple of minutes and let us try to find our own place in it. The production makers took the text in their hands. Their minds got flooded with words, images, views and questions... Search for a place as a key which has never been named, as a structure of the mind, of the mediator who writes it, which emerges when it is necessary to start talking about the talking of the performance itself. However, we are not only looking for place for ourselves. We are looking for it for the characters, for a group of characters. The search for a relationship and for a link between us and Salieri and the group of actors who struggle through the obstacles of Shaffer's text... All we want to do is search and discover a human being in his loneliness, living with guilt which only he himself can understand.

Peter Pavlac, the production's dramaturg

Vstúpme na pár minút do sveta Shafferovo textu a pokúsme sa nájsť v ňom svoje miesto. Tvorcovia vzali do rúk predlohu. Slová, obrazy, náhľady a otázky zasypali ich mysele...

"Hľadanie miesta" ako nikdy nepomenovaný kľúč, ako konštrukcia mysele píšuceho prostredníka, ktorá sa vynára vtedy, ak je nevyhnutné začať rozprávať o rozprávaní samotného predstavenia. Nehľadáme však miesto len pre seba. Hľadáme ho pre postavy, pre skupinu postáv. Hľadanie nášho vztahu k postave Salieriovi a k hereckej skupine, ktorá sa "borí úskaliami" Shafferovo textu... Chceme len jednoducho hľadať a objavovať ľloveka v jeho osamelosti, žijúceho s vinou, ktorej rozumie len on sám.

Peter Pavlac, dramaturg predstavenia

Len sa vžime do predstavy, nakoľko sme schopní prijať našich géniov, ak sú vôbec prijateľní. V réžii Józsefa Czajliku máme pred sebou tragédiu dvoch bezmocných ľudí. Tu nie sú víťazi. Mozartova či Salieriova tragédia je skľučujúca. No skutočným porazeným je predsa len Salieri, ktorého nepreslávilo jeho dielo, ale jeho protivník, cez ktorého sa mu dostalo pochybnnej popularity. Komárňanské predstavenie je príťažlivou freskou plnou prekrásnych obrazov, ktoré často ľoveku stiahnu žalúdok.

Juhász Dósa János, Szabad Újság apríl 2001

V Czajlikovej réžii sa tak čisto a presne objavujú rôzne divadelné štýly, že pomáhajú hercovia hrať. Vytvárajúc pevné body režisér premieňa príbeh na zázrak - dýchajúci, pulzujúci a búrlivý.

A tajuplný čierny klavír: Salieriovo posteľ - Mozartov stôl, Salieriovo stôl - Mozartova rakva. Skvelá symbolika.

Tamás Gál, študent VŠMU v Bratislave, Új Szó

Obzvlášť vzrušujúci je obraz, keď Mozart, nemajúc čím písat' na tabuľu (husto popísanú Salieriovi notami), zapisuje v hlave uložené noty šťavou z jablka, do ktorého predtým zahryzoval. Mozart tým nielen rozmaže Salieriovi tabuľu, ale jeho sebzavničujúca a netrpezlivá povaha mu diktuje, aby svoje diela vrhal na stenu pominentnosti a nie večnosti. Lavou rukou (!) hekticky písané noty okamžite schnú a stopa, ktorú zanechávajú, sa mení na rozmazanú a nečitateľnú.

Andrea Tompa, Színház, 5/2001

József Czajlik (1975)

Je študentom posledného ročníka divadelnej rézie na VŠMU. Za svoju tvorbu s amatérskym súborom Divadielko X bol ocenený mnohými cenami (Cena Anny Ferenczyovej, Hlavná cena na prehliadke amatérskeho divadla Jókaiho dni, atď.). Jeho inscenácia Dievča bez vena (A. N. Ostrovskij) sa s úspechom zúčastnila mnohých festivalov (prvá cena na festivale Zlomvaz v Prahe, Univerzitný festival v maďarskom Pécs atď.). Výber z režijnej tvorby: Bacchus, J. Saunders Beyond the Wall. In 2001 the production of Amadeus won the Grand Prix at the 13th Festival of Hungarian Theatres from Countries Outside Hungary.

Let us imagine to what extent we are able to accept our geniuses, if they are acceptable at all. Directed by József Czajlik here we have a tragedy of two helpless people. There are no winners. The tragedy of Mozart or Salieri is depressing. However, the defeated one after all is Salieri who has not been made famous by his work, but by his opponent through whom he won his dubious fame. The performance from Komárno is an attractive fresco full of beautiful images which often make one's stomach cringe.

Juhász Dósa János, Szabad Újság, April 2001

Czajlik's directing discovers in such a pure and precise manner various theatre styles that they help the actors to act. By creating stable points the director changes the story into a miracle - breathing, pulsating and wild. And the mysterious piano: Salieri's bed - Mozart's table, Salieri's table - Mozart's coffin. Splendid symbolism.

Tamás Gál, student of AMDA in Bratislava, Új Szó

What is especially exciting is the scene where Mozart, having nothing to write with on the blackboard, which is scribbled all over with Salieri's notes, records the notes which he had stored in his head with the juice from an apple into which he has just bitten. He thus not only blurs Salieri's board, but his self-destructive and impatient nature dictates him to throw his work on the wall of transience, and not immortality. The notes, written in a hectic way in left (!) hand, dry out at once and the trace which they leave changes to blurred and illegible.

Andrea Tompa, Színház, 5/2001

József Czajlik (1975)

He studies Theatre Directing at the Academy of Music and Dramatic Art, now in his last year. For his work with the Divadielko X amateur company he received a number of awards (Anna Ferenczy Award, Main prize at the Jókai Days amateur theatre survey, etc.). His production of A. N. Ostrovsky *A Girl without a Dowry* has successfully participated in a number of festivals (First Prize at the Zlomvaz Festival in Prague, University Festival in Hungarian Pécs, etc.) A selection of his projects: *Bacchus*, J. Saunders *Beyond the Wall*. In 2001 the production of *Amadeus* won the Grand Prix at the 13th Festival of Hungarian Theatres from Countries Outside Hungary.

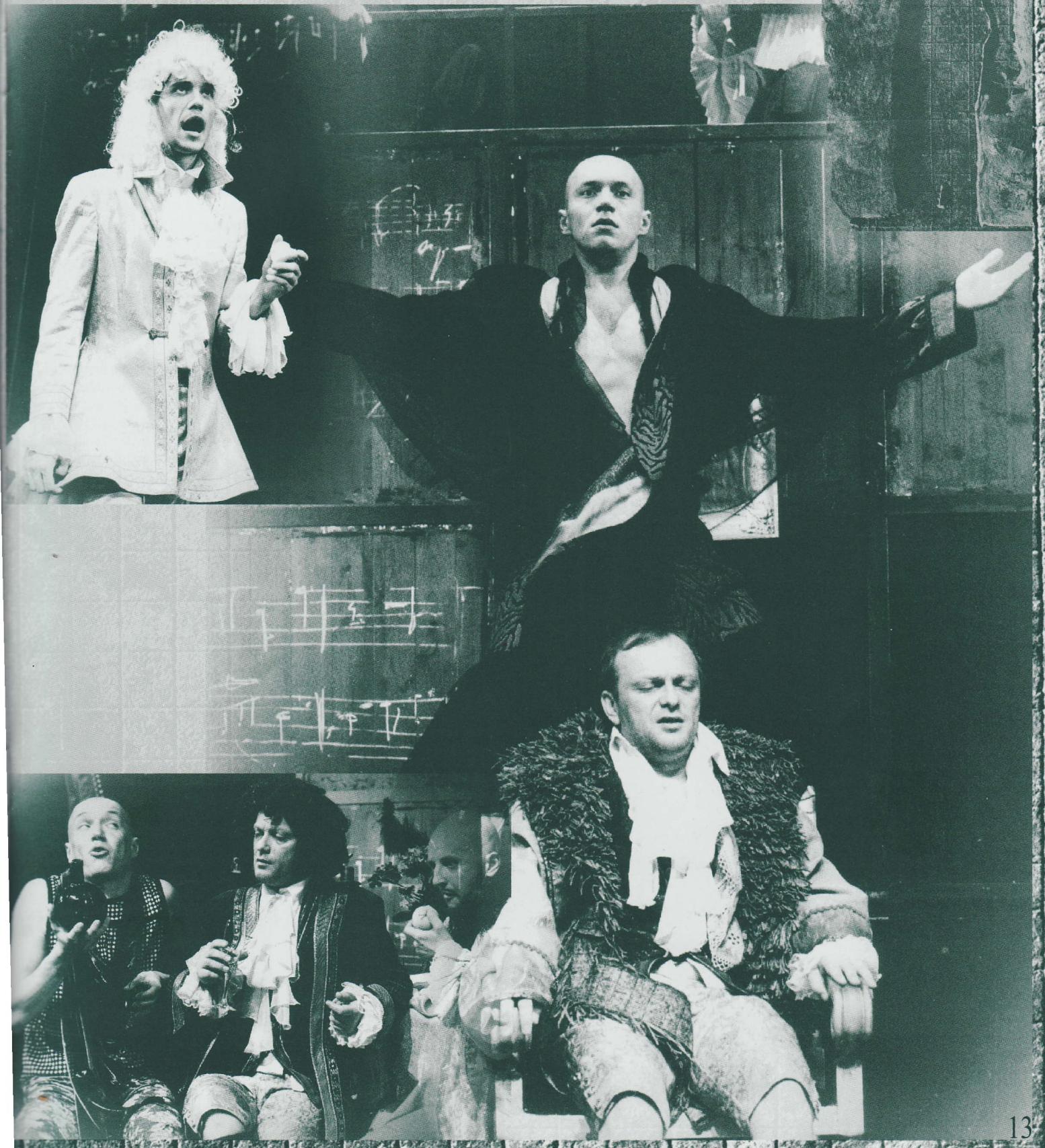
Jókaiho divadlo, Komárno, Slovensko

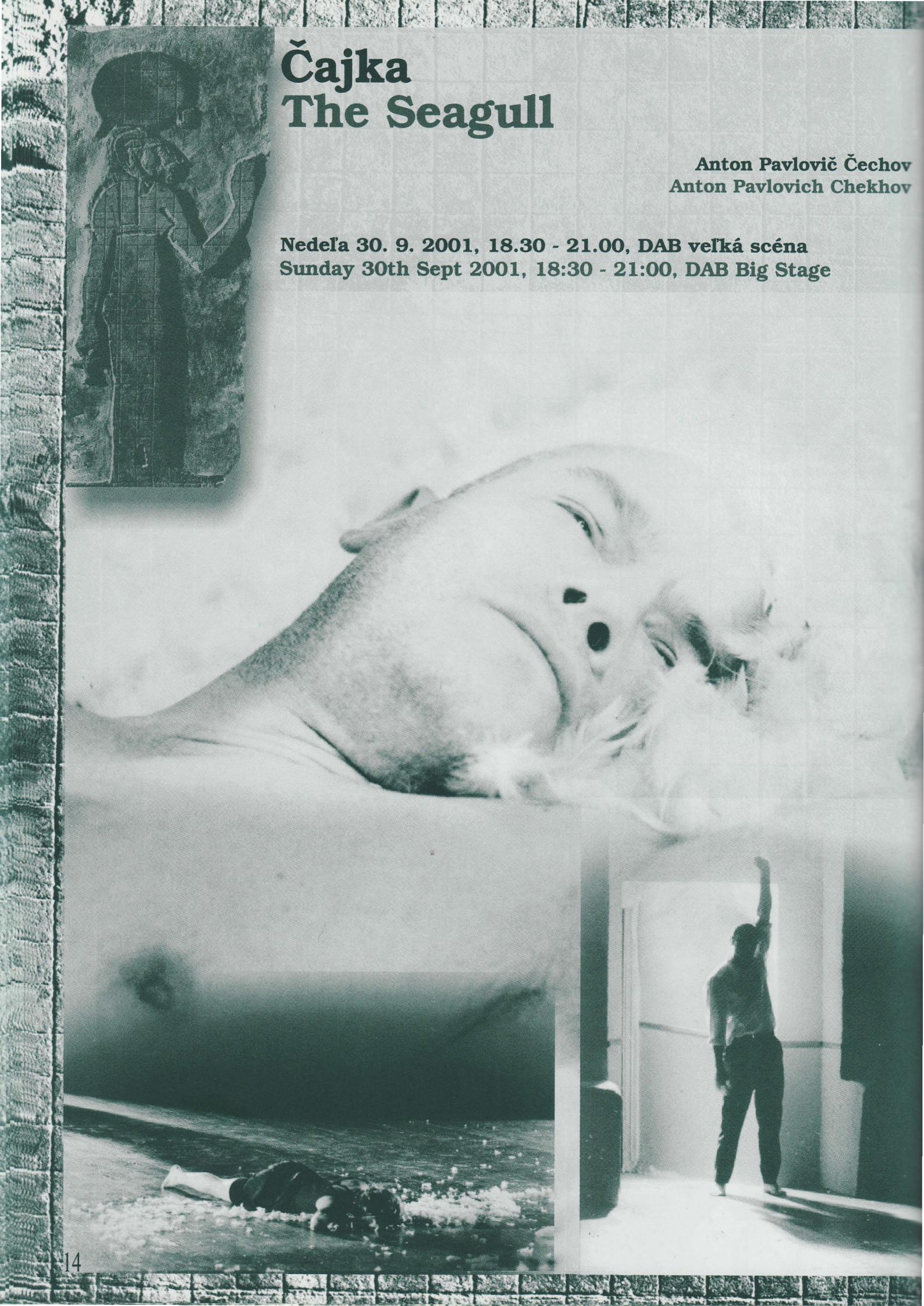
Jókai Theatre, Komárno, Slovakia

Preklad / Translation: Miklós Vajda, Dramaturgia / Dramaturgy: Peter Pavlac, Emese Varga, Pohybová spolupráca / Choreographic co-operation: Géza Benkő, Svetlo / Lighting: Michal Vajdička, Scéna a kostýmy / Stage and costume design: Erika Gadus, Asistent rézie / Assistant director: Mari Varsányi, Rézia / Directed by: József Czajlik

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Antonio Salieri: **Attila Mokos**, Wolfgang Amadeus Mozart: **Erik Ollé**, Constanze Weber: **Emőke Vincze**, Jozef II., rakúsky cisár / Joseph II, Austrian Emperor: **Tibor Fabó**, Gróf Johann Kilian von Strack / Count Johann Kilian von Strack: **Tamás Bernáth**, Gróf Franz Orsini-Rosenberg / Count Franz Orsini-Rosenberg: **Attila Tóth**, Barón Gottfried van Swieten / Baron Gottfried van Swieten: **József Kukola**, Venticello 1: **Róbert Lucskay**, Venticello 2: **Géza Benkő**.
Ďalší / Others: **Edit Balaskó**, **Rita Bánczi**, **Sándor Horváth**, **Csaba Mokány**, **László Nagy**, **Péter Oszlik**, **Henrietta Rab**.

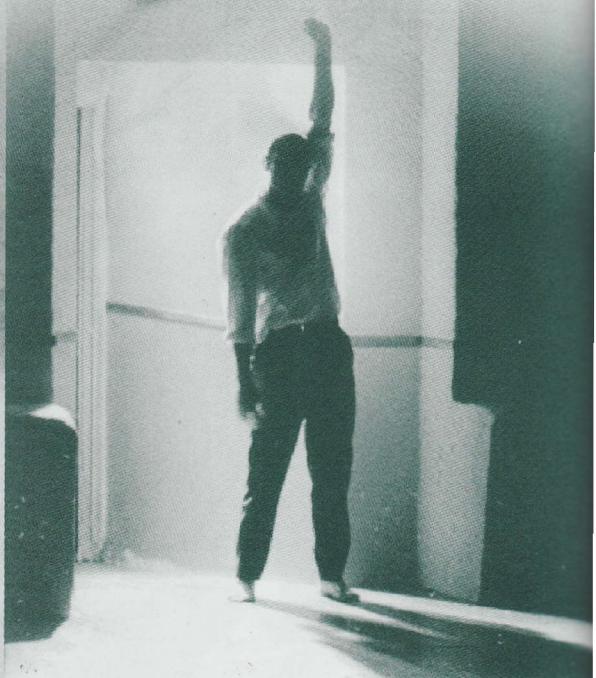

Čajka The Seagull

Anton Pavlovič Čechov
Anton Pavlovich Chekhov

Neděla 30. 9. 2001, 18.30 - 21.00, DAB velká scéna
Sunday 30th Sept 2001, 18:30 - 21:00, DAB Big Stage

Národné divadelné centrum v Normandii / Komédia v Caen, Caen, Francúzsko

Centre Dramatique National de Normandie / Comédie de Caen, Caen, France

(koprodukcia / co-production: Festival d'Avignon, Les Gémeaux-Sceaux / Scène National, Théâtre de Cherbourg / Scène National, La Rive Gauche, Saint-Etienne du Rouvray, ODACC du Calvados, Festival de Théâtre de la Région Haute-Normandie)

Dramaturgia / Dramaturgy: **Vladimir Petkov**,
Úprava a režia / Adaptation and directed by: **Eric Lacascade**

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Sorin / Sorine: **Jean Boissery**, Chamrajev / Chamrayev: **Jean-Baptiste Gillet**, Arkadina: **Murielle Colver**, Dorn: **Serge Turpin**, Paulina: **Arzella Prunennec**, Treplev: **Christophe Grégoire**, Medvedenko: **Stéphane Jais**, Trigorin / Trigorine: **Eric Lacascade**, Maša / Masha: **Christelle Legroux**, Nina: **Daria Lippi**

Divadlo je nástrojom poznania. Mňa zaujíma len potiaľ, pokiaľ mi umožňuje porozumieť ľudskému stroju. Čechov je pritom výborným generátorom. Je to oheň, ktorý horí a páli. Vášeň, ktorá spaľuje a prská na nás intímnosti. My sami sa potom stávame indukčným drôtom, ktorý prijíma impulsy, vibruje a prenáša ich na publikum.

Skúšali sme všetky tri diela súčasne. Ako skúšku ohňom. Túžba ostat' s nimi dlho, čo najdlhšie. Ako prostriedok k poznaniu, ako nástroj ponúknutý nám samotným Čechovom. Čechov ako lekár lieči telo, ako autor dušu. Byť či nebyť? A kde je naša vlastná vôle? Stále nás to tiahá niekom, ale kam vlastne? Poézia proti náhode? Divadlo proti životu? Osobnosť dusiaca dušu? Príbeh je niekde uprostred. Medzi dvomi, medzi všetkými troma. Čajka je teóriou, Ivanov aplikáciou a Rodinný kruh pokusom. Byť či nebyť? A ako byť aj mat? "A pre koho byť?", pýta sa Čechov pokúšaný Shakespearom. Dnes večer som ti povedal, že spoved' nemusí nevyhnutne viest' k prijímaniu.

Ivanov je dielom mladosti. Čajku režírujem teraz, keď si kladiem otázky o umení a živote. Na javisku môj život i moja práca napredujú rovnakým tempom. A o tom je celá Čajka. Postavy sú Ivanovovými vnukmi a bratancami z druhého kolena. Neopúšťam túto rodinu, len ju trochu rozširujem. Hra sa začína neúspechom mladého Trepleva v láske a vo vlastnej rodine. Sme pri tom, máme účasť na tom neúspechu a prázdrov. Ako po tom všetkom ísť ďalej? Ako možno ďalej žiť? Ako budú s tým žiť ostatní? Na to som chcel poukázať, preto som si vybral túto hru. Pri jej čítaní som bol zhrozený. A čo mladučká Nina, herečka, ktorá sa tým všetkým bude žiť? U Čechova by ste márne hľadali odsúdenie. Predkladá svoje srdce na dlani a hovorí: pozrite, bije! Mám rád všetky postavy.

Eric Lacascade

Eric Lacascade (1959)

Režisér a herec, od r. 1997 riaditeľ Komédie v Caen / Národného divadelného centra v Normandii (podporovaného regionálnym riaditeľstvom ministerstva kultúry, miestnou a regionálnou samosprávou a 35-členným stálym súborom). V režijnnej metóde uprednostňuje hru s priestorom, venuje dostatok miesta experimentu a v dlhších časových úsekokoch sa zaobrá jedným dielom. Napríklad Trilógia Čechova (Ivanov / Rodinný kruh pre tri sestry / Čajka) prezentovaná na festivale v Avignone v roku 2000, alebo triptych O živote, láske a smrti, ktorý bol spojením diel Racina, Claudela a Durifa v sezóne 1997/1998. Vo svojom divadle (CND de Normandie) popri tvorbe nových inscenácií a prijatiach iných divadiel vytvoril priestor pre výskum a reflexiu založením Centra divadelného výskumu a experimentu (CRET). Trilógia Čechova dostala Cenu Georgea Lerminier za najlepšiu režiu mimo Paríža.

Theatre is an instrument of knowledge. It only interests me when it enables me to understand the human machine. And Chekhov is an excellent generator for that. He is fire which burns. A passion which consumes and flickers intimacies on us. We ourselves then become an induction wire receiving impulses, vibrating and transferring them to the audience.

We were rehearsing all three plays at the same time. As baptism by fire. A desire to stay with them for a long time, as long as possible. As a means leading to knowledge, an instrument offered to us by Chekhov himself. Chekhov as a doctor cures the body, Chekhov as an author cures the soul. To be or not to be? And where is our own free will? We keep being attracted somewhere, but where, in fact? Poetry against coincidence? Theatre against live? A personality stifling the soul? The story is somewhere in between. Between the two, between all three. The Seagull is theory, Ivanov an application and The Family Circle an attempt. To be or not to be? And how both to be and to have? "And to be for whom?" asks Chekhov tempted by Shakespeare. I have told you tonight that confession does not have to lead to communion.

Ivanov is the work of youth. I direct *The Seagull* now, when I am asking myself questions about art and life. My life and my work progress on the stage at the same pace. And that is what *The Seagull* is all about. The characters are grandchildren and cousins of Ivanov, once removed. I do not leave this family, I only extend it a bit. The play starts with failure of young Treplev in love and in his own family. We are there, we participate in this failure and emptiness. How can one go on after all that? How can one live on? How will the others live with that? That is what I wanted to point out, that is why I chose this play. When I was reading it, I was horrified. What about the young Nina, the actress who will live on all that? You would be looking for condemnation in Chekhov in vain. He shows us his heart on his palm and tells us: Look, it is beating! I love all the characters.

Eric Lacascade

Eric Lacascade (1959)

Director and actor, since 1997 director of Comédie de Caen/Centre Dramatique National de Normandie, supported by the regional directorate of the Ministry of Culture, local and regional self-government and by a 35-strong permanent company. In his method of directing he prefers playing with space, he devotes enough room to experiment and he deals with one piece during an extended period of time. For example the Chekhov Trilogy (*Ivanov / Family Circle for Three Sisters / The Seagull*) presented at the Avignon Festival in 2000, or the triptych *On Life, Love and Death*, which was an amalgamation of work by Racine, Claudel and Durif in the 1997/1998 season. In his theatre (CND de Normandie) apart from creating new productions and accepting other theatres he has made space for research and reflection by establishing Centre for Theatre Research and Experiment (CRET). The Chekhov Trilogy received the Georges Lerminier Prize for best directing outside Paris.

Kvarteto Quartet

Heiner Müller
Heiner Müller

Nedeľa 30. 9. 2001, 22.00 - 23.20, DAB štúdio
Sunday 30th Sept 2001, 22:00 - 23:20, DAB Studio

Valmont a Merteuil sa už nedokážu rozprávať, tak si vymýšľajú rozličné hry, kde stvárajú rôzne postavy, aby si cez ne mohli povedať pravdu. A konahle prejaví jeden trochu citu či lásky, je zraniteľný, a ten druhý strihnúcu vyznúje, aby mohol urazit, ublížiť, zranit. A najmä manipulovali, ich hry sú niekedy hrozne drastické, ale aj veľmi vtipné. (...) Müllerova hra je zaujímavá, rôzam však s tým, že mnohým ľudom sa nebude páčiť. Ale myslím, že bude dosť tých, čo pochopia. Isté je, že aj mňa hra poriadne zobraza. Obyčajne žijem postavou takýž deň pred premiérou a teraz so mnou doma nemôžu vydržať mesiac a pol. Neviem spávať, o ničom inom rozprávať, som Valmontom presiaknutý ako ukydynamickým hrebienkom, ktoré mi energiu na všetko ostatné.

Vladimír Hajdu (Valmont) v rozhovore s Barbórou Dvořákovou, Magazín SME, 9/6/2001

Divadlo Astorka Korzo '90 patrí uznanie, že sa Kvarteto objavilo v repertoári divadla. Müllerov text je zaujímavou a náročnou inscenačou predlohou. Valmont a Merteuilová sú uväznení v čistom, bielom laboratóriu priestore, kde takmer pitvú samých seba prostredníctvom ostrých slov a kovových nástrojov.

Martina Vannayová, Zo zrkadla hľadí vždy ten druhý, Dominoforum č. 26, 28/6 - 4/7/2001

Obaja boj o človeka v sebe prehrali. Valmont neschopnosťou vzdať sa radosti a potešenia z novej podoby "lásky" a starnúca markíza premenovali až dievčenský čistej túžby po láske, ktorá sa skrývala v jej srdci, na zaslepennú dračicu. Ženu, ktorej "je dovolené" nežne, otvorene a úprimne milovať až vtedy, keď zavraždi. Tomuto významu sa venoval práve posledný obraz. Vďaka hereckému výkonu Zity Furkovej pôsobil mraziivo i nesmerne ľudsky."

Dagmar Inštitorisová, Byť ženou a nie víťazom, Kultúrny život, č. 27.-28, 4/7/2001

Zita Furková a Vladimír Hajdu, obaja v ostro červených kostýnoch, predviedli výkony, na ktoré sa nezabúda. Markíza bola nesmerne živočíšna, naturalistická, pôsobila však aj nesmerne žensky, lebo Furková s textom čarovala a dokázala sa plynulo pretvárať do jeho rôznych polôh. Hajdu stvárnili svojho vikonta ako nebezpečne hrávohého, žensky rozmarneho, posmešného i blazeovaného dandyho.

Marián Hatala, Na samom dne ničoty, Mosty, č. 25/2001, 19/6/2001

Režisérka Soňa Ferancová je známa tým, že vidí význam divadla najmä v prekráčaní hraníc a jej Kvarteto celkom iste v mnom strháva masku ako prvé. (...)

Furková a Hajdu ani chvíľu nevypadávajú, aj keď vedia spomaliti. Tahajú vzrušujúcu niť stále ďalej. (...) Na nabratie dychu a spomätnanie sa z Kvarteta v podaní Ferancovej, Furkovej a Hajdu budete potrebovať niekoľko dní."

Alexandra Tinková, Šokujúca dekadencia, Pravda, 20/6/2001

Vladimír Hajdu ako Valmont primiesol dandyovskú eleganciu a sarkasmus: už len pohľad naňho bol estetickým zážitkom. Čím ostrejšie a úspornejšie stal svoj prejav, tým učinnejšie zapôsobil v miestach nehy a súčitu so svojou partnerkou. Zita Furková ako Merteuil podala najlepší herecký výkon, aký si pamätám. Životná skúsenosť sa v nej pretavuje v mäkkosť, živočíšnu, no disciplinovanú ženskosť."

Anna Grusková, Umenie beští, SME, 12/6/2001

Soňa Ferancová (1969)

Absolvovala štúdium rézie na VŠMU. Soňa Ferancová je režisérskou osobnosťou s výrazným rukopisom. Spolupracuje aj pri úpravách textov. Režijná tvorba posledného obdobia: A. P. Čechov: Tri sestry (Trnavské divadlo Trnava, 1994), J. N. Nestroy: Povrž s jedným koncom (DAB Nitra, 1996), VHV: Záveje (DAB Nitra, 1997), Pravdivý príbeh Ol'gy B., ženy so zlatými rukami (GUaGU Bratislava, 1998)

Valmont and Merteuil cannot talk to each other any more, so they invent various games in which they impersonate various characters in order to say the truth to each other through them. As soon as one of them shows the least bit of emotion or love, he or she becomes vulnerable, and the other uses that crack to offend, to hurt. And above all, to manipulate. Sometimes their games are awfully drastic, but also very witty. (...) Müller's play is strange and interesting, but I anticipate that many people will not like it. However, I think there will be enough of those who will understand it. It is certain that it has impressed me a lot. I usually live my characters about a week before the opening night, but now I have been intolerable at home for a whole month and a half. I cannot sleep, I cannot talk about anything else, I am imbued with Valmont as with nothing else at any other time. He takes my energy from anything else.

Vladimír Hajdu, Valmont, in a conversation with Barbora Dvořáková, Magazín SME, 9/6/2001

Astorka Korzo '90 Theatre should be acknowledged for staging *Quartet* - Müller's text is interesting and demanding to produce. Valmont and Merteuil are imprisoned in a clean white laboratory space, where they almost dissect each other with sharp words and metal instruments.

Martina Vannayová, It Is Always the Other One Looking from the Mirror, Dominoforum No. 26, 28/6, 4/7/2001

They have both lost the fight for the human being inside themselves. Valmont through his disability to give up the joy and pleasure from the new form of "love" and the ageing marchioness through the change of her pure, maiden-like desire for love which was hiding deep in her heart to a blind dragon. A woman who is only "allowed" to love gently, openly and sincerely after she has murdered. This was the meaning to which the last scene was devoted. Thanks to the acting of Zita Furková it was chilling, yet vastly human.

Dagmar Inštitorisová, To Be a Woman, not a Winner, Kultúrny život, No. 27-28, 4/7/2001

Zita Furková and Vladimír Hajdu, both in sharp red costumes, have given an unforgettable performance. The marchioness was incredibly animalistic, naturalistic, but she also made an impression as a woman, because Furková made magic with the text and she managed to easily transform into its different positions. Hajdu played his viscount as a dangerously playful, mocking and blasé dandy, capricious as a woman.

Marián Hatala, On the Very Bottom of Nothingness, Mosty, No. 25/2001, 19/6/2001

The director Soňa Ferancová is famous for seeing the importance of theatre in stepping over borders and her *Quartet* in many ways tears the mask down as the first one. (...)

Furková and Hajdu do not get lost, although they are able to slow down. They keep pulling the exciting thread further and further. (...) You will need a couple of days to catch your breath and get back to normal after the *Quartet* rendered by Ferancová, Furková and Hajdu.

Alexandra Tinková, Shocking decadence, Pravda, 20/6/2001

Vladimír Hajdu as Valmont has brought dandy elegance and sarcasm, just to look at him has been an aesthetic experience. The sharper and sparser he has built his expression, the more effective he has been at the times of gentleness and compassion with his partner. Zita Furková as Merteuil has given the best performance I can remember. Life experience in her melts into softness, into animalistic, yet disciplined femininity.

Anna Grusková, The Art of the Beasts, SME, 12/6/2001

Soňa Ferancová (1969)

She graduated in Directing at AMDA. She is a personality with a distinct handwriting as a director. She has also co-operated in adaptations of texts.

Recently she has directed A. P. Chekhov: *The Three Sisters* (Trnava Theatre in Trnava, 1994), J. N. Nestroy: *A Rope with One End* (Andrej Bagar Theatre in Nitra, 1996), Vladimír Hurban Vladimírov: *Snow Drifts* (Andrej Bagar Theatre in Nitra, 1997), *True Story of Ol'ga B., a Woman with Golden Hands* (GUaGU Theatre in Bratislava, 1998).

Divadlo Astorka Korzo '90 Bratislava, Slovensko
Astorka Korzo '90 Theatre, Bratislava, Slovakia

Preklad / Translation: Peter Zajac, Ján Štrasser, Dramaturgia / Dramaturgy: Andrea Dömeová, Scéna a kostýmy / Stage and costume design: Eva Rácová, Svetelný dizajn / Lighting design: Róbert Polák, Rézia / Directed by: Soňa Ferancová

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Vikomt Valmont / Viscount Valmont: Vladimír Hajdu,
Markíza de Merteuil / Marchioness de Merteuil: Zita Furková

Hra snov

A Dream play

August Strindberg
August Strindberg

Pondelok 1. 10. 2001, 14.00 - 17.00
Monday 1st Oct 2001, 14:00 - 17:00

Neviem, či prvok očakávania je hlavnou tému hry, ale jednoducho tento motív sa v nasej inscenácii stal dostatočne výrazným. To, čo je najdôležitejšie nie je samotné čakanie čakanie pre čakanie a už vobec nie to, na čo sa čaká, ale očakávanie, ktoré je spojené s istými nádejami, väšnami, smútkom. Čakanie na Niečo. Na niečo dobré, milé, zaujímavé, pekné, alebo odpudivé, strašné, zlé. Čakanie, prepojené s až existencionálnou otázkou: Je v živote človeka nevyhnutné toľko strácať, obetovať a trpieť? Čakať, túžiť, lúbit', nenávidieť...? Otázky existencionálneho smútku!

Gintaras Varnas, režisér inscenácie

Deväťdesaťdeväť rokov po svojom vzniku sa Strindbergova Hra snov konečne dočkala aj slovenskej premiéry. S hercami nitrianskeho Divadla Andreja Bagara ju naštudoval hostujúci litovský režisér Gintaras Varnas. Jeho javisková práca znamená podstatný prínos do domácej inscenačnej tradície predovšetkým pokiaľ ide o vonkajškovú výrazovú veľkolepost a minucióznu súhru výpravy, hudby, svetelného dizajnu a Varnasových mimoriadne invenčných scénických aranžmá. Na pôdmaňujúcej vizuálne zvukovej podobe inscenácie sa okrem režiséra podpísali aj slovenski výtvarníci: Alexandra Grusková (kostýmy) a Aleš Votava (scéna), a predovšetkým Varnasov kraján, hudobný skladateľ Giedrius Puskunigis. Jeho hudobná kompozícia presne odráža vírivú mnohost' nálad a poloh textu, cituje techno, opernú koloratúru, zvuk spinetu aj pražcov pod kolesami vlaku. Súčasne však z celej tej na pohľad nesúrodej zmesi vyvstáva ústredná ľadová tónina, ktorá akoby nepochádzala z tohto sveta. Tento "závan sfér" presne odráža ústredný výraz a pocit varnasovej strindbergovskej variácie.

Martina Ulmanová, kritik, *Svet a divadlo*, č. 2/2001

Režisériovi sa podarilo ono strindbergovsky jedinečné v jednom okamihu odhaliť rub aj líce zložitej myšlienky. Vyhmatáť v hre nekončený register citov a pocitov. V neskutočnosti hľadal pravú divadelnú skutočnosť. Nechcel napodobniť, lež zdivadleniť Strindbergovu "nesúvislú, ale zdanivo logickú formu sna".

Ladislav Čavoský, kritik, *Literárny týždenník*, 22/2/2001

Gintaras Varnas (1961)

Začínal svoju režijnú dráhu v nezávislom divadelnom štúdiu vo Viļnuse (1984-6) a pokračoval v divadle "Šepa" Politickom bábkovom divadle pre dospelých, ktoré sám v roku 1988 aj založil.

V rokoch 1988-93 študoval divadelnú réžiu a v rokoch 1994-97 absolvoval postgraduálne štúdium rézie na Litovskej hudobnej akadémii vo Viļnuse. Absolvoval divadelné stáže a dielne v Nemecku a vo Veľkej Británii.

Najvýznamnejšie činoherne rézie: F. G. Lorca: Ako prešlo päť rokov (1993) a Publikum (1996), P. Calderón de la Barca: Veľké divadlo sveta (1997) a Život je sen (2000), B. Strauss: Čas a izba (1997), H. Ibsen: Hedda Gablerová (1998), E. O'Neill: Smútok pristane Elektre (1999).

Operné rézie:

R. Strauss: Salome (1999), G. Verdi: Don Carlos (2000),

P. I. Čajkovskij: Piková dáma (2000)

Za inscenáciu Hedda Gablerová si Varnas odniesol v ankete litovských divadelných kritikov a publicistov Cenu za najlepšiu réžiu sezóny zlatý Kristoforos '98 (v roku 1999 sa rovnou predstavil na Divadelnej Nitre).

Niekto z jeho inscenácií sa prezentovali na medzinárodných festivaloch v Estónsku, Rusku, Poľsku, Lotyšsku, Nórsku, Kanade a USA.

Divadlo Andreja Bagara, Nitra, Slovensko

Andrej Bagar Theatre, Nitra, Slovakia

Preklad / Translation: Ján Zima, Dramaturgia / Dramaturgy: Svetozár Sprušanský, Hudba / Music: Giedrius Puskunigis, Scéna / Stage design: Aleš Votava, Kostýmy / Costume design: Alexandra Grusková

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Agnes: Miloslava Zelmanová, Básnik / Poet: Juraj Hrčka, Dôstojník / Officer: Marek Majesky, Advokát/Lawyer: Ivan Vojtek st./Sr., Správca karantény, Rektor univerzity / Quarantine Administrator, University Rector: Marcel Ochránek, Vrátnička, Správkyňa 1, Matka Edity / Female Porter, Female Administrator 1, Edit's Mother: Adela Gáborová, Sklenársky majster, Učiteľ, Dekan filozofie / Glassmaker, Teacher, Philosophy Dean: Ján Greško, Lepič plagátov, Dekan práva / Posterman, Dean of Law: Anton Živčík, Otec, Dôchodca, Slepec, Dekan teológie / Father, Pensioner, Blind Man, Theology Dean: Dušan Lenci, Don Juan, Dekan medicíny / Don Juan, Dean of Medicine: Vladimír Bartoň, Matka, Speváčka, Koketa / Mother, Singer, Coquette: Eva Večerová, Lina, Edit, Správkyňa 2 / Lina, Edit, Female Administrator 2: Jana Valocká, Kristína, Baletka, Žena / Kristína, Ballet Dancer, Woman: Ivana Kuxová, Viktorija, Alcia, Ona / Viktorija, Alcia, She: Klaudia Kolembusová, Policajt, On, Žiak 1 / Policeman, He, Pupil 1: Igor Šebesta, Chórista, Muž, Žiak 2, Správca 1 / Choir Member, Man, Pupil 2, Male Administrator 1: Stanislav Pitoňák, Šepkár, Žiak 3 / Prompter, Pupil 3: Erik Pet'ovský, Žiak 4, Správca 2 / Pupil 4, Male Administrator 2: Marián Labuda ml./Jr. a ďalší / and others

I do not know whether the element of expectation is the main topic of the play, but this motif simply became sufficiently prominent in our production. What is the most important is not the waiting itself - waiting for the sake of waiting, and even less so what is awaited, but it is the expectation related to some hopes, passions, sadness. Expectation of Something. Something good, nice, interesting, pretty or repulsive, terrible, bad. Waiting interlinked with an almost existential question: Is it inevitable to lose, to sacrifice, to suffer so much in human life? To wait, to long, to love, to hate...? The questions of existential sadness.

Gintaras Varnas, director of the production

Ninety nine years after it was written, Strindberg's *A Dream Play* finally sees its Slovak premiere. It has been rehearsed with the Nitra Andrej Bagar Theatre actors by Gintaras Varnas, a guest director from Lithuania. His stage work makes a substantial contribution to the Slovak tradition of staging, in particular by its outer expressive grandeur and minute interplay of the stage set, music, lighting design and Varnas' particularly inventive stage arrangements. The enchanting visual and sound form of the production should be credited apart from the director also to Slovak visual artists: Alexandra Grusková (costumes) and Aleš Votava (stage set) and above all to the fellow countryman of Varnas, the composer Giedrius Puskunigis. His musical composition precisely reflects the whirlwind variety of moods and positions of the text, it quotes techno, opera coloratura, the sound of clavichord as well as the sleepers under the wheels of a train. However, at the same time from this seemingly heterogeneous mixture a central icy tone emerges which does not seem to come from this world. This "breath of spheres" exactly reflects the central expression and feeling of Varnas' Strindberg variation.

Martina Ulmanová, *Svet a divadlo*, No. 2/2001

The director managed to achieve what is so unique for Strindberg: to reveal at the same moment both the face and the reverse of a complex idea. To grasp in the play the endless register of emotions and feelings. In the non-reality he looked for the true theatre reality. He did not want to imitate, but to make more theatre-like Strindberg's "disparate, but seemingly logical form of dream".

Ladislav Čávojský, *Literárny týždenník*, 22/2001

Gintaras Varnas (1961)

He started his career as a director in an independent theatre studio in Vilnius (1984-86) and continued in the Shepa theatre, political puppet theatre for adults, which he himself founded in 1988.

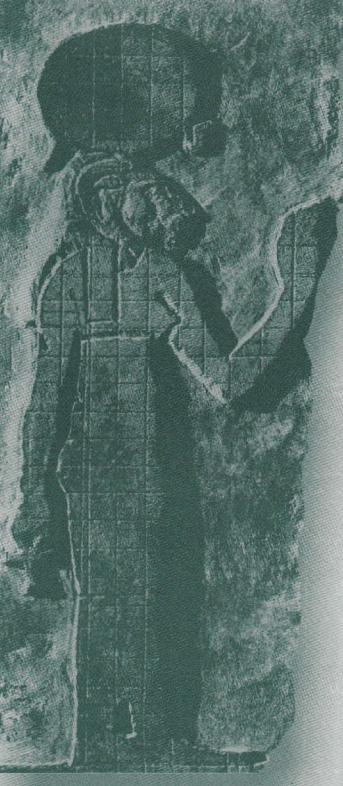
In 1988 - 93 he studied Directing and in 1994-97 he did postgraduate studies of Directing at the Lithuanian Musical Academy in Vilnius. He participated in theatre stays and workshops in Germany and the United Kingdom.

The most important dramas he directed: F. G. Lorca *How Five Years Passed* (1993), and *The Public* (1996), P. Calderón de la Barca *Teater mundi magnum* (1997) and *La Vida es Sueño* (2000), B. Strauss *Time and the Room* (1997), H. Ibsen *Hedda Gabler* (1998), E. O'Neill *Mourning Becomes Electra* (1999).

Operas he directed: R. Strauss *Salomé* (1999). G. Verdi *Don Carlos* (2000), P. I. Tchaikovsky *Queen of Spades* (2000).

In the survey of Lithuanian theatre critics and publicists Varnas won Kristoforos '98, the award for best directing of the season for his production of *Hedda Gabler*.

Some of his productions have been presented at international festivals in Estonia, Russia, Poland, Latvia, Norway, Canada and USA. He showed the Kaunas State Academic Theatre's *Hedda Gabler* at Divadelná Nitra '99.

Nože v sliepkach

Knives in Hens

David Harrower
David Harrower

Pondelok 1. 10. 2001, 18.30 - 20.20, SD sála
Monday 1st Oct 2001, 18:30 - 20:20, OT Hall

Nože v sliepkach ma oslovili svojou priodenou priamočiarostou. Táto priamočiarosť je výsledkom vzácne fungujúceho modelu základných vzťahov medzi ľuďmi a prostredím, ktoré ich formuje a oni mu tovračajú plnokrvnou účasťou na živote.

Tento dramatický text si pýta inscenačný postup, ktorý sa nijako nebude usilovať posúvať do umelo štylizovanej polohy. Pýta si najst' formu, ktorá sa mu stane priodeným prostredím, prostredím, v ktorom ožije text vyabstrahovaný z anglosaskej kultúrnej oblasti, hlásiaci sa k svojim agrárnym a rustikálnym ozvenám veľmi elegantným a poctivým spôsobom na slovenskom veľkomestskom javisku, ktorému na chrbte dýcha krajina od dediny k dedine poprepájaná tisícročnými brázdam, krajina, ktorá si pamäta mlyny ako biele majáky ohlasujúce jej životaschopnosť.

Silvester Lavrík, režisér inscenácie

Žena neustále hľadá významy slov a vecí, jej muža sa to bytostne nedotýka a mlynár to pozná. Na pozadí tohto životného princiálu sa v dráme buduje konflikt, ale aj celý ľubostný trojuholník. Lavríkovi sa podarilo preniesť z tohto konfliktu na javisko zvláštne dusno. Hľadal v troch postavách ich ľudský rozmer a neštylizoval. Dedinská tematika je mu dobre známa, a ani Nože v sliepkach sa nevyhli akémusi rustikálemu slovenskému nádychu.

Vladislava Fekete, Kultúrny život, 15/2001

Hra Nože v sliepkach skúma ľudské vzťahy, ohniská ľudskej príťažlivosti a odpudivosti, väzby medzi citovou príťažlivosťou a pôsobením intelektu a ešte viac médium prenosu - jazyk, ktorý je premetom hry samej... Myslíme, že táto inscenácia bude pre divákov milým prekvapením.

Eva Muchová, Večerník, 21/3/2001

Ludia so svojimi jednoduchými potrebami ovplyvňujúcimi krajinu, krajina a jej schopnosť pretvárať ľudí, riešenie primárnych ľudských vzťahov, poetický jazyk v protiklade k materiálnosti prostredia, to všetko sú atribúty výborného Harrowerovo textu, ktorý opäť prináša najsúčasnejšiu svetovú tvorbu na javisko Činohry SND.

Jana Krátká, Národná obroda, 23/3/2001

Silvester Lavrík (1964)

Absolvoval Pedagogickú fakultu v Prešove a štúdium divadelnej režie na VŠMU v Bratislave. Je umeleckým šéfom a režisérom v Mestskej divadle Zlín. Je držiteľom Ceny Alfréda Radoka za divadelné hry Katarína a Posledný letný deň. Ako autor a režisér spolupracuje s profesionálnymi a amatérskymi divadlami na Slovensku (Martin, Banská Bystrica, Dolný Kubín...).

Výber z režijnnej tvorby: Alžbeta Báthory (Divadlo SNP Martin), Svety za dedinou (Trnavské divadlo), Sindibád (Bábkové divadlo na Rázcestí, Banská Bystrica).

Knives in Hens has appealed to me by their natural straightforwardness. This straightforwardness is the result of a rare functioning model of basic relations between people and the environment which forms them, which they repay by their full participation in life.

This dramatic text needs an approach to staging which will not be striving at artificial stylisation. It requires to find a form which will become its natural environment, the environment which will bring alive the text abstracted from the Anglo-Saxon cultural area, claiming its agrarian and rustic echoes in a most elegant and conscientious way, on the stage of a Slovak city down whose back breathes the countryside, interlinked from village to village by thousand-year-old furrows, countryside which remembers the mills as white lighthouses heralding its vitality.

Silvester Lavrík, director of the production

The woman keeps looking for the sense of words and things, this does not concern her husband inherently and the miller can tell. Against the background of this life principle the conflict in the drama as well as the love triangle are built. Lavrík managed to bring to the stage the strange mugginess of this conflict. He looked for the human dimension in the three characters and he did not make stylisations. He is familiar with the village issues, and his *Knives in Hens* have not avoided a rustic Slovak air.

Vladislava Fekete, Kultúrny život, 15/2001

The play *Knives in Hens* looks into human relations, the foci of human attraction and repulsion, the links between emotional attraction and the impact of intellect and even more so the medium of the transfer: the language which is the subject of the play itself... We think that this production will be a pleasant surprise for the viewers.

Eva Muchová, Večerník, 21/3/2001

People with their simple needs influencing the landscape, the landscape and its ability to change people, addressing the primary human relationships, poetic language in contrast to the material character of the environment, all these are attributes of the excellent text by Harrower, which again brings the most contemporary international work on the Slovak National Theatre drama stage.

Jana Krátká, Národná obroda, 23/3/2001

Silvester Lavrík (1964)

He graduated from The Faculty of Education in Prešov and in Theatre Directing at AMDA in Bratislava. He is the artistic director and director in the Zlín Municipal Theatre. He is the holder of Alfréd Radok Prize for plays *Katarína* and *The Last Day of Summer*. As author and director he has been co-operating with professional and amateur theatres in Slovakia (in Martin, Banská Bystrica, Dolný Kubín, etc.).

A selection of the plays he has directed: *Elisabeth Báthory* (SNP Theatre Martin), *The Worlds Beyond the Village* (Trnava Theatre), *Sindbad* (Puppet Theatre at the Crossroads, Banská Bystrica).

Slovenské národné divadlo - Činohra, Bratislava, Slovensko
Slovak National Theatre - Drama, Bratislava, Slovakia

Preklad / Translation: Ján Šimko, Silvester Lavrík, Dramaturgia / Dramaturgy: Karol Horváth,
Scéna / Stage design: Aleš Votava, Kostýmy / Costume design: Marija Havran, Výber hudby
/ Selection of music: Silvester Lavrík, Karol Horváth, Rézia / Directed by: Silvester Lavrík

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Oráč / Ploughman: Ján Krner, Mlynár / Miller: Richard Stanke, Mladá žena / Young Woman:
Monika Hilmerová

Túžba Desire

Franz Xaver Kroetz
Franz Xaver Kroetz

Pondelok 1. 10. 2001, 21.00 - 24.00, DAB štúdio
Monday 1st Oct 2001, 21:00 - 24:00, DAB Studio

Divadlo Thália, Budapešť, Maďarsko

Divadlo Thália, Budapest, Hungary

Preklad / Translation: Lajos Parti Nagy, Scéna / Stage: Zsolt Khell, Kostýmy / Costumes: Györgyi Szakács, Rézia / Directed by: Tamás Ascher

Osoby a obsadenie / Characters and Cast:

Hilda: Eszter Csákányi, Otto, jej muž / Otto, her husband: Andor Lukáts, Mitzi: Annamária Láng, Fritz, Hildin brat / Fritz, Hilda's brother: Róbert Kardos

Jednako, rézia Tamása Aschera vytvára "prostredie, ktorého cieľom je podať ironický pohľad na pozemské veci". Tento umelecký zámer sa najvýraznejšie prejavuje v jazyku a scénografii predstavenia. Maďarská verzia Lajosa Partiho Nagyho je viac adaptáciou, než prekladom originálu. Postavy hovoria napodobenou dialekto, používajú jednotný uhladený a smiešny jazyk plný "domáckych" lingvistických vynálezov. Scénografia funkčne kombinuje rôzne obrazy dejia: zjednocuje domov i pracovný priestor rodiny. Kráľovsky veľká posteľ vyzerá ako mramorová hrobka, kúpeľňa ako márnica. Vnútorný a vonkajší svet sú vzájomne prepletené, čím sa celá inscenácia stáva ešte morbidnejšou a deprimujúcejšou.

Literárne oddelenie divadla

Rézia Tamása Aschera je pri jeho úzkostlivej snahe o dokonalosť ako vždy vynikajúca. Len jeho mimoriadny vkus umožňuje dať dohromady všetky možné formy nevkusnosti.

Péter Molnár Gál, Nepszabadság, 4/10/1999

Inscenácia uvádzaná v štúdiu Thália je silne naturalistická, ale nie nechutná. Je srdcervúca, hoci sa jej svetom mihlo aj trocha láskavej rozputilosti. Nevkus a vulgárnosť sú jej prostriedkami, nie cieľom. Nedeprimuje, no naše svedomie predsa len trochu zaťaží.

Andrea Stuber, Kritika, 12/1999

Dynamika nálad a sýtoti scény v záhradnej pivární je dokonalá. Koncentrovanie štyroch osobností do tak malého času je dôkazom virtuozity rézie a herectva. Táto scéna vystihuje postavu celej hry a je zároveň fackou do tváre zjednodušujúcej naivitu tohto žánru. Pretože život nielen zložitý je, ale aj tak vyzerá.

Judit Csáki, Kritikai Lapok, 12/1999

V sezóne 1999/2000 inscenácia získala Cenu maďarskej kritiky; Zsolt Khell bol nominovaný na najlepšieho scénického výtvarníka roka a Andor Lukáts spolu s Róbertom Kardosom získali Cenu hlavného mesta Budapešť.

Tamás Ascher (1949)

Po absolvovaní Budapeštianskej divadelnej akadémie v roku 1973 pôsobil ako divadelný režisér v Divadle Csíky Gergely v Kaposvári. V rokoch 1978 až 1981 pracoval pre Národné divadlo v Budapešti, ktoré v tom čase viedli Gábor Székely a Gábor Zsámbéki. Od roku 1983 pôsobí ako divadelný režisér v Divadle Józsefa Katonu a zároveň nadálej zastáva miesto umeleckého šéfa v Kaposvári. Od roku 1989 je ako jednotlivec členom Únie európskych divadiel. Prednáša na Budapeštianskej divadelnej akadémii.

Jeho inscenácie sa dostali do vyše 40 divadiel na celom svete. V roku 1987 na BITEF-e v Belehrade jeho *Tri sestry* vyhrali prvú cenu, spoločne so *Zločinom a trestom* Andrzeja Wajdu; na Festivale v Caracase Cenu za najlepšiu zahraničnú inscenáciu roka (1990). V roku 1990 jeho *Platonov* získal Cenu francúzskej kritiky v Paríži. V Maďarsku získal Cenu maďarskej kritiky sedem ráz, cenu Festivalu Národného divadla štyri razy a v roku 1992 Kossuthovu cenu, najvyššie maďarské štátne ocenenie udeľované umelcom.

Výber z jeho divadelnej práce v deväťdesiatych rokoch v Maďarsku: Kaposvár: Molière: *Mizantrop* (1991), Gorkij: *Na dne* (1993), Dürrenmatt: *Návšteva* (1995), Molière: *Georges Dandin* (1998).

Divadlo Katona: John Arden: *Žíte ako prasatá* (1996), Werner Schwab: *Prezidentky*, Yasmina Reza: *Kumšti* (1997), Tom Stoppard: *Arkádia* (1998), Tankred Dorst: *Pán Pavol* (1999) a Kornél Hamlai: *Katova dovolenka* (2000).

Výber z jeho divadelnej práce v deväťdesiatych rokoch v zahraničí: Mozart: *Don Giovanni* (1993, Lyonská opera), Gombrowicz: *Yvona, princezná burgundská* (1994, Akademietheater vo Viedni), Molière: *Mizantrop* (1997, Švédské divadlo v Helsinkách).

Nevertheless, Tamás Ascher's direction does raise the "target milieu, which gives an ironic glance at the facts on the ground". This artistic intention becomes the most evident in the language and the stage design of the performance. The Hungarian version made by Lajos Parti Nagy is more like an adaptation than a translation of the original. The characters speak in a kind of dialect-imitation, they use a consistent, refined and funny language packed with "home-made" linguistic inventions. The stage design functionally combines the different scenes of events; it unifies the home and the working place of the family. The king size bed looks like a marble grave, the bathroom is like a mortuary. The internal and external world is entirely interweaving, which makes the whole production even more morbid and depressing.

literary department of the theatre

Tamás Ascher's direction while anxiously striving for perfection is excellent as usual. It is in very good artistic taste he organizes all sorts of tastelessness.

Péter Molnár Gál, Nepszabadság, 4/10/1999

The production shown in Thalia Studio is strongly naturalistic but not disgusting. It is heartpiercing although some loving sprightliness has glimmed into its world. Tastelessness and vulgarity are its means and not its aim. It is not depressing still weighting on our conscience for awhile.

Andrea Stuber, Kritika, 12/1999

The dynamics of the tone and volume of the beer garden-scene is perfect. The condensation of the four personalities into this little time proves the virtuosity of direction and acting. This scene gives the essence of the whole play, and at the same time it is also a slap to the simplifying naivety of the genre. Because life is not only complex but also looks like that.

Judit Csáki, Kritikai Lapok, 12/1999

In the 1999/2000 season the production own the Hungarian Critics' Prize; Zsolt Khell was the nominated the best stage designer of the year and Andor Lukáts together with Róbert Kardos received the Budapest Prize - the Prize of the Capital.

Tamás Ascher (1949)

After graduating in 1973 from the Budapest Theatre Academy, he worked as a stage director in the Csíky Gergely Theatre in Kaposvár. Between 1978 and 1981 he worked for the National Theatre in Budapest, at the time run by Gábor Székely and Gábor Zsámbéki. Since 1983 he has worked as a stage director at Katona József Theatre, but at the same time has retained his position as artistic director in Kaposvár. Since 1989 he has been an individual member of the *Union of the Theatres of Europe*. He teaches at the Budapest Theatre Academy.

His productions have toured in over forty theatres all over the world. In 1987, at the BITEF in Belgrade, his Three Sisters won First Prize shared with Crime and Punishment by Andrzej Wajda, and at the Caracas Festival the Prize of the Best Foreign Production of the year (1990). In 1990, his Platonov won the French Theatre Critics' Prize in Paris.

In Hungary, he received the Hungarian Theatre Critics' Prize seven times, the prize of the National Theatre Festival four times, and among other awards, the highest Hungarian State Prize for artists, the Kossuth Prize, in 1992.

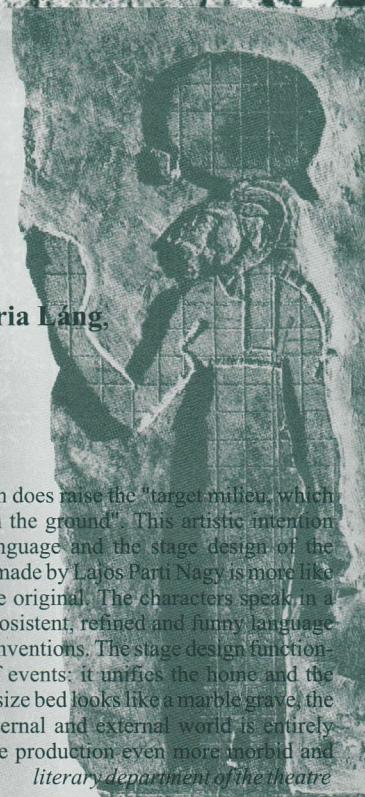
Digest from his theatre works in 90's in Hungary:

Kaposvár: Molière's The Misanthrope (1991), Gorky's The Lower Depths (1993), Dürrenmatt's The Visit (1995), Molière: Georges Dandin (1998).

Katona Theatre: John Arden's Live Like Pigs (1996), Werner Schwab's The Presidents, Yasmina Reza's "ART" (1997), Tom Stoppard's Arcadia (1998), Tankred Dorst's Herr Paul (1999) and Kornél Hamlai's Headsman's Holiday (2000).

Digest from his theatre works in 90's abroad:

Mozart's Don Giovanni (1993, Lyon Opera House), Gombrowicz's Yvonne, Princess of Burgundy (1994, Vienna, Akademietheater), Molière's The Misanthrope (1997, Helsinki, Swedish Theatre).

Tri sestry

Three Sisters

Anton Pavlovič Čechov
Anton Pavlovich Chekhov

Utorok 2. 10. 2001, 15.00 - 17.30, 19.00 - 21.30, DAB veľká scéna
Tuesday 2nd Sept 2001, 15:00 - 17:30, 19:00 - 21:30, DAB Big Stage

Divadlo Sofia, Sofia, Bulharsko

Sofia Theatre, Sofia, Bulgaria

Hudba / Music: Asen Avramov, Scéna / Stage design: Nikola Toromanov za zvláštej účasti Todor Rajkova / with special participation of Todor Rajkov, Kostýmy / Costume design: Emilian Sabej, Marieta Džurovova a / and Nikola Toromanov, Rézia / Directed by: Stoyan Kambarev

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Andrej / Andrei: Nikolaj Kostadinov, Nataša / Natasha: Desislava Tenekedžievová, Oľga / Olga: Bojka Velkovová, Máša / Masha: Snežana Petrovová, Irina: Lilia Lazarovová, Kuligyn: Nikolaj Urumov, Veršinin / Vershinin: Todor Bliznakov, Tuzenbach: Viktor Biserov, Solenij / Solonyi: Dean Donkov, Čeputykin / Chebutykin: Vasil Dimitrov, Fedotik: Viktor Kalev Rode: Michajl Milčev, Ferapont: Nikolaj Antonov, Anfisa: Maja Ostročová

...Vždy som vrazil, že divadlo je osamelou činnosťou. V samote objavuješ zabudnuté pravdy, emócie, svety, ktoré si zanechal. Inscenácia je tvorí preniknutím do osamelých svetov iných ľudí zvábených hrou divadla, blúdiacich medzi vlastnými krajinami. A niekde tam, v tej šialenej, bolestivej samote sa stále čosi rodí. Niečo, čo miluješ, niečo, čo je potrebné aj pre iných.

Stojan Kambarev, režisér inscenácie

Stojan Kambarev bol na bulharskej divadelnej scéne známy ako najlepší interpret Pintera. Je teda celkom prirodzené, že práve on vytvoril inscenáciu, ktorá prezentuje Čechova ako predchodcu a spriaznenú dušu zástupcov tzv. absurdného divadla. A práve Kambarev sa stáva novým objaviteľom Čechova v našej divadelnej kultúre.

Písal sa rok 1998. Život v Bulharsku už dlhší čas vyzeral ako čakanie na Godota, ibaže postupne strácal humorné prvky tohto stavu. V tomto duchu režisér rozložil a opäťovne zložil Tri sestry, pričom skrátil nádejou nabitý záver hry.

Stojan Kambarev vytvoril svoje Tri sestry v posledných mesiacoch svojho osudového boja s rakovinou. Niekoľko dní pred tým, než umrel, pred samotnou premiérou, povedal: "Nikdy som neuvažoval o tom, ako sa predstavenie "poskladá" vo svojej úplnosti. Vždy som vychádzal z drobných vecí. Niekedy sa obávam, že sú banálne, detinské, nudné, ale... nevedomky sa im oddávam, flirtujem s nimi, žonglujem s nimi, milujem ich... Tie drobné veci sú život sám... Smrť je úplnosť, ktorá mi naháňa strach."

Kalina Stefanova, kritička, Bulharsko

Stojan Kambarev (1953 - 1998)

Nikdy nestál v centre mediálnej pozornosti. Nemal nasledovníkov. Jeho meno bolo však vždy zárukou neľútostnej náročnosti k sebe samému i k divadlu. Jeho javisková práca a hľadačstvo vyvolávala zvláštnu, až bojazlivú úctu. Vo svojich inscenáciách buduje uhrančivý a svojbytný svet, ktorým viedie nekonečný dialóg s časom. Diela sú hermeticky uzavorené, provokatívne zahĺbené, s dôrazom na individualizmus postáv. To je režisérovo prístup a spôsob komunikácie s časom a hľadanie vlastného expresívneho divadelného jazyka. Predstavenia stojia na pevných nohách a majú široký dosah pôsobenia. Vzájomné prelínanie reality a iracionality, stret chladného intelektu so zábleskom vypátej emocionality podvedomia, neustále oživovanie vlastnej vnútornnej harmónie, pocitov a podnetov to všetko sa transformuje do reality autorského "divadelna" Stojana Kambareva.

V roku 1983 absolvoval odbor rézie činoherného divadla na Divadelnej akadémii v Sofii s inscenáciou Ostrovského Búrky. V roku 1985 získal Cenu Zväzu umelcov Bulharska pre mladého režiséra. V roku 1986 sa zúčastnil stáže v Poľsku v Krakove a Katowiciach, v rokoch 1991 - 92 v Ríme. V roku 1988 to bola Cena pre mladého režiséra na Národnej prehliadke Divadla pre deti a mládež, o rok neskôr 1. miesto na 8. národnej prehliadke bulharského divadla a drámy. V roku 1996 dostal divadelnú cenu Askeer za réziu (M. Gorkij: Matka, 1996). Inscenácie Stojana Kambareva sa prezentovali na domácich aj zahraničných festivaloch (Rumunsko, Rusko, Česká republika, Poľsko).

Výber z tvorby 90. rokov - A. Vampilov: Posledné leto v Čulimsku, N. V. Gogol: Revízor, G. Spiró: Kuracie hlavy, B. Strauss: Čas a izba, J. Radíčkov: Január, M. Gorkij: Matka, Vassa Železnovová. Dôraz na inscenovanie hier Harolda Pintera: Návrat domov (2x), Milenec, Oslava narodenín.

...I have always said that theatre is a lonely business. In loneliness you discover forgotten truths, emotions, worlds you have left behind. The production is your penetration into the lonely worlds of other people, lured by the play of the theatre, wandering between their own extremes. And somewhere there, in the mad painful loneliness something keeps being born. Something you love, something necessary for others too.

Stoyan Kambarev, director of the production

Stoyan Kambarev used to be known in the Bulgarian theatre as the best interpreter of Pinter. It is thus completely natural that it was him who created the production which presents Chekhov as a precursor and a kindred spirit of the representatives of the so-called theatre of the absurd. And it is Kambarev who becomes the new discoverer of Chekhov in our theatre culture.

The year was 1998. Life in Bulgaria for quite some time resembled waiting for Godot, only it was gradually losing the elements of humour of that situation. It was in this sense that the director decomposed and again put together *The Three Sisters*, shortening the final part of the play, charged with hope. Stoyan Kambarev created his *Three Sisters* during the last months of his fatal struggle with cancer. Several days before he died, before the opening night itself, he said: "I have never considered how the performance will be put together in its completeness. I have always started from little things. Sometimes I am worried they are banal, childish, boring, but... I indulge in them subconsciously, flirt with them, juggle them, love them... Those little things are life itself... Death is completeness, which scares me."

Kalina Stefanova, critic, Bulgaria

Stoyan Kambarev (1953 - 1998)

He never stood in the centre of media attention. He did not have followers. However, his name was a guarantee of punishing demands on himself and on theatre. His work on the stage and his search evoked a strange, almost fearful respect. In his productions he builds a spooky and unique world through which he holds a dialogue with time. His pieces are hermetically sealed, provocatively deep, with an emphasis on the individualism of the characters. That is the approach of the director and the manner of communication with time and the search for his own expressive theatre language. The performances stand firm and their impact is broad-ranging. Mutual overlapping of the real and the irrational, an encounter of cool intellect with a sparkle of intense emotionality of the subconscious, the constant resurrecting of one's own inner harmony, feelings and impulses - all this is transformed into the reality of the theatre which Stoyan Kambarev authored.

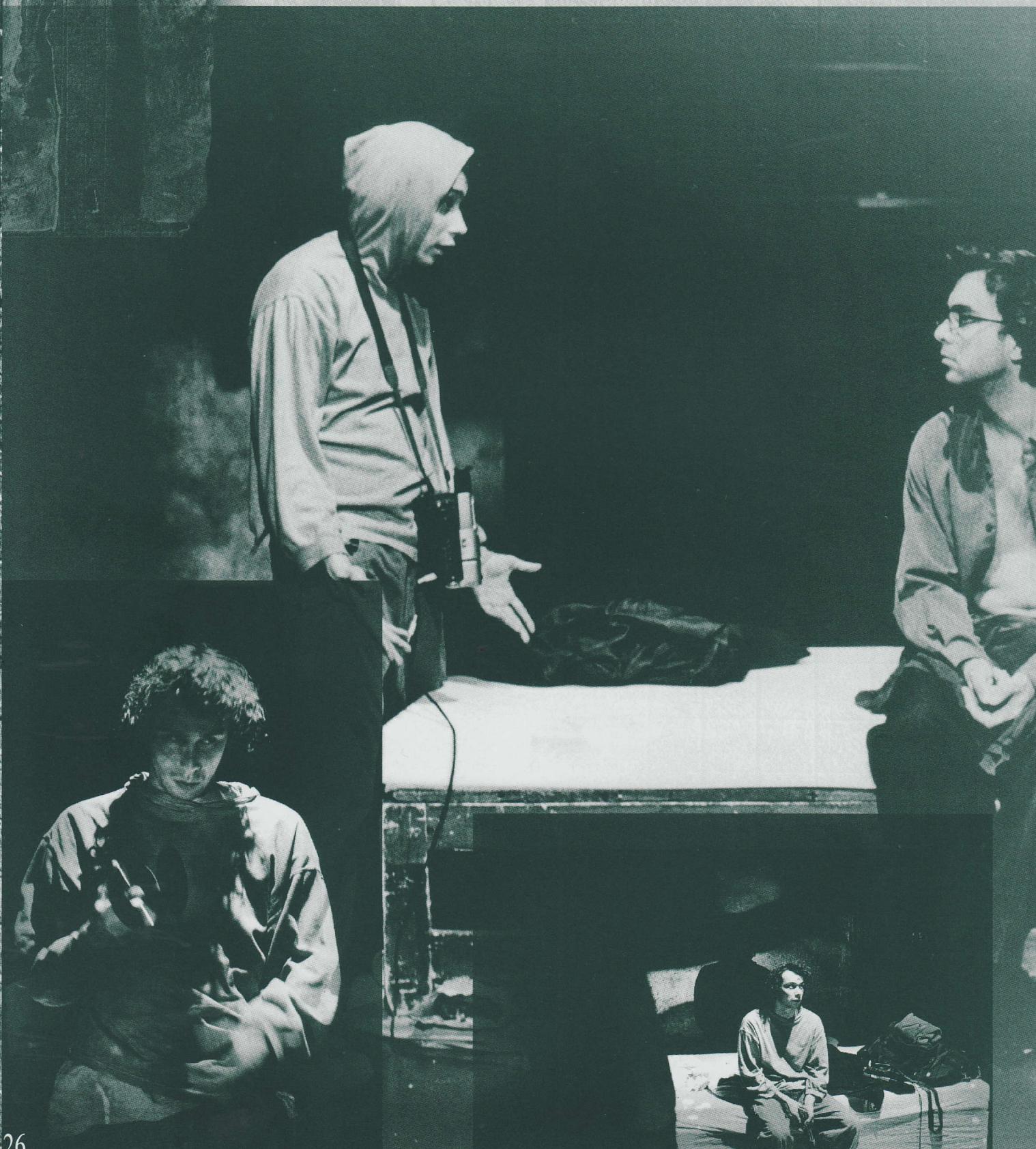
In 1983 he graduated in Drama Theatre Directing at the Theatre Academy in Sofia with a production of Ostrovsky's *The Storm*. In 1985 he received the Young Director Award of the Union of Bulgarian Artists. In 1986 he participated in a study stay in Poland - in Cracow and Katowice, and in 1991 - 92 in Rome. In 1988 he received the Young Director Award at the National Survey of Theatre for Children and Young People, a year later first place at the 8 National Survey of Bulgarian Theatre and Drama. In 1996 he received Askeer, theatre award for directing (*Gorky's Mother*, 1996). Stoyan Kambarev's productions have been presented at festivals in Bulgaria and abroad (Romania, Russia, The Czech Republic, Poland). A selection of his work in the nineties: A. Vampilov: *Last Summer at Chulimsk*, N. V. Gogol: *The Government Inspector*, G. Spiró: *Chicken Heads*, B. Strauss: *Time and the Room*, J. Radichkov: *January*, M. Gorky: *Mother*, Vassa Železnovová. Emphasis on staging Harold Pinter: *The Homecoming* (twice), *Lover*, *Birthday Party*.

Faust (Faust je mŕtvý) Faust (Faust Is Dead)

Mark Ravenhill
Mark Ravenhill

Utorok 2. 10. 2001, 15.00 - 16.40, 19.30 - 21.10, SD Tatra
Tuesday 2nd Oct 2001, 15:00 - 16:40, 19:30 - 21:10, OT Tatra

HaDivadlo, Brno, Česká republika

HaDivadlo, Brno, The Czech Republic

Preklad / Translation: Jitka Sloupová, Dramaturgia / Dramaturgy: Lenka Havlíková,
Dramaturgická spolupráca / Dramaturgic co-operation: Janoš Krist, Hudba / Music:
Roman Holý, Scéna / Stage design: Petr B. Novák, Kostýmy / Costume design: Kateřina
Štefková, Rézia / Directed by: Jiří Pokorný

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Alain: Tomáš Matonoha, Pete: Pavel Liška, Donny: Petr Štefek, Chór / Chorus: Mariana
Chmelařová a /and Iva Volánková

Faustovská téma pretavená do príbehu dvoch mužov tohto storočia je obsahom hry mladého, dnes však už celosvetovo známeho anglického autora Marka Ravenhilla. Jeho hry obleteli celý svet a prakticky všade rozpútali diskusiu o stave divadla, drámy a spoločnosti. Autor v nich pátra po skutočnosti a pravdivosti životných pocitov, nech už sú akokoľvek tabuizované. Vždy však ide o archetypálny problém byťia, známy v rozličných podobách každému človeku. Rozhodujúca je len miera, ktorú sme si my sami ochotní pripraviť.

Janoš Krist, dramaturg divadla

Uvedenie hry Marka Ravenhilla Faust (Faust je mŕtvy) brnenským HaDivadlom je možné označiť za dramaturgicky cenný, inscenačne riskantný a divácky pozoruhodný tŕň...

Brnenský Faust, do ktorého režisér skvele zasadil záblesky zlovestne čierneho humoru, predstavuje divadelne i filozoficky znešokujivý report o vyprahnutosti dneška a zavrhnutých hrdinov. Napriek tomu zostáva predovšetkým hereckou inscenáciou s precíznymi výkonomi Tomáša Matonohu a Pavla Lišku. Homosexualita akcentovaná v slovníku aj situáciach bude pre mnohých divákov šokujúca. Matonoha však s neuveriteľnou noblesou buduje štúdiu vzdelaného, smutného aj sarkastického gaya Alaina, ktorý neváha životné postuláty overiť vlastnou tvrdou skúsenosťou.

Erotický akcent hry výborne zvládol aj režisér Pokorný. Drsný sexus hrdinov nie je pre režiu dráždivým prostredkom, ale predovšetkým odrazom neuteseného sveta, kde sa rodí. Matonohovi výborne sekunduje Pavel Liška, typovo disponovaný pre úlohu nervózneho prestarnutého dieťaťa, ktorého krutosť je výsledkom osamelosti. (...)

Luboš Mareček, kritik, Mladá Fronta Dnes, 22/12/2000

Pokorného inscenácia má hrany dostatočne ostré a na prekvapenie jej nechýba ani humor, aj keď dosť čierny a drastický...

Jana Machalická, kritik, Lidové noviny, 8/12/2000

Inscenácia sa významne umiestnila v Ankete kritikov o najlepšiu divadelnú inscenáciu roku 2000 v Českej republike a v súťaži Nadácie o Cenu Nadácie A. Radoka za rok 2000 v ČR sa stala Hrou roka.

Jiří Pokorný (1967)

Absolvent rézie na pražskej DAMU. V rokoch 1993 až 1997 bol režisérom a umeleckým šefom Činoherného štúdia v Ústí nad Labem, kde vyprofiloval jeden z najmladších a najzaujímavejších umeleckých súborov v Čechách s vlastnou dramaturgiou a poetikou (s dôrazom na uvádzanie pôvodných českých diel). Sám je autorom niekoľkých divadelných hier, z ktorých získal Cenu za najlepšiu pôvodnú hru roka 1997 a 1998 v súťaži Nadácie Alfréda Radoka (Tat'ka střílí góly, Odpocívej v pokoji).

Hostoval v Divadle Komedie, Divadle Na zábradlí v Prahe, v opere J. K. Tyla v Plzni. Absolvoval stáže v Hermann Teirlinck v Antverpách a Royal Court Summer School v Londýne.

Od roku 2001 je umeleckým šefom v HaDivadle Brno.

The Faustian topic transformed into a story of two men of this century - that is the content of the play by Mark Ravenhill, a young, but already world-famous English author. His plays have been performed all over the world and more or less everywhere they triggered a discussion about the state of theatre, drama and society. In them, the author searches for reality and truth of life feelings, no matter how much taboo they might be. But it is always the archetypal problem of being, famous to everybody under various guises. What is decisive is the extent which we are ourselves willing to admit.

Janoš Krist, theatre dramaturg

Staging Mark Ravenhill's *Faust (Faust Is Dead)* by the Brno HaDivadlo can be called a move valuable in terms of the dramaturgy, risky in terms of the production and remarkable in terms of the audience. The Brno *Faust*, into which the director brilliantly implanted sparks of portentous black humour, represents a report, disquieting both in terms of theatre and philosophy, about today's barrenness and rejected heroes. In spite of that it remains above all a production of actors with the precise performance by Tomáš Matonoha and Pavel Liška. Homosexuality highlighted in the vocabulary and in the situations will most probably be shocking for many spectators. However, Matonoha puts together with incredible nobleness a study of Alain, an educated, sad and sarcastic gay, who does not hesitate to verify life postulates through his own harsh experience.

The erotic accent of the play has been mastered in an excellent way also by director Pokorný. The rough sex of the heroes is not a means for arousal, but above all a reflection of unhappy world where it is born. Matonoha has an excellent partner in Pavel Liška, who is a type disposed for the role of the elderly irritated child whose cruelty is the result of loneliness. (...)

Luboš Mareček, Mladá Fronta Dnes, 22/12/2000

The edges of Pokorný's production are sufficiently sharp and, surprisingly, it does not lack humour either, although it is quite black and drastic...

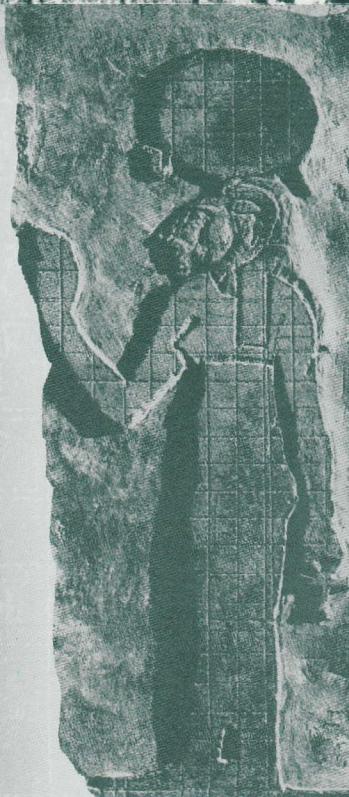
Jana Machalická, Lidové noviny, 8/12/2000

The production has won a prominent place in the survey of critics for the best theatre production of 2000 in the Czech Republic and in the A. Radok Foundation 2000 Competition it became Play of the Year.

Jiří Pokorný (1967)

He graduated in Directing at DAMU in Prague. In 1993 -1997 he was director and art director of the Dramatic Studio in Ústí nad Labem, where he shaped one of the youngest and most interesting companies in the Czech Republic with its own dramaturgy and poetics (with an emphasis on staging original Czech plays). He himself is an author of several theatre plays, for which he won the Award for Best Original Play of the Year in 1997 and 1998 in the Alfréd Radoček Foundation Competition (*Dad Shooting Goals, R.I.P.*).

He made guest appearances in the Comedy Theatre, Theatre On the Balustrade in Prague, in the J. K. Tyl Opera in Plzeň. He was a *stagiaire* in Hermann Teirlinck in Antwerp and Royal Court School in London. Since 2001 he has been the art director of HaDivadlo in Brno.

"Blahorečenie" Beatification

David Parker & The Bang Group
David Parker & The Bang Group

Utorok 2. 10. 2001, 22.30 - 23.30, SD sála

Streda 3. 10. 2001, 17.00 - 18.00, SD sála

Tuesday 2nd Oct 2001, 22:30 - 23:30, OT Hall

Wednesday 3rd Oct 2001, 17:00 - 18:00, OT Hall

David Parker believes that serious comic dance is not an oxymoron." Parker continues the lineage of the great American dance innovators, never failing to make imaginative and deeply entertaining work.

Theodore Bale, The Boston Globe, 31/12/2000

Wordlessly, Parker and his partners, Jeffrey A. Kazin, Kathryn Tufano and Sara Hook, created a sweeping and scintillating discourse among themselves and with the audience. They communicated with syncopated rhythm, offbeat timing and extended, jazz like riffs of movement. Their subtly suggestive facial expressions, jarring against their often ludicrous costumes, gave us a delightful evening watching master performers.

Marilyn Jackson, The Philadelphia Inquirer, 20/5/1999

David Parker & The Bang Group from the United States present delicious comical dance theater and home-hitting characterizations of relationships, which are not exactly all roses. Having acting talent is a must in this dance form. The slightly built Jeffrey Kazin is especially outstanding in his puppet-like dance.

Maja Landeweir, Haagse Courant, 29/11/1999

Perhaps of historical importance on the stages of modern dance is how we see that jumble of irony and intense tenderness. There bursts from the stage a powerful sensuality.

Giorgio De Martino, Il Secolo XIX, 11/3/2000

Although heard rhythms are a Parker trademark, he's an all-around musical choreographer marrying the comic with the poignant, the light touch with the dark.

Deborah Jowitt, The Village Voice, 5/10/1999

David Parker (1959)

The celebrated former tap dancer David Parker is surely one of the cleverest of New York choreographers. He ventures a bizarre game with sexual roles and stereotypes, punctuated by percussion. Parker satirizes the embarrassing with dry humour and subtle ease, revealing strange existences and personifying weaknesses and absurdities in human relationships. "Parker is a choreographer who is not afraid to entertain. His work fairly bubbles over with playful, childlike enthusiasm that cannot help but seduce even the most jaded dance fan. Yet at the same time it is serious stuff, filled with all the dance literacy tap, ballet, Keith Kerr and the "inner meaning".

David Parker je presvedčený, že vážny komický tanec nie je oxymoronom.

Parker, ktorého každé vytvorené dielo je nápaditý a veľmi zábavné, pokračuje v tradícii veľkých amerických novátorov tanca.

Theodore Bale, The Boston Globe, 31/12/2000

Parker a jeho partneri Jeffrey A. Kazin, Kathryn Tufano a Sarah Hook bez jediného slova vytvorili obsiahly a iškrivý dialóg medzi sebou navzájom a s obecenstvom. Komunikujú v synkopovanom rytme, v mimorytmickom časovaní a v dlhších pohybových sekvenciach priponínajúcich jazz. Jemne sugestívne výrazy tváre nehodiace sa k často smiešnym kostýmom pripravili rozkošný večer naplnený sledovaním majstrov umenia.

Marilyn Jackson, The Philadelphia Inquirer, 20/5/1999

David Parker & The Bang Group zo Spojených štátov predvádzajú rozkošné, komické tanečné divadlo spolu s výstížnou charakteristikou vzťahov, ktoré nie sú vždy ružové. Pri tejto forme tanca je herecký talent nevyhnutný. Mimoriadne skvelý je drobný Jeffrey Kazin vo svojom tanci priponínajúcim bábku.

Maja Landeweir, Haagse Courant, 29/11/1999

Pre javiská moderného tanca má asi historický význam skutočnosť, ako vnímame tú zmes irónie a intenzívnej nežnosti. Z javiska sála náružívá zmyselnosť.

Giorgio De Martino, Il Secolo XIX, 11/3/2000

Hoci Parkerovou "obchodnou značkou" sú počuté rytmus, je aj všeobecným hudobným choreografom, ktorý dokáže snúbiť komické a pálivým, dotyk svetla s tmou.

Deborah Jowitt, The Village Voice, 5/10/1999

David Parker (1959)

Slávny niekdajší stepár David Parker je rozhodne jedným z najšikovnejších newyorských choreografov. Odvážne sa púšťa do bizarnej hry so sexuálnymi rolami a stereotypmi rozčleňovanej perkusiami. To, čo ľudí privádza do rozpakov, Parker satirizuje suchým humorom a jemnou lúhkosťou, odhalujúc čudné existencie a zosobňujúc slabosti a absurdnosti v medziľudských vzťahoch. Parker je choreograf, ktorý sa nebojí zabávať. Jeho tvorba prekypuje hravým detinským nadšením, ktoré nevyhnutne musí zviesť aj toho najunavenejšieho fanúšika tanca. Ale zároveň sú to vážne veci plné všetkej tanečnej gramotnosti - stepu, baletu, Keitha Kerrho a "vnútorného významu".

David Parker & The Bang Group, New York,

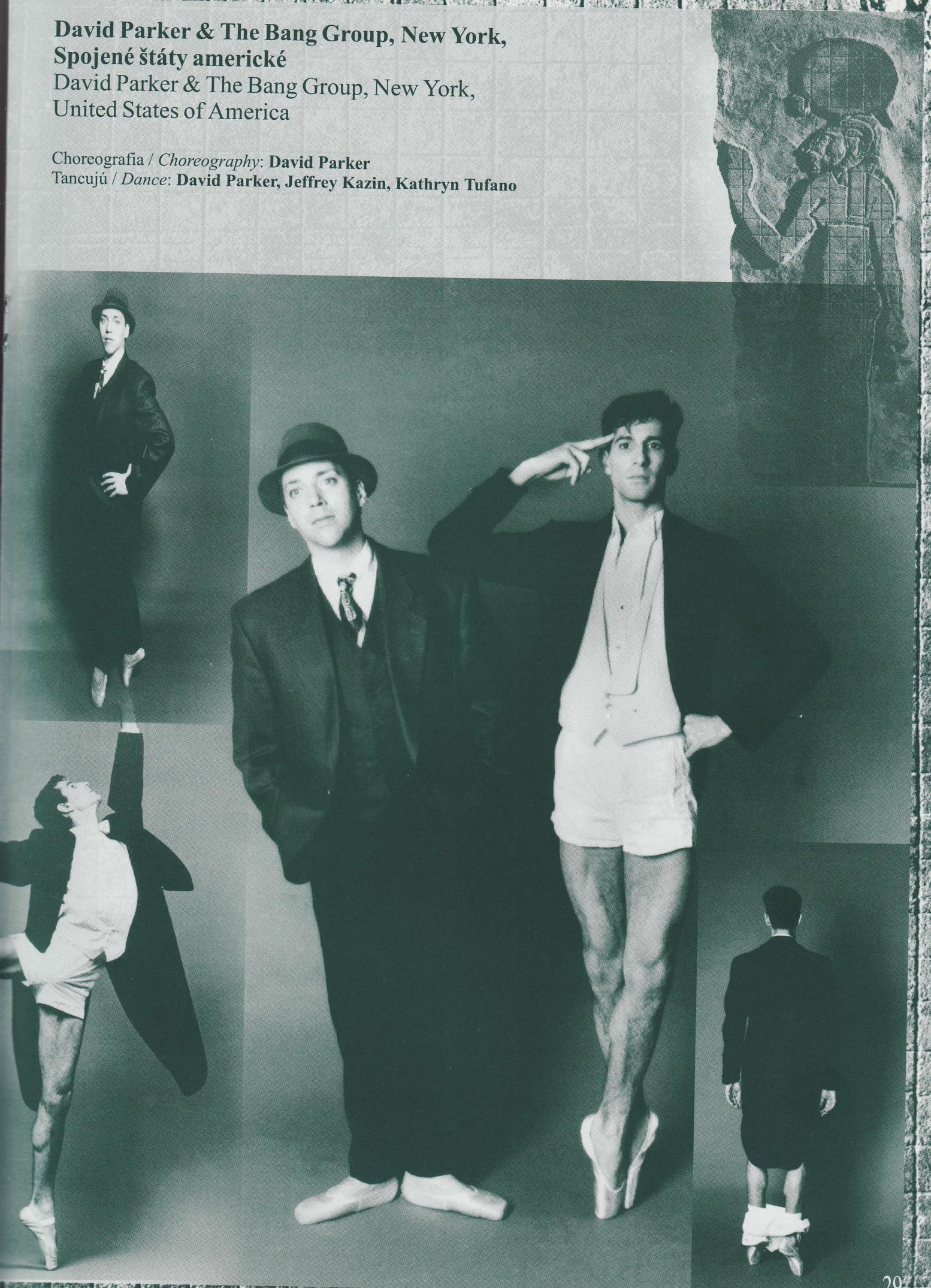
Spojené štáty americké

David Parker & The Bang Group, New York,

United States of America

Choreografia / *Choreography: David Parker*

Tancujú / *Dance: David Parker, Jeffrey Kazin, Kathryn Tufano*

Podsvetie Underworld

Nicola Mc Cartney
Nicola Mc Cartney

Streda 3. 10. 2001, 13.30 - 15.00, 17.00 - 18.30, DAB štúdio
Wednesday 3rd Oct 2001, 13:30 - 15:00, 17:00 - 18:30, DAB Studio

S inscenáciou sme zaobchádzali takmer ako s filmom, len sme použili vlastný spôsob retrospektívny, trikov s kamerou a detailov. Filmové techniky využíva aj hudba.

Scott Graham, režisér predstavenia

Dalí sme si záležal, aby ženy neboli elegantné a pohyb z nich robí takmer plazy. Ich telesnosť je o boji do vyčerpania, ktorý ich psychologicky tlačí až na hranu.

TC Howard, choreografska predstavenia

Po úspechu predstavení *Generačná trilógia*, *Výpredaj* a *Hymny* je *Podsvetie* elektrizujúcou štúdiu riše strachu. Ako sa dá v šoku rozoznať parantomalne od paranoje? Keď sa zrazia štyri predstavy o pravde, súčin ženy cez otázku: hrá sa niekto s ich vedomím alebo niečo ovláda ich životy?

Tvrď, temní, rýchli a hroziví, Frantic sú späť a búrajú hranice moderného divadla úžasnou zmesou dojimavého realizmu a zraňujúcej telesnosti. Prelínajúcimi sa časovými rovinami, minizápletkami, zvratmi a filmovou hľubou znovuobjavujú pre moderného diváka strašidelný príbeh.

The Guardian

Horor sa mi vždy videl ako veľmi otázkny žánre, ale, morálka nabok, Frantic Assembly svojou vysoko decibelovou zmesou ostrých textov, štylizovaného pohybu a pulzujúcej hudobnej partitúry opäť zasiahl pulz doby. Je zvláštne, že nedávne štredé rozdávanie finančných príspevkov divadlám ich obišlo.

Carole Woddis, The Herald, 26/4/2001

Aby Frantic vytvorili hmatateľnú atmosféru napäťia, energicky kombinujú ostro komponovaný pohyb, hudbu, tieňa a svetlo s rôznymi tanecnými sekvenciami, v ktorých sa dievčatá mykajú dopredu a dozadu, akoby reagovali na čosi, čo diváci nevidia, obzvlášť zdôrazňujúci tematický záujem o presvedčenie, že najväčšmi sa treba báť toho, čo je v nás, našej minulosti, toho, čo už poznáme.

Claire Allfree, Theatre Reviews, 25/4/2001

Súbor *Frantic Assembly* vznikol v roku 1995. Je to malý súbor pohybového divadla, ktorý si získal pozoruhodnú povest doma i v zahraničí. Práca súboru je známa spájaním pálčivej telesnosti s ostrým tónom súčasnej literatúry. Vytvorili vysokooktanový novátoriský štýl, ktorý búra hranice medzi súčasným tancom a divadlom. Inšpirovaní klubovou a pouličnou kultúrou, ovplyvnení filmom, reklamou, videom a hľubou všetkého druhu, sú jednoznačne zameraní na mladé publikum. Ich práca má pre budúcnosť divadla zásadný význam. V *Podsvetí* sa spojil ako britva ostrý scenár mladej dramatičky Nicoly McCartyne s prácou choreografsky TC Howard. Jej choreografický štýl je horúčkovito divý, veľmi telesný a od hercov rozhodne vyžaduje schopnosť spájať herectvo s tancom. U režisériov Scotta Grahama a Stevena Hoggetta ide o pokus prezentovať strašidelný príbeh 21. storočia, ktorý rozoberá modernú skúsenosť so strachom, paranojou a paranormálnom.

Ocenenia:

- nominácia na Najlepšie predstavenie Fringe (*Obzri sa v hneve*) - ocenenie novín Manchester Evening News 1995
- nominácia na Najnovátoriskejšiu putovnú inscenáciu (*Nula*) - divadelné ceny Total Theatre Awards 1997
- nominácia na Cenu za vynikajúci herecký výkon (*Nula*) - The Stage 1997
- Predstavenie s najlepšou réžiou (*Klub*) - Káhirský medzinárodný festival, Egypt 1998
- Najlepšie predstavenie mimo West End-u (*Výpredané*) - ceny londýnskeho časopisu Time Out 1998
- nominácia na Najlepšie predstavenie Fringe, (*Generačná trilógia*) - ocenenie novín Manchester Evening News 1998

We've treated the production very much like a film, using our own versions of flashbacks, camera tricks and close-ups. The soundtrack uses cinema techniques too.

Scott Graham, director of the performance

We made a point about the women not being elegant and the movement makes them almost reptilian. Their physicality is about a struggle that leads to exhaustion, pushing them to the edge psychologically.

TC Howard, choreographer of the performance

Following the successes of 'The Generation Trilogy', 'Sell Out' and 'Hymns', 'Underworld' is an electrifying study into the realm of fear. When in shock, how do you make the distinction between the paranormal and paranoia? When four notions of truth collide, four women face the question; is someone messing with their heads or is something taking over their lives?

Hard, dark, fast and frightening, Frantic are back, breaking the boundaries of modern theatre with their breathtaking mix of touching realism and bruising physicality. With interweaving time scales, subplots, twists and a cinematic soundtrack, Frantic reinvent the ghost story for a modern audience.

The Guardian

Horror has always seemed to me a deeply questionable genre but, moral quibbles aside, Frantic Assembly, with their high-decibel mix of sharp scripting, stylised movement and pulsating music score, have yet again hit a contemporary nerve. It is extraordinary that they were passed over in the recent theatre funding bonanza.

Carole Woddis, The Herald, 26/4/2001

Frantic use a snappy combination of sharply choreographed movement, music, shadows and light to establish palpable atmospheres of apprehension, with the various dance sequences in which the girls jerk back and forth as though in response to something the audience cannot see in particular emphasising the thematic interest in the notion of things that hold the greatest fear being the things inside you, your past, what you already know.

Claire Allfree, Theatre Reviews, 25/4/2001

Frantic Assembly was formed in 1995. It is a small-scale physical theatre company that has gained an impressive reputation nationally and internationally. Frantic's work is known for its fusion of bruising physicality with sharp, contemporary writing. They created a high octane, ground breaking style that smashes the boundaries between contemporary dance and theatre. Inspired by club and street culture, influenced by film, adverts, videos and music all kinds, Frantic Assembly aims to deliver demonstrably with a predominantly young adult audience. Their work has been described as essential to the future of theatre. In the Underworld the young playwright Nicola McCartyne's razor sharp script is blended with choreography from TC Howard. Her choreographic style is fast furious and highly physical and from the actors requires the ability to mix 'acting' with 'dancing', which is crucial. The directors Scott Graham and Steven Hoggett tried to present a 21 century ghost story that investigates modern experiences of fear, paranoia and paranormal.

Awards:

- Nominated - Best Fringe show (*Look Back in Anger*) Manchester Evening News Awards 1995
- Nominated - Most Innovative Touring Production (*Zero*) Total Theatre Awards 1997
- Nominated - Award for Acting Excellence (*Zero*) - The Stage 1997
- Best Directed show (*Klub*) - Cairo International Festival, Egypt 1998
- Best Off West End (*Sell Out*) - Time Out Live Awards 1998
- Nominated - Best Fringe show (*The Generation Trilogy*) Manchester Evening News Awards 1998

Frantic Assembly, Londýn, Veľká Británia

Frantic Assembly, London, Great Britain

Scenár / Script: Nicola McCartney

Rézia / Directed by: Scott Graham and Steven Hoggett

Choreografia / Choreography: TC Howard

Hrajú / Cast: Sarah Beard, Susanne Cave, Marcia Pook, Lydia Baksh

Višňový sad

The Cherry Orchard

Anton Pavlovič Čechov
Anton Pavlovich Chekhov

Streda 3. 10. 2001, 19.30 - 21.30, DAB veľká scéna
Wednesday 3rd Oct 2001, 19:30 - 21:30, DAB Big Stage

Rozpráviam o sebe, o svojom chápání sveta. O tom, čo vo mne tkvie, čo ma trápí, čo mi nedovoluje dozriť, uspokojit' sa vo vzťahu k svetu... Tak trochu sám sa súvam hlavným hrdinom môjho divadla.

Checl som, aby višňový sad bol útočiskom pre "zblúdilých" ľudí, ktorí sa z rôznych dôvodov ocitli na hranici vlastného života. (...)

Myslím na DOM. Dom, do ktorého sa môžete dnes dostať už len predierajúc sa cez starý, zdivočený sad. Dom, ktorý nie je len mestom, v ktorom sa býva, je a spí, ale mestom, v ktorom sa človek rodí a umiera. Dom, ktorý je poznáčený radosťou a smútkom predchádzajúcich pokolení. Tých, ktorí sa tu narodili, vyrástli, prežili prvé láska, zostarli a odísli. Ten dom predsa po sebe musel zanechať akési stopy?! Musel si zachoľať atmosféru zážitkov a vônu života!

Pawel Miśkiewicz, režisér inscenácie

V Miśkiewiczovom svete sa smrť vracia v postavení rôznych symbolov. Miśkiewicz naplnil príbeh (históriu) Čechova tragikou s oveľa väčšou silou, akú plánoval sám autor: v hre umíral iba Firs, vo vroclavskom predstavení umiera tiež Ranevska. Postupne stráca všetko, čo malo pre ňu hodnotu: nádej, spomienky, višňový sad...

Monika Žółkoś, divadelný kritik, Przekrój, 27/5/2001

Témou divadelnej tvorby Pavla Miśkiewicza je hľadanie ľudskej zrelosti. A práve vo Višňovom sade sa mohol tento problém po prvýkrát naplno a bytostne zobrazit a pretaviť cez samotné postavy hry. Hrdina Miśkiewiczovho divadla prijíma a súhlasi so zákonitosťami tohto procesu. Konzervatívne udržiavané odlišenie prezentovaných svetov dovoľuje tvrdiť, že vo Višňovom sade sa stretávame s jednou skúsenosťou - so smrťou. (...)

Miśkiewicz v divadle vždy najväčšmi zaujímal samotný človek, jeho najšúkromnejšie skúsenosti so svetom. Jeho hrdina bol najčastejšie samostatnou jednotkou, nadmerne citlivou, oplývajúcou "inakosťou". Bojoval sám so sebou. S tým, čo zostalo zo stretu ideálov a skutočnosti, stereotypov a vlastnej pamäti. Mal problémy komunikácie s druhým človekom, s nadviazaním skutočného kontaktu, hoci po ničom inom tak výrazne netužil.

Joanna Biernacka, Didaskalia č. 43/44

Pawel Miśkiewicz (1964)

V roku 1989 absolvoval Jagielonskú univerzitu v Krakove (polštá filológia a divadelná veda) a Štátne divadelné akadémie (odbor herectvo). V roku 1995 ukončil na tej istej univerzite štúdium divadelnej režie. Ako herec pôsobil v Starom teatre v Krakove. Hral v inscenáciach Krystiana Lupu Bratia Karamazovci (Dostoevskij) a Námesačníci (Broch). So študentským predstavením Čakanie na Godota (S. Beckett) sa zúčastnil Festivalu Istopolitana v Bratislave.

Od roku 1994 vytvoril viac ako 15 inscenácií v dividlách po celom Poľsku: K. Hamsun: Hlad, W. Gombrowicz: Kozmos, J. Lukosz: Návrat (Cena festivalu súčasnej drámy za najlepšie predstavenie udelená Ministerstvom kultúry a národného dedičstva Poľskej republiky), Y. Reza: Kumšt, H. Ibsen: Hedda Gablerová, J. Genet: Slúžky.

V roku 2000 sa stal umeleckým šéfom divadla Teatr Polski vo Vroclavi, kde režíroval - T. Rożewicz: Rajská záhradka, (pozvanie na Mittelfest v Talianku, 2001 a festival Theater der Welt 2002, Nemecko), A. P. Čechov: Višňový sad (účasť na festivale Dialog vo Vroclavi). Pripravuje poľskú premiéru hry Dey Loher: The chance of Klara.

Višňový sad získal cenu Grand Prix Zlatého Vojtecha na Festivale v poľskom meste Kalisz. Piatí hereckí predstaviteľia (Ranevská, Šarlota, Varya, Dunyasha, Jepichodov) získali ceny za výkony v tejto inscenácii.

I talk about myself, about my understanding of the world. About what is stuck inside me, what bothers me, what prevents me from maturing, from finding peace with the world... In a way I become the main protagonist of my own theatre.

I wanted *The Cherry Orchard* to be a refuge for people "who have gone astray", who have for various reasons found themselves on the edge of their own life. (...)

I think about a HOUSE. House which you can only reach today by making your way through an old orchard which has gone wild. House, which is not only a place where one lives, eats and sleeps, but a place where a person gets born and dies. House, which is marked by joy and sadness of the previous generations. Those who were born there, grew up, experienced their first love, grew old and left. That house simply had to leave some trace behind! It had to preserve the atmosphere of experiences and the scent of life!

Pawel Miśkiewicz, director of the production

Death in Miśkiewicz's world the keeps coming back through various symbols. Miśkiewicz filled the story (the history) of Chekhov by tragedy with much stronger impact than the author himself had planned: it is only Firs who died in the play, while in the Wrocław production it is also Ranevska who dies. One by one she loses everything that was of any value for her: hope, memories, the cherry orchard...

Monika Žółkoś, theatre critic, Przekrój, 27/5/2001

The topic of Paweł Miśkiewicz's theatre production is the quest for human maturity. And it was in *The Cherry Orchard* that this issue could be fully and inherently depicted for the first time and melted through the characters of the play itself. The hero of Miśkiewicz's theatre accepts the laws of this process and agrees with them. A consistently kept differentiation of the worlds presented makes it possible to claim that in *The Cherry Orchard* we encounter one experience - death. (...) In the theatre, Miśkiewicz has always been most interested in people themselves, in their most intimate experiences with the world. His hero has most often been an independent unit, excessively sensitive, characterised by abounding in "strangeness". He was struggling with himself, with what remained of the clash of ideals and reality, stereotypes and one's own memory. He had difficulties communicating with the other person, with making a real contact, although there was nothing else he would have longed for quite so much.

Joanna Biernacka, Didaskalia No. 43/44

Pawel Miśkiewicz (1964)

In 1989 he graduated from the Jagellonian University in Cracow (Polish Studies and Theatre Studies) and the State Theatre Academy (Acting). In 1995 he finished the studies of Directing at the same university.

As an actor he worked in the Old Theatre in Cracow. He acted in the productions of Krystian Lupa *The Brothers Karamazov* (Dostoevsky) and *Sleepwalkers* (Broch). He participated in the Istropolitana Festival in Bratislava with a student performance of *Waiting for Godot* (S. Beckett).

Since 1994 he has created more than 15 productions in theatres all over Poland - K. Hamsun: *Hunger*, W. Gombrowicz: *Universe*, J. Lukosz: *Comeback* (Prize for the best performance at the Contemporary Drama Festival, granted by the Ministry of Culture and National Heritage of the Polish Republic), Y. Reza: *Art*, H. Ibsen: *Hedda Gabler*, J. Genet: *Les Bonnes*.

In 2000 he became the art director of Teatr Polski in Wrocław, where he directed T. Rożewicz: *Little Paradise* (which received an invitation to Mittelfest 2001 in Italy, and Theater der Welt 2002 festival in Germany), A. P. Chekhov: *The Cherry Orchard* (participation in the Dialog festival in Wrocław). He has been preparing the Polish premiere of Dey Loher's *The Chance of Klara*.

The Cherry Orchard has won the Grand Prix - Golden Adalbert at the Kalisz Festival. Five actors (impersonating Ranevska, Charlotta, Varya, Dunyasha, Jepichodov) have won awards for their acting in this production.

Teatr Polski, Vroclav, Polsko

Teatr Polski, Wroclaw, Poland

Preklad / Translation: Czesław Jastrzębiec - Kozłowski, Hudba / Music: Bolesław Rawski,
Scéna a kostýmy / Stage and costume design: Andrzej Witkowski,
Uprava textu a rézia / Adapted and directed by: Paweł Miśkiewicz

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Ljubov Andrejevna / Lyubov Andreyevna: Halina Skoczyńska, Gajev / Gayev: Igor Przegrodzki,
Varja / Varya: Katarzyna Strączek, Lopachin / Lopakhin: Adam Cywka, Aňa / Anya: Monika Bolly,
Peťa Trofimov / Petya Trofimov: Marcin Czarnik, Šarlota / Charlota: Krzesišlawa Dubielówna,
Firs: Cezary Kussyk, Jepichodov / Yepichodov: Henryk Niebudek, Jaša / Yasha: Tadeusz Szymków,
Duňaša / Dunyasha: Agata Skowrońska, Simeonov Piščik / Simeonov Pishchik: Stanisław Melski,
Dášenka / Dashenka: Ilona Ostrowska, Pocestný / Wanderer: Wojciech Dąbrowski,
Hostia / Guests: Danuta Balicka, Jadwiga Skupnik, Halina Śmiela-Jacobson, Ferdynand Matysik,
Andrzej Mrozek, Albert Narkiewicz, Andrzej Wilk a d'alší / and others

Dosky 2001 Boards 2001

Divadelné ocenenia sezóny 2000/2001
2000/2001 theatre seasons awards

Piatok 28. 9. 2001, 22.00 - 23.30, DAB štúdio
Friday 28th Sept 2001, 22:00 - 23:30, DAB Studio

Asociácia Divadelná Nitra a Asociácia súčasného divadla, vydavateľ časopisu *Divadlo v medzičase* v spolupráci s Divadlom Andreja Bagara v Nitre vyhlásili už po šiesty raz anketu DOSKY - Divadelné ocenenia sezóny za najzaujímavejšie a najinspiratívnejšie počiny v slovenskom profesionálnom divadelníctve. Redakcia Divadlo v medzičase oslovouje každoročne niekoľko desiatok divadelných kritikov, kultúrnych žurnalistov a prispievateľov časopisu Divadla v medzičase s ponukou zaslať svoje návrhy na ocenenia v siedmich kategóriach divadelných oceniení sezóny DOSKY. Tohto roku sa ankety zúčastnilo 35 kritíkov a novinárov. Oficiálne vyhlásenie výsledkov prebiehalo 28. septembra 2001 o 22.00 hod. v prvý deň festivalu *Divadelná Nitra 2001*. Udeľovanou cenou je storočná doska s postriebreným štítkom.

Medzi doterajšími nominovanými a ocenenými v ankete boli herečky Emília Vášáryová, Diana Mórová, Zuzana Kronerová, Anna Javorková, Eva Pavlíková, Zora Kolínska, Adela Gáborová, herci Martin Huba, Boris Farkaš, Emil Horváth, Ján Krner, Jozef Vajda, Marián Geišberg, Marián Slovák, Marián Labuda, režiséri Ľubomír Vajdička, Juraj Nvota, Roman Polák, Blahoslav Uhlár, Jozef Bednárik a ďalší.

The **Divadelná Nitra Association** and the **Contemporary Theatre Association** which publishes the **Divadlo v medzičase** [Theatre in Midtime] journal, in co-operation with **Andrej Bagar Theatre** in Nitra have organised the sixth survey for the most interesting and most inspirational achievement in Slovak professional theatre - **BOARDS**, theatre season awards. Each year the **Divadlo v medzičase** [Theatre in Midtime] office turns to several dozens of theatre critics, arts journalists and contributors of the journal inviting them to send their proposals for awards in seven categories of theatre season awards. This year 35 critics and journalists participated in the survey. The results will be officially declared on **28 September 2001** at 10 p. m., on the first day of the **Divadelná Nitra International Theatre Festival 2001**. The prize given is a hundred-year-old board with a silvered label. The nominated and awarded actresses in the **BOARDS** survey have included **Emília Vášáryová, Diana Mórová, Zuzana Kronerová, Anna Javorková, Eva Pavlíková, Zora Kolínska, Adela Gáborová**, actors **Martin Huba, Boris Farkaš, Emil Horváth, Ján Krner, Jozef Vajda, Marián Geišberg, Marián Slovák, Marián Labuda**, directors **Ľubomír Vajdička, Juraj Nvota, Roman Polák, Blahoslav Uhlár, Jozef Bednárik** and others.

Autori projektu DOSKY / Authors of the BOARDS project: Silvia Hroncová, Zuzana Uličianska, René Parák
Autor návrhu cien / Design of the awards: Aleš Votava • Autor realizácie cien / Awards made by: Tomáš Lupták

Oficiálne vyhlásenie výsledkov DOSKY 2001 pripravili / Official BOARDS 2001 awardgiving ceremony has been prepared by:
Rézia / Director: **Silvester Lavrik** • Dramaturgia / Dramaturgy: **Silvia Hroncová**
Scéna a kostýmy / Stage and costume design: **Alexandra Grusková** • Hudobná produkcia / Music production: **Tónio Popovič**
Choreografia / Choreographer: **Ján Gončák** • Moderátori / Moderators: **Elena Krajciová, Richard Stanke**
Účinkujú / Appearing: **Soňa Norisová, Milan Ilčík, Andrea Gašparíková, Linda Konrádová, Tomáš Danielis, Anton Lahký, Ján Gončák** • Produkcia / Production: **Svetlana Mečiarová**

S podporou Slovgramu a Fondu umelca,
Slovenského odborového zväzu slobodných umení
With the support of Slovgram,
Artist's Fund, Slovak Union of Free Occupation

Slovgram

FU
fond umelca

Nominácie DOSKY 2001

Cena za najlepšiu inscenáciu sezóny 2000/2001

Thomas Stearns Eliot: Večierok, režia Juraj Nvota, Divadlo Astorka Korzo '90, Bratislava

August Strinberg: Hra snov, režia Gintaras Varnas (Litva), Divadlo Andreja Bagara, Nitra

Martin Huba a Martin Porubjak (na námet inscenácie Théâtre du Campagnol "Le Bal")

Tančiareň, režia Martin Huba, Činohra SND, Bratislava

Cena za najlepšiu réžiu sezóny 2000/2001

Soňa Ferancová za inscenáciu Kvarteto – Divadlo Astorka Korzo '90, Bratislava

Martin Huba za inscenáciu Tančiareň – Činohra SND, Bratislava

Juraj Nvota za inscenáciu Večierok – Divadlo Astorka Korzo '90, Bratislava

Cena za najlepší ženský herecký výkon sezóny 2000/2001

Jana Oľhová za postavu Doňa Juana v inscenácii Don(a) Juan(a), Divadlo SNP, Martin

Zita Furková za postavu Markíza de Merteuil v inscenácii Kvarteto, Divadlo Astorka Korzo '90, Bratislava

Anna Šíšková za postavu Celia v inscenácii Večierok, Divadlo Astorka Korzo '90, Bratislava

Cena za najlepší mužský herecký výkon sezóny 2000/2001

Dalibor Jenis za postavu Don Giovanni v inscenácii Don Giovanni, Opera SND, Bratislava

Vladimír Hajdu za postavu Vikomta Valmont v inscenácii Kvarteto, Divadlo Astorka Korzo '90, Bratislava

Eugen Libežnuk za postavu Oblomov v inscenácii Oblomov, Divadlo Alexandra Dúchnoviča, Prešov

Cena za najlepšiu scénografiu sezóny 2000/2001

Eva Rácová – scéna a kostýmy k inscenáciu Kvarteto, Divadlo Astorka Korzo '90, Bratislava

Vladimír Čáp – scéna k inscenácii Don Giovanni, Opera SND, Bratislava

Aleš Votava in memoriam – scéna k inscenácii Hra snov, Divadlo Andreja Bagara, Nitra

Cena za najlepšiu scénickú hudbu sezóny 2000/2001

Giedrius Puskunigis (Litva) – hudba k inscenácii Hra snov, Divadlo Andreja Bagara, Nitra

Michal Ničík – hudba k inscenácii Večierok, Divadlo Astorka Korzo '90, Bratislava

Anton Popovič – hudba k tanečnej inscenácii Tak dávno som ti nenapísala (projekt Twins), Studio tanca, Banská Bystrica

Objav sezóny 2000/2001

Zuzana Marošová za postavu Sugar Caneová v inscenácii Niekto to rád horúce, Nová scéna, Bratislava

Ivana Kuxová za herecký výkon v inscenácii Tančiareň, Činohra SND, Bratislava

Združenie pre súčasnú operu – Voľné zoskupenie za projekt Okná, brehy, pozostalosti

Nominations for BOARDS 2001

Best production of the 2000/2001 season

Thomas Stearns Eliot: *Cocktail Party*, directed by Juraj Nvota – Astorka Korzo '90 Theatre, Bratislava

August Strindberg: *A Dream Play*, directed by Gintaras Varnas (Lithuania) – Andrej Bagar Theatre, Nitra

Martin Huba and Martin Porubjak (based on the idea of a production by Théâtre du Campagnol "Le Bal")

Dancing Hall, directed by Martin Huba – Slovak National Theatre Dramatic Company, Bratislava

Best directing of the 2000/2001 season

Soňa Ferancová for the production *Quartet* – Astorka Korzo '90 Theatre, Bratislava

Martin Huba for the production *Dancing Hall* – Slovak National Theatre Dramatic Company, Bratislava

Juraj Nvota for the production *Cocktail Party* – Astorka Korzo '90 Theatre, Bratislava

Best actress of the 2000/2001 season

Jana Oľhová for her Doňa Juana in the production *Don(a) Juan(a)* – SNP Theatre, Martin

Zita Furková for her Marchioness de Merteuil in the production *Quartet* – Astorka Korzo '90 Theatre, Bratislava

Anna Šíšková for her Celia in the production *Cocktail Party* – Astorka Korzo '90 Theatre, Bratislava

Best actor of the 2000/2001 season

Dalibor Jenis for his Don Giovanni in the production *Don Giovanni* – Opera of the Slovak National Theatre, Bratislava

Vladimír Hajdu for his Viscount Valmont in the production *Quartet* – Astorka Korzo '90 Theatre, Bratislava

Eugen Libežnuk for his Oblomov in the production *Oblomov* – Alexander Dúchnovič Theatre, Prešov

Best stage design of the 2000/2001 season

Eva Rácová – stage and costume design for the production *Quartet* – Astorka Korzo '90 Theatre, Bratislava

Vladimír Čáp – stage design for the production *Don Giovanni* – Opera of the Slovak National Theatre, Bratislava

Aleš Votava in memoriam – stage design for the production *A Dream Play* – Andrej Bagar Theatre, Nitra

Best incidental music of the 2000/2001 season

Giedrius Puskunigis (Lithuania) – music for the production *A Dream Play* – Andrej Bagar Theatre, Nitra

Michal Ničík – music for the production *Cocktail Party* – Astorka Korzo '90 Theatre, Bratislava

Anton Popovič – music for the dance production *I Haven't Written to You for Such a Long Time* (Twins project)

- Dance Studio, Banská Bystrica

Best newcomer of the season 2000/2001

Zuzana Marošová for her Sugar Cane in the production *Some Like It Hot*, Nová scéna theatre, Bratislava

Ivana Kuxová for her performance in the production *Dancing Hall* – Slovak National Theatre Dramatic Company, Bratislava

Contemporary Opera Association – Free Grouping for the project *Windows, Embankments, Legacies*

Mesto City

Piatok 28. 9. 2001, 14.30 - 15.15, SD sála
Friday 28th Sept 2001, 14:30 - 15:15, OT Hall

Divadlo z Pasáže, Banská Bystrica
STROMY, Združenie pre nezávislé divadlo, Bratislava, Slovensko
Theatre from the Passage, Banská Bystrica
TREES, Association for independent theatre, Slovakia

Námet / Idea: Ján Šrbák a herci Divadla z Pasáže / and the actors of the Theatre from the Passage. Scénár / Script: Ján Šrbák. Dramaturgia / Dramaturgy: Ivana Janáková, Pohybová spolupráca / Choreographic co-operation: Dušana Škarčáková, Hudba / Music: herci Divadla z Pasáže / actors of the Theatre from the Passage, Výprava a svetelný dizajn / Stage and lighting design: Ján Kocman, Asistent / Assistant: Anna Jurčová, Eva Ogorčáková. Produktia / Production: Jana Suraová, Svetlana Waradzinová, Supervzia / Supervision: Viera Dubačová, Režia / Directed by: Ján Šrbák

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Starosta / Mayor: Peter Hudec, Úradníčka / Female Clerk: Miriam Kujanová, Čašníčka / Waitress: Lubica Žilková, Starec / Old Man: Ivan Chmelka, Policijant / Policeman: Ján Blaško, Novinár / Journalist: Marek Mojžiš, Másiar / Butcher: Mojmír Podlipný alebo / or Slávka Fluch, Kvetyňa / Flower Girl: Zuzana Bobáková, Nevesta / Bride: Beáta Polláková, Ženich / Bridegroom: Peter Vaculčiak, Farár / Parish Priest: Peter Gregor, Šašo / Clown: Lydia Rybárová, Kuchárka / Cook: Danka Snopková, Speváčka / Singer: Lubica Tureková

Divadlo ľudí s mentálnym postihnutím je téma samá osebe...

Rámcový príbeh predstavenia Mesto rozpráva o stretnutí dvoch životných princípov: životného princípu skupiny hercov, hľadajúcich svoje miesto v spoločnosti, ktorí nedobrovoľne putujú z mesta do mesta a životného (alebo skôr neživotného) princípu byrokratického aparátu, dokonale bežiaceho a do seba uzavretého "perpetuum mobile" bez najmenšieho náznaku styku s realitou.

Inscenácia sa neprikláňa jednoznačne na stranu hercov. Iba pomenúva odlišnosť dvoch svetov, smutne konštatuje nemožnosť akejkoľvek komunikácie. Situácie a jednotlivé mikropribehy sú výsledkom individuálnej improvizácie šestnásť hercov s mentálnym postihnutím. Každý z hercov si vymyslel svoju postavu, rekvizitu, akciu, nahral hudbu. Reprodukovaný text, ktorý naznieva z rádia, je výsledkom kolektívnej improvizácie.

Kým v minulosti som zvykol postupovať od svojich reálnych zážitkov a skúseností k výstavbe surreálneho príbehu predstavenia, pri práci na Meste to bolo zrazu naopak: z pre nás surreálneho sveta zážitkov a skúseností ľudí s mentálnym postihnutím sme spolu vytvárali reálny príbeh. Bolo to, ako keď sa na prechádzke mimovoľne obráti o stoosemesdesiat stupňov a kráčate späť cestou, ktorou ste prišli. Myslíte si, že vás asi nič neprekvapí, že všetky veci a predmety okolo cesty ste už predsa videli a zaznamenali. No postupne začínate zisťovať, že na tieto známe veci a predmety dopadá teraz svetlo iného uhla.

Ján Šrbák, režisér inscenácie

Divadlo z Pasáže sa neustále rozrastá a postupuje dopredu práve tým tichým a nenápadným spôsobom. Potichu a nenápadne vklzol do nášho života Janko Šrbák...

Viera Dubačová, zakladateľka a riadička Divadla z Pasáže

Prekročili pomyselný mür, ktorý ich chovancov Ústavu sociálnej starostlivosti, delil od ostatných obyvateľov mesta. Tým najprirodzenejším spôsobom dokázali, že hoci k nim nebola príroda najmilostivejšia, za pomoc trpežlivých ľudí dokážu zahrať aj divadlo. Ukázali, že patria do spoločnosti a chču byť užitočnými. Mnohým vyrazili dych. Do postáv vložili celú dušu i srdce. Nebolo tomu inak ani pri ich ostatnej, ôsmej inscenácii Mesto. Hrou o hercoch, ktorých nechcú pustiť za brány mesta, lebo "majú veľké úsi a otárajú vzduch", roztieskali a dojali hľadisko.

Práca, 20/6/2001

Tým najdôležitejším je podľa autora svet vychádzajúci z ich duší. Každý z hercov si svoju postavu vymyslel a navrhol si kresbou aj svoj kostým. Inscenátori len z ich sveta posplietali konečný tvar, konflikty dvoch svetov, napätie a pointu predstavenia

Pravda, 31/5/2001

Ján Šrbák (1972)

Ukončil štúdium divadelnej režie na Vysokej škole múzických umení v Bratislave (absolvoval inscenáciu J. L. Borges – J. Šrbák: Evangelium podľa Marka). V roku 1999 bol jedným zo zakladateľov Združenia pre nezávislé divadlo STROMY. Je autorom prekladov S. Beckett: Hra a S. I. Witkiewicz: Blázon a mniška. Jeho autorské predstavenie Pokazený čas (2000) bolo ocenené cenou Objav sezóny 1999/2000 v ankete Divadelné ocenenia sezóny DOSKY 2000.

Theatre of mentally handicapped people is a topic apart...

The framework story of the performance City talks about an encounter of two life principles: the life principle of a group of actors looking for their place in the society, forced to travel from city to city - and the life (or rather non-life) principle of the bureaucratic apparatus, a "perpetual motion" running smoothly and enclosed in itself, without the slightest hint of a contact with reality. The production does not unequivocally side with the actors. It only names the difference of the two worlds, makes a sad statement about the impossibility of any communication whatsoever. The situations and the individual microstories are a result of individual improvisation of the sixteen actors and actresses with mental handicap. Each of the actors created his or her hero, props, action, recorded the music. The reproduced text which is heard from the radio is a result of collective improvisation.

While in the past I used to move from my real experience to the building of a surreal story, when working on City it was suddenly the other way round: we were creating a real story together with mentally handicapped people from the world of their experiences, surreal for us. It was as when during a walk you happen to make a U-turn and walk back the same way you have come. You think that nothing can surprise you, that you have already seen and noticed all the things and objects along the road. But gradually you start discovering that these known things and objects now receive the light from a different angle...

Ján Šrbák, director of the production

Theatre from the Passage keeps growing and making progress - in its silent and inconspicuous way. It has been in silence and inconspicuously that Janko Šrbák entered our lives...

Viera Dubačová, founder and director of Theatre from the Passage

They have stepped beyond the fictitious wall which was separating them, the wards of the Social Care Institute, from the other inhabitants of the city. They have proved in the most natural way that although the Nature has not shown much grace to them, with the assistance of patient people they can play theatre. They have shown that they are part of the society and they want to be useful. They took the breath away from many people. They put all their soul and heart in their characters. The same has happened with their last, eighth production City. A play about actors who are not allowed inside the city gates because "their ears are too large and they spoil the air", touched the audience and made it applaud.

Práca, 20/6/2001

According to the author, the most important is the world which comes from their soul. Each actor and actress created his or her role and made of drawing of a costume for it. All the producers did was interweave them into a final form, conflicts of two worlds, the tension and the final point of the whole performance.

Pravda, 31/5/2001

Ján Šrbák (1972)

He graduated in Theatre Directing at the Academy of Music and Dramatic Arts in Bratislava, his graduation production being J. L. Borges – J. Šrbák: *Gospel according to Mark*. In 1999 he was one of the founders of TREES, association for independent theatre. He has translated S. Beckett *Play* and S. I. Witkiewicz *Madman and the Nun*. The performance *Spoilt Time* which he authored (2000) was granted the 1999/2000 season Best Newcomer award in the theatre season awards survey DOSKY (BOARDS).

Festival deťom The Festival to Children

Duchovplná rozprávka alebo Nedotýkajte sa trollov... The Fairy Full of Ghosts or Don't Touch the Trolls...

Divadlo a.ha., Bratislava, Slovensko
a.ha. Theatre, Bratislava, Slovakia

Dramaturgia / Dramaturgy: **Viki Janoušková**, Scéna a kostýmy / Stage and costume design:
Náďa Fecaninová, Zuzana Hlavínová, Hudba a texty piesní / Music and Song Lyrics:
Miloš Janoušek, Aranžmán / Arrangement: **Miloš Janoušek, Ondrej Koval, Patrik Pačes**,
Asistent rézie a dramaturgie / Assistant director and dramaturgist: **Martin Geišberg**,
Rézia / Directed by: **Dodo Gombár**

Osoby a obsadenie / Characters and cast:

Paťa: **Patrícia Jariabková**, Albert, starší duch / *Albert, the older Ghost*: **Peter Šimun**, Rafael,
mladší duch / *Raphael, the younger Ghost*: **Ondrej Koval**, Troll: **Ivan Martinka**, Hugo a iné
/ *Hugo and others*: **Tomáš Horváth alebo / or Martina Jánosíková**

Režisér Dodo Gombár spolupracoval s Divadlom a.ha. po prvýkrát. Spolupráca sa osvedčila, a tak v sezóne 2001/2002 plánujeme ďalšiu spoluprácu v rovnakom tíme. Divadlo a.ha. sa od roku 1996, teda od nájdenia stálej strechy nad hlavou v Miestnom kultúrnom centre na Školskej ulici, venuje okrem tvorby pre dospelých aj tvorbe pre deti. Do teraz naštudovalo 5 inscenácií tohto typu. Všetky boli z pera autora Miloša Janouška (v jednej z nich bol spoluautorom vtedajší režisér inscenácie Róbert Horňák), rovnako z jeho pera boli všetky ozvláštnené pesničkami, všetky boli písané na telo Patrícia Jariabkovej a, okrem prvého projektu, všetky postavy nesú jej meno – Paťa.

Viki Janoušková, dramaturgická inscenácia

Miloš Janoušek v poslednej rozprávke pre bratislavské Divadlo a.ha. opäť spojil súčasnosť a rozprávkový svet. Kým v rozprávke *Paťa a (asi) sedem trpaslikov* hrá Paťa Jariabková obyčajnú a zvedavú ženu v domácnosti, v *Duchovplnej rozprávke...* je turistickou sprievodkyňou, ktorá sa pre nesmierny pracovný zápal ocitla na svojom hrade v "nesprávnej" hodine. Janoušek tak vytvoril inscenačne vďačný priestor na stretnutie ľudí so svetom duchov a strašidiel... Duchovplná rozprávka alebo nedotýkajte sa trollov... je však, chvalabohu, ďalšou z divadelných rozprávok, ktoré tvorcovia mysleli a zrealizovali poctivo. Neklame, nepodvádzia, je úprimná a nesmierne živá

Dagmar Inštitorisová, Javisko, 7-8/2001

Dodo Gombár (1973)

V roku 1998 absolvoval štúdium divadelnej režie na VŠMU v Bratislave. V rokoch 1999 – 2001 pôsobil ako interný režisér a umelecký šef Divadla SNP v Martine. Už jeho študentské práce (Fernando Krapp mi napísal list, Kravá svadba, Búrka) boli ocenené na mnohých festivaloch (Česká republika, Nemecko, Macedónia, Francúzsko, Venezuela, účasť na Divadelnej Nitre '95 a '96). Je autorom a spoluautorom hier: Aby nikto nemohol povedať, Tell Me About Birds, Pirátska rozprávka, Kráľ Dávid, Dušnosť, Sex, drogy, rock & roll, Hugo Karas. Výber z režijnnej tvorby: M. Gorkij: Na dne (Divadlo SNP Martin), L. Horňák – J. Urban – J. Gombár: Kráľ Dávid (Nová scéna Bratislava), D. Mamet: Oleanna (Slovenské národné divadlo, Bratislava), B. Brecht: Baal (VŠMU Bratislava), B. Polívka – J. Gombár: Variace na chlast (Divadlo Bolka Polívky v Brne), P. Süskind: Kontrabas (Divadlo SNP Martin).

Director Dodo Gombár co-operated with a.ha. Divadlo for the first time. The co-operation has been successful and so for the 2001/2002 season we plan further co-operation within the same team. Since 1996, i.e. since it found a permanent roof over its head in the Community Arts Centre in Školská Street, a.ha. Theatre has been creating productions for adults and also for children. It has so far rehearsed five productions of this type. They have all been authored by Miloš Janoušek (one was co-authored by Róbert Horňák, the then director of that production), they were all made special by songs also written by him, they were all written to fit Patrícia Jariabková and with the exception of the first project all the characters bear her name: Pat'a.

Viki Janoušková, production's dramaturgist

In his latest fairy tale for the Bratislava a.ha. Theatre, Miloš Janoušek again joined contemporary life and the world of fairy tales. While in *Paťa and (approximately) Seven Dwarfs* Paťa Jariabková plays an ordinary curious housewife, in *The Fairy Full of Ghosts...* she is a tourist guide who due to her incredible work enthusiasm finds herself inside her castle at the wrong time. Janoušek's production has thus created a rewarding space for an encounter of the world of people with the world of ghosts and spooky beings... However, *The Fairy Full of Ghosts or Don't Touch the Trolls...* thank God, is yet another of the theatre fairy tales meant and implemented by its creators in an honest manner. It does not lie, it does not cheat, it is sincere and incredibly alive.

Dagmar Inštitorisová, Javisko, 7-8/2001

Dodo Gombár (1973)

In 1998 he graduated in Theatre Directing at the Academy of Music and Dramatic Arts in Bratislava. In 1999 – 2001 he was the internal director and art director of the SNP Theatre in Martin. Already his student work (*Fernando Krapp Wrote a Letter to Me, Blood Wedding, The Tempest*) were awarded at many festivals (The Czech Republic, Germany, Macedonia, France, Venezuela, participation at Divadelná Nitra Festival '95 and '96). He is an author and co-author of the following plays: *So That No One Can Say Anything, Tell Me About Birds, Pirate Fairy Tale, King David, Panting, Sex, Drugs, Rock&Roll, and Hugo Karas*. Selected plays he has directed: M. Gorky: *The Lower Depths* (SNP Theatre in Martin), L. Horňák – J. Urban – J. Gombár *King David* (Nová scéna Theatre in Bratislava), D. Mamet *Oleanna* (Slovak National Theatre in Bratislava), B. Brecht *Baal* (AMDA in Bratislava), B. Polívka – J. Gombár *Variations on Booze* (Bolek Polívka Theatre in Brno), P. Süskind *Contrabass* (SNP Theatre in Martin).

Červená čiapočka

alebo Klauni všetkých krajín, spojte sa!

Little Red Riding Hood

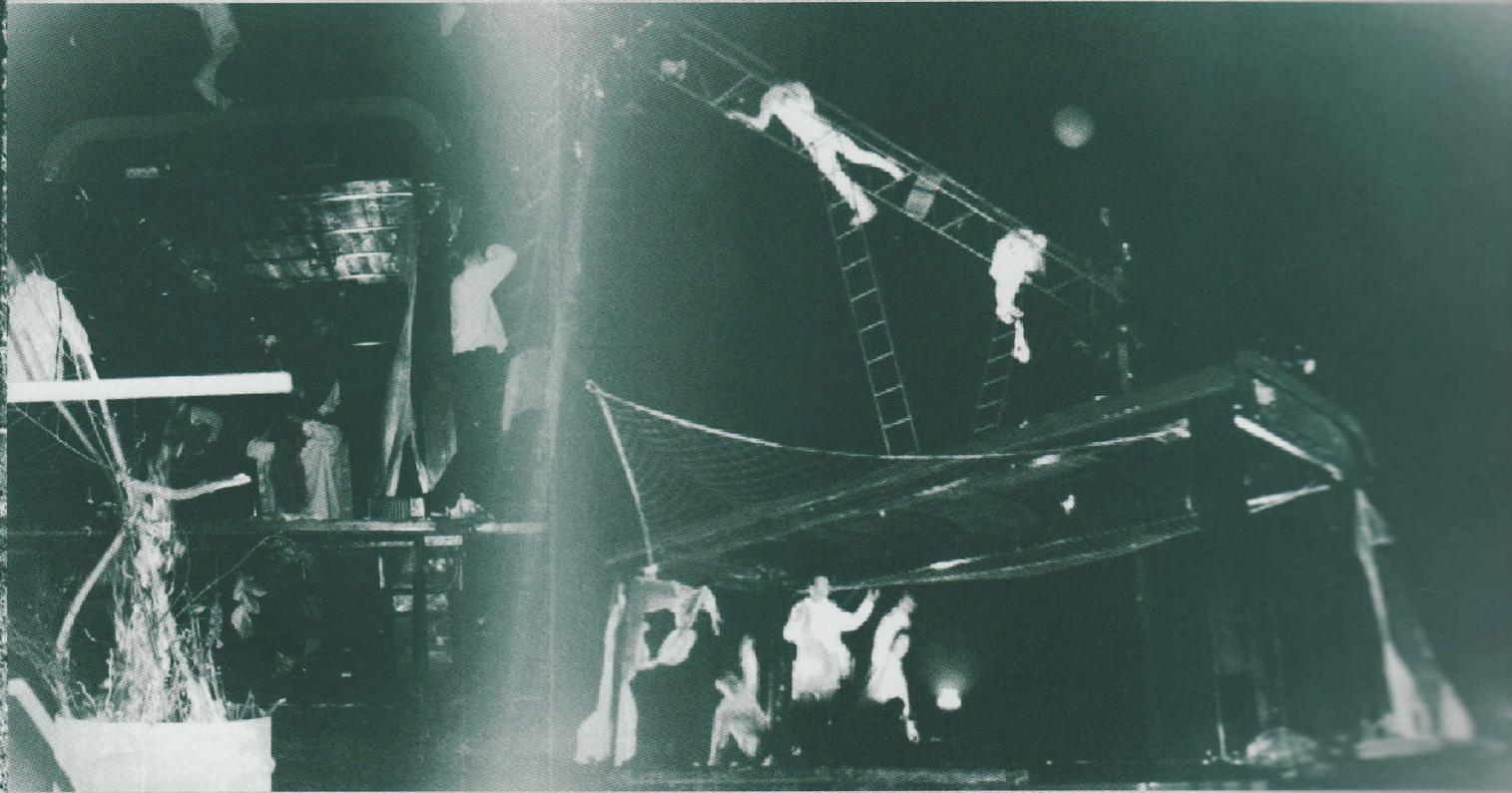
or Clowns of All Countries, Unite!

denne / Daily

TEATRO TATRO, Nitra, Slovensko
TEATRO TATRO, Nitra, Slovakia

Výtvarná podoba maringotky / Visual appearance of the caravan: František Lipták,
Kostýmy, výtvarná spolupráca / Costume design and visual art co-operation: Eva Kleimová,
Piešej "Maringotka" / Song "Caravan" – Text / Lyrics: Renáta Putzlacherová, – Hudba / Music:
Zbigniew Siwek, Preklad / Translation: Ľubomír Feldeček,
Námet a režia / Idea and directed by: Ondrej Spišák

Hrajú / Acting:
Ľudmila Klimková, Agáta Solčianska, Milan Vojtela, Ondrej Spišák, KVETKA

Predstavenie Červená čiapočka... je pokračovaním projektu "Maringotka", ktorý TEATRO TATRO odštartoval pred dvoma rokmi. Po predstaveniach "Bianka Braselli, dáma s dvoma hlavami" a "Lietajúca Frída" vzniklo ďalšie predstavenie vychádzajúce zo starých tradícií ľudového divadla, cirkusu a pomaly zanikajúcich púťových atrakcií. K "veľkej" Maringotke príbudiťa jej mladšia, menšia sestra... a príbudiťa aj nový člen zábera kobyľa Kvetka.

Červená čiapočka vznikla z túžby prekvapovať ľudí divadlom na miestach, kde sa bežne divadlo nevyskytuje... pokúsiť sa komunikovať divadlom s ľuďmi, ktorí v divadle v živote neboli... a zároveň z túžby spomaliť trochu ten šialene bežiaci čas modernej doby a skúsiť ešte chvíľu zotrvať v minulom tisícročí - vo svete potulných komedianov, šašov, klaunov, kaukliarov. Predstavenie je určené deťom od troch do deväťdesiatich troch rokov.

The performance Little Red Riding Hood... is a continuation of the Caravan project, which was started by TEATRO TATRO two years ago. After the performances Bianca Braselli, Lady with Two Heads and Flying Frieda, another performance has been born, based on old tradition of folk theatre, circus and country fair attractions which have been slowly disappearing. The large Caravan now has a younger, smaller sister and there is also a new member of the company - Kvetka, the mare.

Little Red Riding Hood... was born out of a desire to surprise people with theatre in locations where theatre usually does not come... to try to communicate through theatre with people who have never been inside a theatre... and at the same time out of a desire to slow down the mad race of the modern time and try to remain in the last millennium, in the world of rambling comedians, clowns, magicians. The performance is intended for children from three to ninety-three.

F t á c i B i r d s

Jiří Žáček - Egon Gnoth
Jiří Žáček - Egon Gnoth

Piatok 28. 9. 2001, 12.00 - 13.45, SD Tatra
Friday 28th Sept 2001, 12:00 - 13:45, OT Tatra

Staré divadlo Nitra, Slovensko
Old Theatre Nitra, Slovakia

Preklad / Translation: Eubomír Felde, Dramaturgia a úprava / Dramaturgy and adaptation:

Ivan Gontko, Hudba / Music: Egon Gnoth, Pohybová spolupráca / Chorographic co-operation:

Bibiána Mikleová, Výprava / Set design: Ivan Hudák, Rézia / Directed by: Karol Spišák

Hrajú / Cast:

Ivan Gontko, Jaro Strunga, Milan Vojtela, Roman Valkovič, Ján Hromo, Rudo Kratochvíl,

Egon Gnoth, Ľubica Ondráková, Mária Záturová, Mariana Kysučanová, Agáta Solčianska,

Oľga Schramek, Marta Siková, Danica Hudáková, Adela Gáborová, Karol Spišák a EGO GROUP TRIO

Ptákoviny podle Aristofana jsem psal v roce 1988, premiéru v pražském Národním divadle měly o rok později, ale obávám se, že ani po pádu reálného socialismu nepfestali být Ptáci aktuální. Vždycky se najdou šikovní chlapci, projektanti zjevných i neviditelných klecí a voliér, před nimiž je třeba mit se na pozoru.

Jiří Žáček, 30/3/1999

Aj násmeň spoločenstvu ... stačí jeden pološialený demagogický vodca. Stačí, aby povedal, že práve my sme vyvolení a svoju zem obývanú cudzími kmeňmi si nedáme. (...) Stačí trošku rečnického talentu, zopár hrubožných nacionalistických fráz, niekoľko amatérskych zlátaní o historických právach, nasej výlučnosť.

Eva Čobejová

Karol Spišák (1941)

Absolvoval odbor divadelnej režia na VŠMU, bol režiscom a v rokoch 1980-1990 aj umeleckým šefom Divadla Andreja Bagara. V SND, NS Bratislava, ND Praha, SD Košice a iných, ako aj v divadlách v Bulharsku, Poľsku, Gruzínsku vytvoril više 130 divadelných režia. Pôsobil ako televízny a filmový režisér, účinkoval v množstve televíznych a filmových rolí. Je riaditeľom Starého divadla, predtým Bábkového divadla Nitra.

I wrote the *Ptákoviny podle Aristofana* in 1988, its opening night took place in National Theatre, Prague a year after. Yet, I am afraid that even after the fall of the real socialist régime, the Birds are still up to date. You can always find some clever guys, the schemers of both obvious and invisible cages and coops; you have to beware of.

And also in our community ... one half-sane demagogic leader does. It does for him to say that we are the only chosen ones and our land, inhabited by foreign tribes must be really ours. It does to have a bit of speaking knack, a couple of rough nationalistic phrases, some amateur patchworks on historic rights, on our exceptionality...

Jiří Žáček, 30/3/1999

Eva Čobejová

Karol Spišák (1941)

He graduated at the Academy of Music and Dramatic Arts, theatre direction course. He was the director and in 1980-1990 the art director of the Andrej Bagar Theatre, Nitra. He created over 130 theatre directions for Slovak National Theatre Bratislava, Nová Scéna Bratislava, National Theatre Prague, State Theatre Košice, and also for theatres in Bulgaria, Poland, and Georgia. He worked as a television and movie director too, he appeared in a number of television and film casts. He is the director of the Old Theatre, former Puppet Theatre Nitra.

Festival det'om

1. október, 12.00, Krajská štátne knižnice

Beseda s tvorcami inscenácie Duchovplná rozprávka...

1. a 2. október, 9.00, Ponitrianske osvetové stredisko
Deti det'om – prezentácia detských divadelných súborov

1. október, 14.00, DOMINO – Centrum voľného času detí a mládeže
Zahráme si divadlo – výroba bábok z papiera

2. október, 9.30, DOMINO – Centrum voľného času detí a mládeže
Divadelné predstavenie pre deti ZŠ Nitry – účinkujú deti zo ZŠ Vinodol

The Festival to Children

October 1, 12:00, Regional Library

Discussion with creators of the Fairy Full of Ghosts...

October 1 and 2, 9:00, Nitra Region Education Centre

Children for Children – presentation of children's theatre companies

October 1, 14:00, DOMINO – Leisure Activities Centre for Children and Youth

Let us Play Some Theatre – making puppets from paper

October 2, 9:30, DOMINO – Leisure Activities Centre for Children and Youth

Theatre performance for children from Nitra primary schools

Performed by children from the Vinodol primary school

Divadelný jarmok

Piatok 28. septembra 2001

9.00 – 18.00 Predaj ľudových a umeleckých výrobkov

16.00 – 17.00 Indiánske rozprávky, Divadlo Piraňa – s tichým súhlasom Veľkého Manitoua hrá J. Jirásek a V. Zetek

18.00 – 19.00 Bláznov monológ – hudobná skupina

21.30 – 22.30 Last minute – inštrumentálne fusion na dobrú noc! POZOR!
v čítarni Starého divadla

Sobota 29. septembra 2001

9.00 – 18.00 Predaj ľudových a umeleckých výrobkov

10.00 – 12.00 Detenie – maľovanie, sút'aže a hry pre deti

13.00 – 18.00 Tvorivá dielňa – výroba masiek a maľovanie na tvár pod vedením 44. zboru skautov v Nitre

14.00 – 14.30 Rusalka? Univerzitné divadlo VYDI – nevšedná rozprávková kombinácia s inverznou hrou postáv

15.30 – 16.30 Hry zázračné, Túlavé divadlo – insitný "tyáter od majstrov svetoznámych, zázrakmi sprevádzaných"

17.00 – 18.00 Červená čiapočka alebo Klauni všetkých krajín, spojte sa!
Teatro Tatro – kočovné divadlo

18.30 – 19.30 KGB – klub geniálnych bubeníkov

Nedela 30. septembra 2001

9.00 – 18.00 Predaj ľudových a umeleckých výrobkov

11.00 – 12.00 Detenie – maľovanie, sút'aže a hry pre deti

15.00 – 18.00 Dóczyho guláš

15.00 – 18.00 Tvorivá dielňa – výroba masiek a maľovanie na tvár pod vedením 44. zboru skautov v Nitre

16.00 – 17.00 Rozruch v Benátkach, VŠMU – Katedra bábkarskej tvorby Commedia dell'arte

17.30 – 18.30 Červená čiapočka alebo Klauni všetkých krajín, spojte sa!
Teatro Tatro – kočovné divadlo

19.00 – 20.00 "DAEMONS...", Zdrženie pre nezávislé divadlo Stromy pohybové divadlo, obrazy väsne, zmyselnosti, zvrátených predstáv, trestu i pominutelnej milosti

Friday 28 September 2001

9.00 a.m. – 6.00 p.m. Folk and art products on sale

4.00 p.m. – 5.00 p.m. Indian Fairy Tales, Piraňa Theatre, with silent approval of Great Manitou played by J. Jirásek and V. Zetek

6.00 p.m. – 7.00 p.m. Madman's Monologue – a band

9.00 p.m. – 10.30 p.m. Last Minute – good-night instrumental fusion in the Old Theatre reading room

Saturday 29 September 2001

9.00 a.m. – 6.00 p.m. Folk and art products on sale

10.00 a.m. – 12.00 noon Kidding – painting, competitions and games for children

1.00 p.m. – 6.00 p.m. Creative workshop – making masks and face painting under the guidance of the 44. scout corps in Nitra

2.00 p.m. – 2.30 p.m. Rusalka? VYDI University Theatre – an unusual fairy-tale combination with inversion acting of the characters

3.30 p.m. – 4.30 p.m. Miraculous Plays, Rambling Theatre, naive "theatre from world-famous masters accompanied by miracles"

5.00 p.m. – 6.00 p.m. Little Red Riding Hood or Clowns of All Countries, Unite!, Teatro Tatro, touring theatre

6.30 p.m. – 7.30 p.m. KGB Kin of Gorgeous Bouncers

Sunday 30 September 2001

9.00 a.m. – 6.00 p.m. Folk and art products on sale

11.00 a.m. – 12.00 noon Kidding – painting, competitions and games for children

Dóczy's goulash

Creative workshop – making masks and face painting under the guidance of the 44. scout corps in Nitra

4.00 p.m. – 5.00 p.m. Uproar in Venice, AMDA, Puppetry Faculty, commedia dell'arte

5.30 p.m. – 6.30 p.m. Little Red Riding Hood or Clowns of All Countries, Unite!, Teatro Tatro, touring theatre

7.00 p.m. – 8.00 p.m. DAEMONS, TREES, Association for independent theatre: theatre of movement, images of passion, sensuality, perverse ideas, punishment and transient grace

F t á c i B i r d s

Jiří Žáček - Egon Gnoth
Jiří Žáček - Egon Gnoth

Piatok 28. 9. 2001, 12.00 - 13.45, SD Tatra
Friday 28th Sept 2001, 12:00 - 13:45, OT Tatra

Staré divadlo Nitra, Slovensko
Old Theatre Nitra, Slovakia

Preklad / Translation: Ľubomír Felde, Dramaturgia a úprava / Dramaturgy and adaptation:
Ivan Gontko, Hudba / Music: Egon Gnoth, Polybová spolupráca / Chorographic co-operation:
Bibiána Mikleová, Výprava / Set design: Ivan Hudák, Rézia / Directed by: Karol Spišák
Hrajú / Cast:

Ivan Gontko, Jaro Strunga, Milan Vojtela, Roman Valkovič, Ján Hrmo, Rudo Kratochvíl,
Egon Gnoth, Ľubica Ondrášková, Mária Záturová, Mariana Kysučanová, Agáta Solčianska,
Ol'ga Schramekova, Marta Siková, Danica Hudáková, Adela Gáborová, Karol Spišák a EGO GROUP TRIO

Ptákoviny podle Aristofana jsem psal v roce 1988, premiéru v pražském Národním divadle měly o rok později, ale obávám se, že ani po pádu reálného socialismu nepřestali být Ptáci aktuální. Vždycky se najdou šikovní chlapci, projektanti zjevných i neviditelných kleci a voliéř, před nimiž je třeba mit se na pozoru.

Jiří Žáček, 30/3/1999

Aj násme spoločenstvu ... stačí jeden pološialený demagogický vodca. Stačí, aby povedal, že práve my sme vyvolení a svoju zem obývanú cudzími kmeňmi si nedáme. (...) Stačí trošku rečnického talentu, zopár hrubozných nacionalistických fráz, niekoľko amatérskych zlátaní o historických právach, našej výlučnosti.

Eva Čobejová

Karol Spišák (1941)

Absolvoval odbor divadelnej režia na VŠMU, bol režisérom a v rokoch 1980-1990 aj umelcťkým šefom Divadla Andreja Bagara. V SND, NS Bratislava, ND Praha, ŠD Košice a iných, ako aj v divadlach v Bulharsku, Poľsku, Gruzínsku vytvoril vyše 130 divadelných režii. Pôsobil ako televízny a filmový režisér, účinkoval v množstve televíznych a filmových rolí. Je riaditeľom Starého divadla, predtým Bábkového divadla Nitry.

I wrote the *Ptákoviny podle Aristofana* in 1988; its opening night took place in National Theatre, Prague a year after. Yet, I am afraid that even after the fall of the real socialist regime, the Birds are still up to date. You can always find some clever guys, the schemers of both obvious and invisible cages and coops, you have to beware of.

Jiří Žáček, 30/3/1999

And also in our community ... one half-sane demagogic leader does. It does for him to say that we are the only chosen ones and our land, inhabited by foreign tribes must be really ours. It does to have a bit of speaking knack, a couple of rough nationalistic phrases, some amateur patchworks on historic rights, on our exceptionality...

Eva Čobejová

Karol Spišák (1941)

He graduated at the Academy of Music and Dramatic Arts, theatre direction course. He was the director and in 1980-1990 the art director of the Andrej Bagar Theatre, Nitra. He created over 130 theatre directions for Slovak National Theatre Bratislava, Nová Scéna Bratislava, National Theatre Prague, State Theatre Košice, and also for theatres in Bulgaria, Poland, and Georgia. He worked as a television and movie director too, he appeared in a number of television and film casts. He is the director of the Old Theatre, former Puppet Theatre Nitra.

Festival deťom

1. október, 12.00, Krajská štátne knižnica

Beseda s tvorcami inscenácie *Duchovplná rozprávka*...

1. a 2. október, 9.00, Ponitrianske osvetové stredisko
Deti deťom – prezentácia detských divadelných súborov

1. október, 14.00, DOMINO – Centrum voľného času detí a mládeže
Zahráme si divadlo – výroba bábok z papiera

2. október, 9.30, DOMINO – Centrum voľného času detí a mládeže
Divadelné predstavenie pre deti ZŠ Nitry – účinkujú deti zo ZŠ Vinodol

The Festival to Children

October 1, 12:00, Regional Library

Discussion with creators of the *Fairy Full of Ghosts...*

October 1 and 2, 9:00, Nitra Region Education Centre

Children for Children – presentation of children's theatre companies

October 1, 14:00, DOMINO – Leisure Activities Centre for Children and Youth

Let us Play Some Theatre – making puppets from paper

October 2, 9:30, DOMINO – Leisure Activities Centre for Children and Youth
Theatre performance for children from Nitra primary schools

Performed by children from the Vinodol primary school

Divadelný jarmok

Piatok 28. septembra 2001

9.00 – 18.00 Predaj ľudových a umelcťkých výrobkov

16.00 – 17.00 Indiánske rozprávky, Divadlo Piraňa – s tichým súhlasom Velkého Manitoua hrá J. Jirásek a V. Zetek

18.00 – 19.00 Bláznov monológ – hudobná skupina

21.30 – 22.30 Last minute – instrumentálne fusion na dobrú noc! POZOR!
v čítarni Starého divadla

Sobota 29. septembra 2001

9.00 – 18.00 Predaj ľudových a umelcťkých výrobkov

10.00 – 12.00 Detenie – maľovanie, sút'aže a hry pre deti

13.00 – 18.00 Tvorivá dielňa – výroba masiek a maľovanie na tvár pod vedením 44. zboru skautov v Nitre

14.00 – 14.30 Rusalka? Univerzitné divadlo VYDI – nevšedná rozprávková kombinácia s inverznou hrou postáv

15.30 – 16.30 Hry záračné, Túlavé divadlo – insitný "tyáter od majstrov svetoznámych, zázrakmi sprevádzaných"

17.00 – 18.00 Červená čiapočka alebo Klauni všetkých krajín, spojte sa!
Teatro Tatro – kočovné divadlo

18.30 – 19.30 KGB – klub geniálnych hubeníkov

Nedeľa 30. septembra 2001

9.00 – 18.00 Predaj ľudových a umelcťkých výrobkov

11.00 – 12.00 Detenie – maľovanie, sút'aže a hry pre deti

15.00 – 18.00 Dóczyho gulás

15.00 – 18.00 Tvorivá dielňa – výroba masiek a maľovanie na tvár pod vedením 44. zboru skautov v Nitre

16.00 – 17.00 Rozruch v Benátkach, VŠMU – Katedra bábkarskej tvorby Commedia dell'arte

17.30 – 18.30 Červená čiapočka alebo Klauni všetkých krajín, spojte sa!
Teatro Tatro – kočovné divadlo

19.00 – 20.00 "DAEMONS...", Zdrženie pre nezávislé divadlo Stromy polybový divadlo, obrazy väsne, zmyselnosti, zvrátených predstáv, trestu i pomíneľnej milosti

Friday 28 September 2001

9.00 a.m. – 6.00 p.m. Folk and art products on sale

4.00 p.m. – 5.00 p.m. Indian Fairy Tales, Piraňa Theatre, with silent approval of Great Manitou played by J. Jirásek and V. Zetek

6.00 p.m. – 7.00 p.m. Madman's Monologue – a band

9.00 p.m. – 10.30 p.m. Last Minute – good-night instrumental fusion in the Old Theatre reading room

Saturday 29 September 2001

9.00 a.m. – 6.00 p.m. Folk and art products on sale

10.00 a.m. – 12.00 noon Kidding – painting, competitions and games for children
1.00 p.m. – 6.00 p.m. Creative workshop – making masks and face painting under the guidance of the 44. scout corps in Nitra

2.00 p.m. – 2.30 p.m. Rusalka? VYDI University Theatre – an unusual fairy-tale combination with inversion acting of the characters

3.30 p.m. – 4.30 p.m. Miraculous Plays, Rambling Theatre, naive "theatre from world-famous masters accompanied by miracles"

5.00 p.m. – 6.00 p.m. Little Red Riding Hood or Clowns of All Countries, Unite!, Teatro Tatro, touring theatre

6.30 p.m. – 7.30 p.m. KGB Kin of Gorgeous Bouncers

Sunday 30 September 2001

9.00 a.m. – 6.00 p.m. Folk and art products on sale

11.00 a.m. – 12.00 noon Kidding – painting, competitions and games for children

Dóczy's goulash

Creative workshop – making masks and face painting under the guidance of the 44. scout corps in Nitra

4.00 p.m. – 5.00 p.m. Uproar in Venice, AMDA, Puppetry Faculty, commedia dell'arte

5.30 p.m. – 6.30 p.m. Little Red Riding Hood or Clowns of All Countries, Unite!, Teatro Tatro, touring theatre

7.00 p.m. – 8.00 p.m. DAEMONS, TREES, Association for independent theatre: theatre of movement, images of passion, sensuality, perverse ideas, punishment and transient grace

film film

Sobota 29. septembra 2001, 11.00 – 12.40, Filmový klub UKF
Saturday 29th Sept 2001, 11:00 – 12:40, UKF Film Club

Všetko o mojej matke

Everything about my Mother

Španielsko, Francúzsko, 1999, režia Pedro Almodóvar
Spain, France, 1999, Directed by Pedro Almodóvar

Ani nie 40-ročná slobodná matka Manuela príde tragickej nehodou o svojho jediného 17-ročného syna. Vyberie sa z Madridu do Barcelony hľadať jeho otca, ktorý však žije ako promiskuitný transsexuál. V Barcelone sa začína rad osudových stretnutí plných väšivého priateľstva i lásky, nešťastia i radosť, túžob i nadej. Film získal okrem Oskara aj množstvo ďalších cien na rôznych svetových filmových festivaloch.

Pedro Almodóvar (1950) už v 17. rokoch ušiel od rodiny do Madridu, kde hral divadlo, ako člen komparzu účinkoval vo filmeach a amatérsky nakrúcal filmy s provokatívnymi erotickými námetmi. Pre celú jeho tvorbu je typická výtvarná štylizácia, motívy sexuálnych úchyliek, násilia, drog a väšivosti, problémy medzi ľudských vzťahov, osamelosti a lásky.

(španielska verzia s českými titulkami)

Manuela less than 40-year-old single mother, loses her only 17-year-old son in a tragic accident. She leaves Madrid for Barcelona to look for his father, but he lives there as a promiscuous transsexual. A number of fatal meetings full of passionate friendship and love, unhappiness and joy, desires and hopes starts in Barcelona. Apart from winning an Oscar, the film has received a number of other awards at various international film festivals.

Pedro Almodóvar (1950) left his family as early as at the age of seventeen and went to Madrid, where he played theatre, appeared in films as an extra and shot amateur films with provoking erotic topics. His whole work is characterised by visual stylisation, motifs of sexual deviations, violence, drugs and passion, problems in relationships, loneliness and love.

(Spanish version with Czech subtitles)

Nedeľa 30. septembra 2001, 10.00 – 12.20, Filmový klub UKF
Sunday 30th Sept 2001, 10:00 – 12:20, UKF Film Club

Dánsko, Francúzsko, Švédsko, 2000, režia Lars von Trier
Denmark, France, Sweden, 2000, Directed by Lars von Trier

Tanečnica v tme

Dancer in Dark

Svojráznej československej emigrantke hrozí oslepnutie. Prácou v továrni však chce zarobiť na očnú operáciu pre svojho syna, ktorý trpí rovnakou chorobou... Hlavnou tému tohto dramatického muzikálu je sebaobetovanie. Dominantu šokujúco emotívneho filmu tvorí herecký a spevácky prejav islandskej speváčky Björk, ktorá sa po tejto práci rozhodla už nikdy vo filme nehrať. Film získal na MFF v Cannes Zlatú palmu a Björk Cenu za ženský herecký výkon.

Lars von Trier (1956) je popredným európskym režisérom a jedným zo zakladateľov minimalistického manifestu Dogma 95. V roku 1982 absolvoval režiu na Dánskej filmovej škole. Už svojím prvým celovečerným filmom Prvok zločinu (1984) získal Veľkú cenu na MFF v Cannes. Podobne bol ocenovaný na rôznych svetových festivaloch aj za svoje filmy Európa (1991) a Prelom vlny (1996).

(anglická verzia so slovenskými titulkami)

An unusual Czechoslovak immigrant is threatened by blindness. However, by working in a factory she wants to earn money for an operation of her son who suffers from the same disease... The main topic of this dramatic musical is self-sacrifice. The dominating feature of this shockingly emotional film is the acting and singing by Björk, the singer from Iceland, who has decided never to act again in a film after this one. At the Cannes International Film Festival the film received the *Palme d'Or* and Björk received the Best Actress award.

Lars von Trier (1956) is a prominent European director and one of the founders of the Dogma 95 minimalist manifest. In 1982 he graduated in Directing at the Danish Film School. His very first feature-length film *Element of Crime* (1984) won Grand Prix at the Cannes International Film Festival. He has been similarly awarded at various international festivals for his films *Europe* (1991) and *Breaking the Waves* (1996).

(English version with Slovak subtitles)

Pondelok 1. októbra 2001, 10.00 – 11.50, Filmový klub UKF
Monday 1st Oct 2001, 10:00 – 11:50, UKF Film Club

Francúzsko, Belgicko, Rumunsko, Holandsko, 1998, režia Radu Mihaileanu
France, Belgium, Romania, The Netherlands, 1998, Directed by Radu Mihaileanu

Vlak života

Train de Vie

Cierna komédia francúzskeho režiséra rumunskejho pôvodu prináša odlišný pohľad na tragédiu Holocaustu. Príbeh je postavený na genialnej mystifikácii: Židia z jednej malickej obce sa v roku 1941 rozhodnú, že uniknú svojmu osudu tak, že sami vypravia železničný transport, nie však do koncentráku, ale do zasľúbenej krajiny... Vo filme sa stretáva židovský naturel s fašistickou zlovôľou, komunistickou demagógiou a cigánskou živočišnosťou. Unikátnym spojivom celého filmu je hudba Gorana Bregovića. Film získal cenu na MFF v Benátkach.

Radu Mihaileanu (1958) sám pochádza zo židovskej rodiny. Venoval sa divadlu ako dramatik, režisér a herec, v roku 1980 opustil cez Izrael Rumunsko a usadil sa vo Francúzsku, kde vyštudoval filmovú školu. Vlak života je jeho druhým celovečerným filmom.

(francúzsko-nemecká verzia so slovenskými titulkami)

A black comedy of the French director of Romanian origin presents a different view on the Holocaust tragedy. The story is based on a superb mystification: in 1941 Jews from a tiny village decide that they will escape their destiny by dispatching a train themselves, however, not to a concentration camp, but to the promised land... In the film the Jewish nature encounters the Nazi ill will, communist demagoguery and Gypsy animality. The music by Goran Bregović provides a unique link for the whole film. The film received a prize at the Venice International Film Festival.

Radu Mihaileanu (1958) himself comes from a Jewish family. He was a theatre dramatist, director and actor, in 1980 he left Romania via Israel and settled in France, where he graduated from a film school. The *Train of Life* is his second feature-length film.

(French-German version with Slovak subtitles)

film film

Otesánek Wooden Baby

Utorok 2. októbra 2001, 10.00 – 12.00, Filmový klub UKF
Tuesday 2nd Oct 2001, 10:00 – 12:00, UKF Film Club

Česká republika, 2001, rézia Jan Švankmajer
Czech Republic, 2001, Directed by Jan Švankmajer

Manželia Horákovci túžia po dieťaťu. Keď raz manžel prinesie z lesa kus dreva, manželka vzplanie materinskou láskou, drevo ožije a premení sa na obrovské dravé monštrum. Začína sa nezvyčajný príbeh o Alžbetkej snahe zachrániť svojho milého (ale hladného) kamaráta... Tvorcovia hraneho filmu spracovaného formou hororu – a prestúpeného množstvom animovaných scén sa inšpirovali ľudovou rozprávkou.

Jan Švankmajer (1934) je absolventom bábkoherectva, scénografie a režie na DAMU. Od roku 1964 pracuje ako scenárista, výtvarník a režisér animovaných filmov. Je členom pražskej surrealistickej skupiny. Otesánek je po filmoch Niečo z Alenky (1987), Lekce Faust (1994) a Spiklenci slasti (1996) jeho štvrtým celovečerným filmom. Snímka sa so značným ohlasom uvádzala rôznych svetových filmových festivaloch.

(česka verzia)

The Horáks have been longing for a child. When the husband brings some wood from the forest one day, motherly love ignites in the wife, the wood comes alive and changes into a huge wild monster. An unusual story starts about the effort of Alžbetka to save her likeable (but hungry) friend. The makers of the film processed in the form of horror and interlaced with a number of animated scenes have been inspired by a folk fairy tale.

Jan Švankmajer (1934) graduated in Puppetry, Scenography and Directing at DAMU. Since 1964 he has been working as scenographer, visual artist and director of animated cartoons. He is a member of the Prague surrealist group. The Wooden Baby is his fourth feature-length film, after *Something from Alice* (1987), *Lesson Faust* (1994) and *The Plotters of Pleasure* (1996). It has been shown at various international film festivals with considerable acclaim.

(Czech version)

Streda 3. októbra 2001, 10.00 11.50, Filmový klub UKF
Wednesday 3rd Oct 2001, 10:00 - 11:50, UKF Film Club

Úplné zatmenie Total Eclipse

Francúzsko, Veľká Británia, Belgicko, 1995, rézia Agnieszka Holland
France, Great Britain, Belgium, 1995, Directed by Agnieszka Holland

Životopisný film opisuje príbeh krátkeho, ale intenzívneho vzťahu básnikov Arthura Rimbauda a Paula Verlaina. Obaja predstavitelia svetovej poézie sa prvýkrát stretli v roku 1871, kedy Verlaine pozval 16-ročného Rimbauda do Paríža. Ich priateľstvo je plné výtržnosti, provokácií, alkoholu... a mení sa na bohémsku homoseksuálnu lásku. V expresionistickom a naturalistickom ponímaní zobrazuje Holland Rimbauda ako sebeckého génia provokujúceho okolie a Verlaina ako slabocha očarovaného talentovaným priateľom.

Agnieszka Holland (1948) je absolventkou divadelnej režie na pražskej FAMU. Po prvých divadelných režiach v Krakove sa vo svojich filmoch venovala problémom pol'skej spoločnosti 70. rokov. Od roku 1981 žije a pracuje vo Francúzsku. V súčasnosti sa pripravuje na nakrúcanie celovečerného filmu o Jánošíkovi na Slovensku.

(anglická verzia s českými titulkami)

The biographical film describes the history of a short, but intense relationship of the poets Arthur Rimbaud and Paul Verlaine. The protagonists of world poetry met for the first time in 1871, when Verlaine invited 16-year-old Rimbaud to Paris. Their friendship is full of public disturbance, provocations, alcohol... and turns into a Bohemian homosexual love. In an expressionistic and naturalistic manner Holland depicts Rimbaud as a selfish genius provoking his environment and Verlaine as a weakling enchanted by his talented friend.

Agnieszka Holland (1948) graduated in Theatre Directing at the Prague FAMU. After the first plays which she directed at the theatre in Cracow, she devoted herself to problems of the Polish society of the 70s. Since 1981 she has been living and working in France. She has recently been preparing the shooting of a feature-length film on the folk hero Jánosik in Slovakia.

(English version with Czech subtitles)

Láska, pozdravená bud'! Hail, Love!

Nedeľa 30. 9. 2001, 18.00, SD Tatra
Sunday 30th Sept 2001, 18:00, OT Tatra

Združenie divadelníkov na Slovensku
Asociácia Divadelná Nitra

The Association of Theatre Professionals in Slovakia
The Divadelná Nitra Association

Úvodné slovo / Foreword: Adela Gáborová, Moderuje / Moderated by: Vladimír Rusko

Účinkujú / Cast: Beata Dreisigová, Andrea Martvoňová, Petra Millerová, Kristína Kováčkovičová,
Andrea Királová, Renáta Ryníková, Veronika Senciová, Lenka Žáková

Recitál laureátov Poděbradských dní poézie 2001 je zostavený z výnimočných, ktorí si odnesli hlavné ceny v oboch kategóriách medzinárodnej prehliadky umeleckého prednesu poézie a prózy v českých Podebradoch. Krystál'ovú ružu najvyššie ocenenie umeleckého prednesu v Českej a Slovenskej republike získal Leopold Haverl (člen Činohry SND v Bratislavе).

The recital of laureates of Poděbrady Poetry Days 2001 involves performers who were awarded the first prizes in both categories of the international festival of artistic recital of poetry and prose in Czech town Poděbrady. The Crystal Rose, highest honour of artistic recital in Czech and Slovak Republic, was awarded to Leopold Haverl, a member of Slovak National Theatre Drama, Bratislava.

Utorok 2.10.2001, 14.00, Ponitrianske múzeum
Tuesday 2th Oct 2001, 14:00, Nitra Museum

Znie ľudský hlas The Human Voice Sounding

(k 75. výročiu Slovenského rozhlasu)
(k 75. výročiu Slovenského rozhlasu)

Združenie divadelníkov na Slovensku
Združenie rozhlasových tvorcov, Slovenský rozhlas

The Association of Theatre Professionals in Slovakia
The Association of Radio Producers, Slovak Radio

Pripavil a moderuje / Prepared and moderated by: Vladimír Rusko

Odpoluch kompozície výberu akustických archívnych materiálov, záznamov rozhlasových hier a divadelných inscenácií z rokov 1926 – 2001. Dokumenty sprítomnia hľasy a umelecké výkony osobností slovenského herectva v kontexte ich umeleckého vývinu v priebehu troch dvadsaťpäťročí.

Listening to a composition of selected archive resources, recordings of radio plays and theatre productions from 1926 – 2001. The documents will impersonate voices and artistic performance of Slovak acting personalities, focusing on their artistic development within the last 75 years.

ABCM vecičky ABCM thingummies

Tanečné divadlo Mystic, Nitra
Mystic Dance Theatre, Nitra

Sobota 29.9.2001, 22.30, DAB štúdio
Saturday 29th Sept 2001, 22:30, DAB Studio

na motívy divadelnej hry Sarah Kane "Túžim"
based on Sarah Kane's play "I desire"

Scenár, choreografia a rézia / Script, choreography and directing: Ján Hromada

Tieto slová nás spájajú s tancom a s celým skúšobným obdobím nášho projektu "ABCM vecičky". Sú to také vecičky, ktoré vedú cestu každého jedného z nás. A tiež ich vystihuje jednoduchá fráza Tanec je život život je tanec. A preto sme jeden deň silní ako skaly a inokedy slabí ako bezbranné deti.

These words unite us with dance and the whole rehearsal period of our project ABCM Thingummies. And these thingummies direct the way of every one of us. And a simple saying carries their essence: Dance is life life is a dance. And therefore we are sometimes strong as oxen and sometimes weak as defenceless children.

Gabriela Urbanová, umelecká riaditeľka

Gabriela Urbanová, art director

Festival na ceste do Európy Festival on the Road to Europe

(Medzinárodná konferencia spojená s prezentáciou publikácie)
(International conference and publication presentation)

Sobota 29. 9. 2001, 9.30 - 13.00, Ponitrianske múzeum
Saturday 29th Sept 2001, 9:30 - 13:00, Nitra Museum

Asociácia Divadelná Nitra v spolupráci so Združením divadelníkov na Slovensku
a Divadelným ústavom Bratislava

Association Divadelna Nitra in the co-operation with The Association of Slovak Theatre Professionals
and Theatre Institute in Bratislava

Finančne podporili: Ministerstvo kultúry SR, Štátne fond kultúry Pro Slovakia
Supported by: Ministry of Culture of the Slovak Republic, State Culture Fund Pro Slovakia

Medzinárodný festival Divadelná Nitra sa v tomto roku koná po desiaty raz. Jubileum je nielen dôvodom na oslavu, ale predovšetkým príležitosťou na zamyslenie sa. Nechceme sa príliš obzerať späť na strastiplnú história nitrianskeho festivalu. Máme skôr záujem podeliť sa o skúsenosti, ktoré z nej vzišli, a konfrontovať ich s poznatkami tých, ktorí sa v praxi alebo teoretičky zaoberejú fenoménom festivalu. Preto sme oslovili riaditeľov festivalov, divadelných kritikov a publicistov, ale aj režisérov, teda všetkých tých, ktorí v Nitre niekedy boli alebo sem chodievali častejšie. Ponúkli sme im nasledujúce témy: FESTIVAL A DIVÁK, EURÓPSKE FESTIVALY A GLOBALIZÁCIA, FESTIVALY A ICH SANCE NA PREŽITIE, FESTIVAL A SÚČASNÁ DRÁMA. Príspevky, ktoré sme dostali, uverejňujeme v špeciálnej publikácii s rovnomeným názvom. Výber z konferencie vydáme po festivale ako prílohu tejto publikácie.

International theatre festival Divadelná Nitra takes place for the tenth time this year.

This anniversary is a reason for celebration, but above all an opportunity to reflect. We would not want to look back too much on the arduous history of the Nitra festival. We are more interested in sharing the experience, which it has brought, and comparing it with the knowledge of those who either practically or theoretically deals with the phenomenon of festivals.

Therefore, we have addressed the directors of festivals, theatre critics, and directors too; by and large, all those who have been in Nitra or who use to come here more often. We have offered them following topics: FESTIVAL AND THE VIEWERS, EUROPEAN FESTIVALS AND GLOBALISATION, FESTIVALS AND THEIR CHANCES TO SURVIVE, FESTIVAL AND CONTEMPORARY DRAMA. Submissions we obtained are published in a special publication of the same name. The conference survey will be published after the festival as an appendix of this publication.

Contemporary Slovak Drama po tretí raz Contemporary Slovak Drama for the Third Time

Divadelný ústav, Bratislava

Theatre Institute, Bratislava

Nedeľa 30. 9. 2001, 10.30 - 13.00, SD Tatra
Sunday 30th Sept 2001, 10:30 - 13:00, OT Hall

Tretí diel edície Contemporary Slovak Drama dáva priestor ženským autorkám. Je dôkazom toho, že v poslednom desaťročí sa vytvorila silná skupina dramatičiek, ktoré dosiahli výrazné úspechy zvlášť v oblasti rozhlasovej hry, ale zaujali aj svojimi divadelnými hrami či scenárm. Dramatičky prezentované v tomto výbere patria k okruhu autorov určujúcich vývoj súčasnej slovenskej drámy. V treťom pokračovaní edície Contemporary Slovak Drama predstavujeme hry Vandy Feriancové – In the Snow (V snehu, 2000), Lucia Piussi – Scenes from Illegitimate Life (Scénky z nemanželského života, 1996), Zuzany Uličianskej – Emotional Mix (Citová zmes, 2000), Jany Juráňovej – Salome (1998) a Boženy Čahojovej – Eclipse (Zatmenie, 1992.) Autorky spája cit pre modernú dramatickú formu, pre efektívnu prácu s jazykom, pre významové dramatické obrazy.

V rámci podujatia sa predstavia autorky hier a zaznejú úryvky z ich textov v anglickom jazyku. Táto spoločensko-umelecká udalosť je určená predovšetkým zahraničným účastníkom festivalu, ale aj všetkým domácim záujemcom či fanúšikom slovenskej drámy. Samostatný blok bude venovaný edičnej tvorbe Divadelného ústavu z posledného obdobia.

The third volume of the Contemporary Slovak Drama series provides an opportunity for female authors. It is a proof that in the last decade a strong group of female dramatists has appeared who have achieved marked success above all in radio drama, but who have also attracted attention by their theatre plays or scripts. The dramatists presented in this selection have shown their potential and talent and they are among the authors who have been determining the development of the contemporary Slovak drama. The third volume of the Contemporary Slovak Drama series introduces plays by Vanda Feriancová *In the Snow* (2000), Lucia Piussi *Scenes from Illegitimate Life* (1996), Zuzana Uličianska *Emotional Mix* (2000), Jana Juráňová *Salome* (1998) and Božena Čahojová *Eclipse* (1992). What the authors have in common is their feel for the modern dramatic form, effective work with language, meaningful dramatic images.

During this event the authors of the plays will present themselves and excerpts from their texts will be read. This social-cum-art event is intended in particular for foreign participants of the festival, but also for all the Slovak fans of the Slovak drama. A separate part of the programme will be devoted to the recent publications activity of the Theatre Institute.

výtvarné umenie fine arts

DAB kaviareň, štúdio

Ctibor Bachratý: Divadelná Nitra výstava fotografií

Nitrianska galéria

Akčné tendencie 90. rokov na Slovensku

Salón výtvarných umelcov (rôzne tematické a výtvarné okruhy slovenských umelcov)

Veľké mlieko (kolektívna výstava desiatich súčasných slovenských výtvarníčok a výtvarníkov s feministickým akcentom)

Ponitrianske múzeum v Nitre

Skvosty dávnovekého Slovenska (stála expozícia)

Archeológovia na plynovode

Symboly tajomstiev (výtvarná tvorba kresťanských pedagógov)

solárium Akcent

Soňa Mrázová - Vtácimačkyľudia

DAB - Café

Ctibor Bachratý: Divadelná Nitra photo exhibition

The Nitra Gallery

Action Trends of the 90s in Slovakia

Salon of Fine Artists (various themes' and fine arts' spheres of Slovak artists)

Big Milk (group exhibition of ten contemporary Slovak artists with gender accent)

The Nitra Region Museum

Jewels of Prehistoric Slovakia (permanent exhibition)

Archaeologists and the Gas Pipeline

Symbols of Secrets (fine art by Christian teachers)

Akcent Solarium

Soňa Mrázová: Birdscatspeople

hudba music

30. september, 16.00, Ponitrianske múzeum

Univerzita Konštantína Filozofa

Koncert klasickej hudby

3. október, 18.30, SD - Tatra

Univerzita Konštantína Filozofa

Koncert alternatívnej hudby

September 30, 16:00, The Nitra Region Museum

Constantine the Philosopher University

Classical music concert

October 3, 18:30, OT Tatra

Constantine the Philosopher University

Alternativ music concert

tenisový turnaj tennis tournament

29. september, 9.00 - 19.00, Tenisový klub LOB UKF

SETER CUP 2001

tenisový turnaj osobnosti kultúrneho života

September 29, 9:00 - 19:00, LOB Tennis Club

SETER CUP 2001

Tennis tournament of culture personalities

festival podporili festival supported by

VEREJNÉ ZDROJE
PUBLIC RESOURCES

Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky
Ministry of Culture of the Slovak Republic

Štátny fond kultúry Pro Slovakia
State Culture Fund Pro Slovakia

The
British
Council

A - A A
Association Française
d'Action Artistique
Ministère des Affaires
étrangères

MESTO
NITRA

Ministerstvo kultúry a národného dedičstva Poľskej republiky
The Ministry of Culture and National Heritage, Poland

Ministerstvo kultúry Bulharskej republiky
Ministry of Culture, Republic of Bulgaria

Ministerstvo kultúry Českej republiky
Ministry of Culture of the Czech Republic

Ministerstvo kultúrneho dedičstva Maďarskej republiky
The Ministry of the Culture Heritage, Hungary

Veľvyslanectvo Českej republiky v Slovenskej republike
The Embassy of the Czech Republic to the Slovak Republic

A Magyar Köztársaság Kulturális Intézete
Kultúrny inštitút Maďarskej republiky

INSTYTUT
POLSKI
POLSKÝ
INSTITUT

ASSOCIATION
OF SLOVAK THEATRE PROFESSIONALS

ZDRUŽENIE DIVADEĽNIKOV NA SLOVENSKU
S FINANČNÝM PRÍSPĚVKOM
MINISTERSTVA KULTÚRY SR

festival podporili festival supported by

MÉDIÁ
MASS MEDIA

hlavní mediálni partneri
Main Medial Partners

SLOVENSKÝ
ROZHLAS

TA 3

DENNÍK
SME
PESTRÉ STRÁNKY ŽIVOTA

KRAJSKÉ
NITRIANSKE NOVINY
REGIONÁLNA SIEŤ KORZÁR

mediálni partneri
Medial Partners

pardon

Nitra
Spravodaj

rádio
forte

89,1
RÁDIO DÚHA
dúha, ktorá vyskupuje Vás

HIT FM 96,4
RADIOS 93,9
0

((•))
Rádio ŽILINA
94,5 MHz

atlas.sk

inZine
GATEWAY INTERNATIONAL

mosty
ČESKO-SLOVENSKÝ
TYDENNÍK

divadlo
divadlo v medzičase

VUSA

Kultúrny život

festival podporili festival supported by

PODNIKATEĽSKÁ SFÉRA
BUSINESS SPONSORS

CERAM
č

 PALACE S.R.O.
dodávateľ kancelárskej a výpočtovej techniky

t t c
power of solution

ULTRA
FRAMIE
S.R.O.

Atlas
HOTEL NITRA***

HOTEL ZOBOR
NITRA

**SLOVENSKÉ
ELEKTRÁRNE**
ATÓMOVÁ ELEKTRÁREŇ MOCHOVCE

HOTEL AGROINŠTITÚT

AVON
the company for women

cesty
NITRA a.s.

KAROSA
člen Irisbus Group

Orin

TESCO
OBCHODNÝ DOM

UNIVERZÁLNA BANKOVÁ
POIŠTOVŇA
a.s.

tauris nitria
BUDÚCNOSŤ TRADÍCIE

ŠARIŠ

VÍNO NITRA®

FANY TAXI
NON STOP
DIVADLO A. BAGARA HOTEL ZOBOR
6524524 6533522
6523131 6515555
0905 177778

LOBBE NITRA s.r.o.

AGROL, spol. s r.o.
LEHOTA PRI NITRE

Nitra
Limo
spol. s r. o.

REA
reklamná agentúra

JURAJ OREMUS
PEKÁREŇ

festival pripravili festival prepared by

HLAVNÍ ORGANIZÁTORI MAIN ORGANISERS

Asociácia Divadelná Nitra (Soňa Šimková, predsedníčka predstavenstva)
Divadelná Nitra Association (Soňa Šimková, Chairman of the Board)

Divadelný ústav, Bratislava (Silvia Hroncová, riaditeľka)
Theatre Institute, Bratislava (Silvia Hroncová, Director)

Združenie divadelníkov na Slovensku (Adela Gáborová, predsedníčka)
The Association of Slovak Theatre Professionals (Adela Gáborová, Chairman)

Divadlo Andreja Bagara, Nitra (František Javorský, riaditeľ)
Andrej Bagar Theatre, Nitra (František Javorský, Director)

Staré divadlo Nitra (Karol Spišák, riaditeľ)
Old Theatre Nitra (Karol Spišák, Director)

Mesto Nitra (Jozef Prokeš, primátor)
The City of Nitra (Jozef Prokeš, Mayor)

SPOLUORGANIZÁTORI CO-ORGANISERS

Nitra:

Agrokomplex - Výstavníctvo, Agroinštitút, Archeologický ústav SAV, DOMINO - Centrum voľného času detí a mládeže, Filmový klub pri UKF, Mestské služby, Krajská štátnej knižnica, Poľnohospodárska univerzita, Nitrianska galéria, Ponitrianske múzeum, Ponitrianske osvetové stredisko, Teatro Tatro, Univerzita Konštantína Filozofa

Agrokomplex - Exhibition Grounds, Agroinstitute, The Institute of Archaeology at the Slovak Academy of Sciences, DOMINO - Leisure Activities Centre for Children and Youth, Film Club - The University of Constantine the Philosopher, City Services, Regional State Library, The University of Agriculture, Nitra Gallery, Nitra Museum, Ponitran Educational Institute, Teatro Tatro, The University of Constantine the Philosopher

Bratislava:

Asociácia slovenských filmových klubov, Asociácia súčasného divadla, Bulharské kultúrne a informačné stredisko, Francúzsky inštitút, Kultúrny inštitút Maďarskej republiky, Poľský inštitút, Slovenský rozhlas, Združenie rozhlasových tvorcov *The Association of Slovak Film Clubs, Contemporary Theatre Association, Bulgarian Cultural and Information Centre, Institut Français, The Cultural Institute of Hungary, Polish Institute, Slovak Radio, Radio Producers Association*

RIADITEĽ FESTIVALU DIRECTOR OF THE FESTIVAL Darina Kárová

DRAMATURGICKÁ RADA DRAMATURGIC BOARD

Martina Ulmanová, Svetozár Sprušanský, Bohdana Sprušanská, Dana Silbiger-Sliuková

KONZULTANTI CONSULTANTS

Chantal Boiron, Adela Gáborová, Sylvia Huszár, Nina Király, Richard Kováčik, Tána Langášková, Katarína Martinková, Krysztyna Meissner, skupina Divadelného ústavu v Bratislave pre výber slovenských inscenácií / group of Theatre Institute Bratislava members consulting the choice of Slovak productions: Silvia Hroncová, Zuzana Uličianska, Anna Grusková, Martina Vannayová, Dagmar Čiripová, Romana Maliti

FESTIVALOVÝ ŠTÁB FESTIVAL STAFF

Zástupca riaditeľa, public relations, redakcia / Deputy Director, Public Relations, Editorial Office: Lujza Bakošová, Asistent riaditeľa / Assistant of the Director: Zuzana Gergelová, Manažér pre zahraničie / Manager for Foreign Countries: Bohdana Sprušanská, Tlačový tajomník / Press Secretary: Juraj Gerbery, Ekonom / Economist: Dana Spišáková, Sekretariát / Secretary: Dana Orolínová, Sef javiskovej techniky / Stage Engineering: Štefan Ondica, Divadelný jarmok, spoluorganizátori a sponzori / Theatre Fair, Co-Organisers and Sponsors: Sylvia Chaternuchová, Sponzori / Sponsors: Anna Gažíková, Ubytovanie / Accommodation: Viera Burešová, Prezentácia a hostesky / Presentation and Hostesses: Zuzana Trnková, Festivalové noviny "Festník" / Festival's newspapers "Festník": Karolína Žibritová, Manažérky / Managers: Nikola Macharová, Katarína Dudáková

SPOLUPRÁCA CO-OPERATION

Výtvarné riešenie propagačných materiálov / Artistic Design of Promotion Materials: Jozef Gemer

Výtvarné riešenie veľkoplošnej reklamy / Artistic Design of Billboard Advertisement: Judita Lisová-Sommerová

Fotodokumentácia / Photodocumentation: Čitbor Bachratý (predstavenia / performances),

František Kolář (reportážne foto / reporting photo)

Festivalová zvučka / Festival Theme Music: Michal Ničík

Rozhlasové spotty / Radio Promotion: Viliam Klimáček, Adela Gáborová, Lenka Barilíková, Richard Stanke, Juraj Gerbery

Televízny spot / TV Promotion: Vladimír Struhár

Tvorba www stránok / Webdesign: Norbert Kiss, Juraj Surma, Anton Zelený

Garanti podujatí / Patrons of the Events:

Adela Gáborová (Poděbradské dni poézie / Poděbrady Poetry Days; odposluchy rozhlasových hier / listening to the radio plays),

Veronika Gabčíková (spolupráca so Starým divadlom / co-operation with the Old Theatre Nitra), Silvia Hroncová,

Zuzana Uličianska, René Parák (DOSKY 2001), Richard Kováčik (filmové predstavenia / film screenings), Milena Mišíková

(tenisový turnaj / tennis tournament), Dana Silbiger-Sliuková, Viera Burešová (výstava 10 rokov Divadelnej Nitry / Ten years of Divadelna Nitra), Svetozár Sprušanský (diskusie / discussions), Zuzana Uličianska (podujatia Divadelného ústavu / events of the Theatre Institute)

Ďalej spolupracovali / Further co-operation:

Dielne DAB pod vedením Imricha Tótha / Andrej Bagar Theatre workshops headed by Imrich Tóth, technika DAB pod vedením Štefana Ondicu / Andrej Bagar Theatre technicians headed by Štefan Ondica, dielne a technika SD pod vedením Jána Bucha / Old Theatre workshops and technicians headed by Ján Buch, Gabriela Belková, Ol'ga Beresecká, Peter Bolech, Daniela Borská, Jozef Drobec, Mária Holecová, Ol'ga Hoštáková, Marta Králiková, Alexander Maco, Katarína Martinková, Edo Newman, Dáša Newmanová, Beata Okenková, Renáta Prokeinová, Ľubica Roháriková, Rastislav Salay, Arnošt Slezák, Ladislav Ševella, Samuel Trnka, Helena Čažárová a dobrovoľní pracovníci festivalu - študenti Univerzity Konštantína Filozofa, Poľnohospodárskej univerzity, Vysokej školy muzických umení a iných vysokých škôl / and festival volunteers - students of Constantine the Philosopher University, Agricultural University, Academy of Music and Drama and other universities

Programový bulletin festivalu Divadelná Nitra 2001 / Programme bulletin of the Divadelná Nitra International Theatre Festival 2001

Vydala / Published by: Asociácia Divadelná Nitra / Divadelná Nitra Association

Zodpovedná redaktorka / Responsible editor: Darina Kárová, riaditeľka festivalu / Director of the Festival

Redakcia / Edited by: Lujza Bakošová

Autori textov / Authors of the texts: Lujza Bakošová, Darina Kárová, Richard Kováčik, Tána Langášková, Romana Maliti, Bohdana Sprušanská, Svetozár Sprušanský, Dana Silbiger-Sliuková, Juraj Šebesta, Soňa Šimková, Zuzana Uličianska, Martina Ulmanová

Preklad / Translation: Veronika Makarová

Grafická úprava / Graphic Layout: Jozef Gemer

Divadelná Nitra, Medzinárodný festival
Svätoplukovo námestie 4
950 53 Nitra
Slovenská republika
tel./fax: 037/6524 870, 0903 55 44 75
e-mail: nitrafest@nitrafest.sk
<http://www.nitrafest.sk>

Divadelná Nitra, International Theatre Festival
Svätoplukovo námestie 4
950 53 Nitra
Slovak Republic
tel./fax: ++421/37/6524 870, ++421/903 55 44 75
e-mail: nitrafest@nitrafest.sk
<http://www.nitrafest.sk>